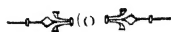

தண்டி கி.நி. 11.

சூராமாநகரீப புராணம்.

திருவாவடுதுறை

முத்திய மஹாவித்துவான்

ஸ்ரீ மீனாட்சுசுந்தரர் பிள்ளையவர்கள்

உருந்தினது.

1904

மரு. செ. இலங்குமன் பிள்ளையவர்கள் தயவுசெய்து

நினைந்து கொள்ளுமாறு கேட்டேன்,

இவ்வாறு பிள்ளையவர்களுக்கும்

பெரிய பரிசளிப்பதற்கு உரிமை உண்டாகிய

செ. மீ. சுந்தரன் தயவுசெய்து

பிள்ளையவர்களுக்கு அருள் செய்து

கொண்டே

பிள்ளையவர்கள் அருள் செய்து

பிள்ளையவர்கள்

பிள்ளையவர்கள்

1904

Copyright Registered.

மு க வு ளா .

சூனாமாநகரென்பது, பாண்டிவளநாட்டில், கிழக்கே வீரவனத்தையும், தெற்கே கோயிலூரையும், மேற்கே மயூரகிரியையும், வடக்கே திருமெய்யத்தையும் ஐவைந்து நாழிகைவழித் தூரத்தில் எல்லைநாகப்பெற்று இவற்றினிடையே விளங்குவதொரு புராதன சிவஸ்தலம்; இது சூனாக்குடி, சூனா, விசயாலயபுரமெனவும் வழங்கும்.

ஸ்தலலிநாயகமூர்த்திகள் இருவர்: (க) காட்சிவிநாயகர், (உ) சங்கரவிநாயகர்.

ஸ்வாமியின்திருநாமங்கள்: சங்கரநாதர், சுந்தரேசரென்பன.

அம்பிகையின்திருநாமங்கள்: பார்வதி=பார்ப்பதி, மீனாக்ஷி=சயமகணம்மையென்பன.

தீர்த்தங்கள்மூன்று: (க) சூரியதீர்த்தம், (உ) பொற்றாண்டலா, (ஈ) விஷ்ணுதீர்த்தம்.

ஸ்தலலிருஷ்டம் இரண்டு: (க) இலந்தை, (உ) கடம்பு.

வழிபட்பேடிபெற்றோர்கள்: சூரியன், சூரன், பொன்னான், சயாலயதேவன், சங்கப்புலவர்கள், திருமாலென்பவர்கள்.

இதைச்சார்ந்துள்ள சுப்பிரமணியஸ்தலங்கள் நான்கு: (க) திருவல்லங்குடி. (உ) பலவானவர்குடி, (ஈ) ஆலத்திப்பட்டி, (ச) மாலையிட்டான்.

மேற்கூறிய விசேடங்களையுடையதும், மிகப் பழமைமானதுமாகிய இந்தச் சூனாமாநகரின் புராணத்தை வடமொழிமுதலானிவிருந்து பெயர்த்துத் தமிழில் இனியசெய்யுள்நடையாக இயற்றியவர்கள், கவிஞர்பெருமானும் திருவாவடுதலை ஆதினத்து உறாவித்துவானுமாகிய திரிசிரபுரம் புரீ மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்.

இந்நூலை அக்காலத்தில் ஆக்குவித்த பிரபு, காராக்குடி முருகேஸ்வர இலக்குமணச்சேட்டியாரவர்களுடைய புத்திரரும் பெருங்கொ

சூ'சீ ப த் தி ர ம் .

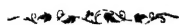

பக்கம்.

சுடவுள வாழ்த்து	க
ஆக்குவித்தோர்...	ச
அவையடக்கம்	ரு
சிறப்புபாயிரம்	,,
திருநாட்டுப்படலம்	சு
திருநகரப்படலம்	சுச
நைமிசவனப்படலம்...	உச
சூரியன் பூசித்தபடலம்	ந 0
சூரன் பூசித்தபடலம்...	ச 0
பொன்னுன விசயாலயதேவன் திருப்பணிப்படலம்	சுசு
பொன்னுன விசயாலயதேவன் நிருத்தரிசனஞ் செய்தபடலம்	ருந
சங்கப்புலவர் பூசித்தபடலம்	ருசு
திருமால் பூசித்தபடலம்	எக
தலவிசேடப்படலம்	எரு
இந்நூலின் அரும்பதவுரை	எசு

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூராமாதகர்ப் புராணம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

காட்டி விநாயகர்.

பூமேவு நெந்தமிழ்ச் சசரமொழி யிரண்டுமொன்று போன் றோர் தூணி, னைமேவு வகையுதித்த மடங்கல்பிறப் பிடத்திழிபுநாடி நான், வெமேவு குஞ்சரமு மபபியும் கலப்பவுதித் துலக மெல்லார், தாமேவு விநம்பொலியுங் காட்சிமால களிற்றினிரு சரணஞ் சார்வாம். (க)

சங்கர விநாயகர்.

மருவுபெரும் போகலொலா லொருங்கடை வான் பூசைபுரி மாண்பு வாய்க்கீதார், திருவுதர மலவிறற்றே கருங்கிறறே வென்று விழி செலுந்தா தாற்றிட, பொருவுதவிர் பேருதரத் தொப்பொலிந்து நாடபயனும புவனத் தியார்க்குர, வெருவுதவித் தருமொரு சங்கரமால் களிற்றினை மீவி வாழ்வாம். (உ)

கந்தரேசர்.

பொன்பூத்த தாமரையிற் குடியானு நெடியானும் போற்றி யேத்த, வின்பூத்த கனிபடை யாக் கடம்பினை வசிப்பதினு மேற்ற மாக, மன்பூத்த நாற்பயனும் வடங்கிறுங் கனிதுறுமும் வதரி நீழற், கொன்பூத்த பொலிவினமர் சுந்தரே சுரம்மலர்த்தாள் குறித்து வாழ்வாம். (ங)

கயங்கணம்மை. வேறு.

மயற்க ணம்மையும் வீழ்ந்துழ லேதவாம் வறிச்செலீஇ மா ழாந்து, செயற்க ணம்மைசற் றுபினு மறுவகை செய்தெவை யெ னும்வாயிற், பெயற்க ணம்மையு மெடுத்தினி தாண்டவன் பேர ருட் பெருமாட்டி, கயற்க ணம்மைபொற் பாததா மரைமூலர் கருத் திருத் துபுவாழ்வாம். (ச)

சபாநாயகர். வேறு.

சடையமர் மடந லாரும் புயத்தமர் தரும ராவு
மிடையமர் புலியு மாட விடத்தமர் மடந லாரும்
புடையம ரராவு மற்றைப் புலியுங்கண் டிவப்ப வேதத்
தொடையமர் மன்று ளாதிஞ் சோதிதாட் கன்பு செய்வாம. (டு)

சீவகாமியம்மை.

கருங்கடல் கடுக்கு மேனிக் காகுத்தன் முதலா வுள்ள
பெருங்கட லுளரு மேனைப் பசுக்களும் பிறவிப் பாச
மொருங்கட லின்ப மேவ வும்பர்நா யகன்செய் கூத்தா
மருங்கட லமுத நோக்கா லள்ளியுண் பவடாள் போற்றி. (சு)

நகடினாழந்தி.

உணர்த்துத லுணர்த லென்ன வுரைசெயோ ரிரண்ட னுள்ள
முணர்த்துத றனதே மற்றை யுதுபசு வினதே யென்ப
துணர்த்திட வொருநால் வர்க்கு மொருகல்லா னீழல் வைகி
யுணர்த்திய வருள்சான் முற்று முணர்ந்தவாக் கன்பு செய்வாம.(எ)

வைரவக்கடவுள்.

விதித்திடு தொழிலி னானுங் காத்திடு விறலி னானுந்
ததித்திடு முதலி யாமன் முதலியா மெனத்துள் ளாது
பதித்திடு கடாலத் தோடி படர்பெருஞ் சூலந் தாங்கித்
திதித்திடு வடுகப புத்தேள் சேவடி சென்னி சேர்ப்பாம. (அ)

காட்சி விநாயகர்.

சூலமறை யெடுத்திக் கூறுங் குறிகுணங் கடந்து மேலோர்
வலமுறக் கருத லாய் மானமுங் கடந்தி யாரு
கிலவுநாற் பயனு மெய்த கிடைந்தொளிர் மதியக் கீறறுக
கலமுடிக்க் கருணைக் காட்சிக் களிமற்றினைக் கருததுள் வைப்பாம.

முருகக்கடவுள்.

தரைபுக லெழுத்தே யீற்றிற் சார்தர வொருவாய் பாட்டி
னுரையமை படையுந் தெய்வ லுந்தியுந் கொடியுந் தாங்கி
வரைமுதற் பகைகண் மாய்த்து மன்னுயி ரனைத்துந் காக்கும்
வினாகெழு கடப்பந் தண்டார் வித்தகற் கடிமை செய்வாம (க0)

தநநந்திதேவர்.

மன்னிய கரவல் பூண்டி மறைமுடிப் பெருமான் சேவை
முன்னிய புறத்து கல்கி முழுபெருங் குரவு பூண்டி

துன்னிய வகத்து நல்கிச் சூரன்முத் திரையுந் தாங்கு
மின்னிய செங்கை யண்ணல் விரைமலர்ப் பாதம் போற்றி, (கக)

அகத்தியமுனிவர்.

அறவினை யாதெ னிற்கொல் லாமையென் பதற்கு மாறா
மறவினை புரிவா தாவி வில்வல னுயிரை மாட்டி
யறவினை கோற லானு மமையுமென் றகிலந் தேற்றி
மறவினை கடிந்த தெய்வ முனிவனை வணக்கஞ் செய்வாம். (கஉ)

திருநாசகம்பீரத்தமிழர்தீ நாயனார்.

ஆனெனப் பட்ட பெண்ணை யடங்கலும் பெண்ணே யாக,
மான்னைச் சமைத்தா னென்றும் பெண்ணென்றும் வழங்கா வெ
ன்பு, நான்னைப் பொலிபெண் னாகப் பாடிய நாவ லோன் பொன்,
வினெனப் பொலியும் பூந்தான் விடாதுத திருத்து வாமே. (கங)

திருநாவுக்கரசுநாயனார். வேறு.

கொண்ட விரதங் குலைத்தவர்கள் யாரும் பாவக் குழிசியாய்க்
கண்ட பிறடபெல் லாந்துனைந்து கவன்று வருத்திக் கடையாகக்
கொண்ட விரதங் குலைத்தவாச் சிவபுன் னிபக்கொள் கலமாகிக்
கண்ட பவங்கள் களைந்துமுத லானார் கழலுட் சுருதிபவாம். (கச)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

ஓங்கு பலநாள் விடாதுதொடர்ந் துண்டை செலுத்திக் கூனி
மீர்த்த, வாங்கு சிலைக்கை யிராமனு ள் மாழார் தகலா நாண்டையக்,
கோங்கு முலைமா தொருத்திபு ள் சிறிது நோக்கிக் கூனி பிரத,
வீங்கு புனல்குழ் நாவலூப பெருமான் பாதம் விழைந்தபெயர்.

திருவாதவூரர். வேறு.

ஆக்குவித தோனுஞ் செய்யு ளுணியுடைந் தலைவன் முனுந்
தூக்குமுற் றெழுது வோனுஞ் சொப்பொருள் விரிக்கும் றேனுந்
தேக்குபன் டடைக ளானுந் தெளிதரா வெருவனையா
பாக்குவாய் மலரும் வாந ளுராதாள் பரசி வாழ்வாம். (கசு)

சண்டேசுரநாயனார். வேறு.

நீரம்புதூற் கேள்வியி னிகழ்த னக்குமாத
திரம்பிதா வாயினுந் சினந்து தீர்த்தொரீஇ
வரம்பில்பல் னுயிராக்கெலாம் பிதாம ருங்கின
தரம்புகப புகுந்தசேய் சரண்புகுந்துமே. (கஏ)

அறுபத்துழவர். வேறு.

அனாநிநீமை யமைந்தவென் னுள்ளத்து

மளவில் பேரரு ளாலவை மாற்றிய

யளவில் சீர்த்தி யறுபத்து மூவரு

மளவில் காத்தி னாளு மமாவர.

(சஅ)

பஞ்சாக்கிரதேவிகர். வேறு.

ஒருமல வலியு மிருவினைச் செயலு டரவகை மாயையி னுறை
பபு, மருவுநாற் கதியு மைந்தவது தைகலாம வயம்பதி மறுவருக,த
திமனும், வெருவெழு பிறப்பி மாவடு துறையின் மேவிய குருமச்
சிவாய, நிருமல ரடிசா ரடியவ ரடையா ரேனைய ரெனையரோ
வறியேம்.

(சக)

அப்பலவாணதேவிகர்.

அம்பல வாண தேவனோ டமாவுற ருவதி துறையிடத் தருள்கூர்

நம்பல மான நமச்சிவா பன்கா ணலமலி சுப்பிர மணிய

வும்பனோ டமர்வு ட ருணனி னொடிக் குழுததம மம்பல வாணன்

செம்பது மத்தா வவனறும் யாமே சீரீயா மேனையா யாரோ. ()

மய்யைக்கிவதேவிகர்.

சூனாமா நகரிற் றுலங்கவற் றிருக் குரு சுந்தரே சுரன்றுணைத்
தெழுந்த, வானாயா தரிக்குங் குவிமுலை கயமாண் மடந்தைமற
நீவாபணி புரிவோ, பாவாமே பங்குஞ் சிவாலய தருமப பணி
பல சிரததையிற் செய்வா, ரானாயா யினும் றவாநமைப புர
ப்பா ரெற்றைக்கு மவனாயேந் தென்பாம்.

(உக)

ஆக்துவித்தோர்.

முகைமுறுக் குடைந்து நடவுகொப் புளிக்கு முண்டகத் தடம
புடை யுறிததுத், தகைகெழு வானுசால் சூனாபம் பதிபி றவல
ரும் வதரிநன் நீடி, நையயமர் சிப்பி னுடும்வீற் றிருக்கு நலங்
கெழு சுந்தரப பெருகாவ, டகைதவி தெய்வ மான்மிய மென்னப
பகர்தரு பெருவ - மொழியை.

(க)

மொழிபெயர்த் தெதெதுத் தமிழினம் பாடி முடித்திட வேண்
மொ லென்று, கழிம்கிழ்சிறப்பக் காரையம் பதவாழ் கனமிகு வணி
கர்தங் குலத்தோன், பொழிபெருஞ் சீர்த்தி புனையிலக் குமணப
புண்ணியன் புரிதவத துதித்தோன், வழிவழி யறமே பயின்றிடு
கலத்தான் மழையெனப் பொழிகர தலத்தான்.

(உ)

வளரொளி யனைய தளிப்பணி சிறப்பின் மல்குறப் புதுக்கிய வள்ளல், கிளர்மணித் தடந்தோட் கிருட்டின மகிபன் கெழுதரு சிரத்தையிற் கேடபத், தளர்வகன் றரிய தவம்பல வியற்றிச் சார்த ருஞ் சிவபத மெளித்த, விரார்தபப புகுவா மென்பதுட் கருதி விருப பமிக் குவரத்திட லுற்றேன்.

(ஈ)

அவையடக்கம்.

ஒழிவரும் பெருமை யாயிரத தெட்டென் றுணைத்திமி மண்ட முற் றளித்த, கழிவனிச் சூரன் புரிந்த பூசண்போற் காசினி நாட் டிலோர் சித்திரா, பொதிபுகழ விசயா லயனெனு மொருவன் புரிந்தபூ சனையுங்கொள பெருமான், பதிதபு வலியோர் பாடல்போ லெளியென் பாடலுங் கொளவது வுக்கால்.

(க)

குலமதி லுந்தத் சூனாயம் பதியான் குளிரமு நொழுக்கு வெண் பிறையு, நலமணி விநல் சரவுடவெங் கொலைய நவிறத்தி வி முமா தரித்தோன், பலருமென் பாடல் குணங்குணங் குற்றங் குற்றாய் பருவிடு மேனு, நிலவுமில் முன்று நொதுவிலக் காரு கிழந்ததுமுற் காட்டின லவற்றே.

(உ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு.

தொடுகட லுலக மேத்துஞ் சூனாயம் பதிப்புராணம் வடுவலு தமிழாட சொழான் வயங்குபல் கலையுற் தேர்ந்தோன் கொடுவினை துமித்தூற் தெய்வக் குளிர்சிரா மலையில் வாழ்வோ னடுகிலை யமைமீ னுடசி சுந்தர நாவலோனே.

(க)

வேறு.

சூரையம் பதிமான் மியத்தை மீனாட்சி சுந்தர நாவலன் பா டிக், காலாயம் பதிவாழ் கிருட்டின மகிபன் கருத்துற வேண்டலா லடைந்த, சீனான் குந்தத் கழனியம் பதிவாழ் சிதம்பர தேசிகள் வியபப, வேனான் குந்தத் கயற்குண டிருமுன் னிருந்தரங் கேற்றி னன் மாதோ.

(உ)

ஆகத் திருவிருத்தம் உஅ.

திருநாட்டுப்படலம்.

கார ளாவிய பூங்குழற் கயற்கண ளோமி
நீர ளாவிய சடைமுடிச் சுந்தர நிமலன்
பேர ளாவிய சருணையிற் பொலிபெருஞ் சூரை
பூர ளாவிய பாண்டிநாட் டணிசில வுரைப்பாம். (க)

ஆல வாய்திரு வாப்பனா ரணியிரா மேசங்
கோல மார்திருச் சுழியல்புத் தூர்கொடுங் குன்றஞ்
சீல மார்திருக் கோயிலூர் முதற்பல செறிந்து
ஞால மார்புகழ் படைத்தது பாண்டிநன் னாமி. (உ)

பலத்தின் மிக்கது நெருங்குவாழ் பஞ்சுடிப் பரப்பாங்
குலத்தின் மிக்கது திடைசெய் தாரிமகை குறைத்தோன்
வலத்தின் மிக்கது கொடுபரித் திடப்பொலி மாண்பார்
நலத்தின் மிக்கது பெரும்புகழ்ப் பாண்டிநன் னாமி. (ஈ)

பிறைவி ராவிய சடைமுடிச் சுந்தரப் பெருமான்
கறைவி ராவிய வாஸ்கொடு பகையறக் கடிந்து
துறைவி ராவிய மனுநெறி செலுத்திடத் தொகுசீர்
நறைவிராவிய தரத்தது பாண்டிநன் னாமி. (சு)

மிக்க வான்பொரு ளாதலின் யாவரும் விழையத்
தக்க தாய்ச்சிறு கேடுஞ்சா ராவினை வுடைத்தாய்த்
தொக்க செல்வருங் கலைஞருந் துவன்றிடப் பட்டி
நக்க மேன்மையிற் பெர்லிவது பாண்டிநன் னாமி. (ரு)

மழைவளம்.

வான மாகிய முல்லையிற் பிடாமலர்ந் தென்னக்
கான வெண்புயல் படர்ந்திருங் கருங்கட லடைந்து
பேன வார்புனல் குடித்துடன் கறுத்தன பிறங்கத்
தானமெங்கனும் பூவைபூத் தனவெனச் சாற்ற. (஑)

கறுத்த மாமுகில் பொதியமால் வரையடை காட்சி
பொறுத்த வாள்வலி விருத்திரம் குடைந்தஞ் ருற்று
வெறுத்த வானவர் சூழாத்தொடு மிந்திரன் மேன்மை
பொறுத்த மாதவன் பாற்சர ணடைந்தது போலும். (௭)

விருப்பு மாமுகில் மிளிர், தடித தீன்றிடு காட்சி
யருப்பு பேரருண் முனிவரன் கடலறல் குடித்துச்
சுருப்பு மூசுதார் விருத்திரம் றோற்றிடத் துள்ளிப்
பொரும்புண் வச்சிரம் புரந்தரன் விதித்தது பொருவும். (௮)

முற்று கொண்டலோர் சிலைவளைத துரறிய முழக்க
மெற்று தெண்டிணை வெளிப்படு விருத்திர னென்பான்
பற்று வெஞ்சிலை வளைத்தெதிர் பகைவனைப் பாராச்
செறறு வெஞ்சினத் தொடுமுழங் கியதிறஞ் சிவணும். (௯)

எங்கள் வாழ்வெனு மாதவன் பொதியமுற் றெழிலி
யங்கள் வார்தொடை வேந்தனு ணையின்மழை பொழித
றங்கள் சூடிய சுந்தர நாயகன் சேர்த்தார்
தங்கள் பாலருள் பொழிவதே போன்றது சாற்றின். (௧௦)

திருந்து சுந்தர நாயகன் செய்யகோல் செலுத்தப்
பொருந்து பாண்டிநா டடங்கலுங் குளிர்செயும் பொருட்டு
வருந்து தீர்வெளிக் கங்கைமா மலயத்தை மருவி
யிருந்து கீழிறங் குகைபொருட மருவியாற் றட்டம். (௧௧)

அளவில் செம்மணி யுடன்விரா யிழியும்வெள் ளருவி
பிளவி லேனைய பறம்பெலாம் வெல்பிர தாபங்
களவில் வான்மமிழ் தோன்றுத ிரவையுறக் கலந்து
வளவில் வீசிய மலயநின் றெழுவது மாணும், (௧௨)

முற்று சந்தனங் குங்குமங் காரகின் முதலா
மற்றுமுள்ளன வினாயெலா மகழந்துவா ரருவி
பற்றுசெந்தமிழ் மணங்குலா மிவ்வயிற் படர்ந்த
சுற்று முள்ளன மிகையெனத் தொலைப்பது துணையும். (௧௩)

முடிதொ டித்திழி யருவிநேர் மொய்த்தசெங் காரதன்
கடியு டைப்பொருள் பலவுநீ வாருபு கழித

னொடிசி றப்பல வென்றுது றுயிரந் கைகள்
வடிப ருப்பத மெடுத்தமேற் றகைப்பது மாணும். (கசு)

கருவி மாமுகி விடையறா தெழுந்து நீர் கால
விருவி யாபுன முதலிய வி - மெலா மீண்டி
பருவி மிக்கெழு முழுக்குடன் வயின்வயிற் றிரண்ட
வருவி பாய்தலிற் பெருகுவ பொருகையா றம்ம. (சரு)

வேறு.

கரைமுழு துடையத் தாக்கிக் கரையிரு பாலு முள்ள
வினாமலர்த தருக்கண் முற்றும் வேர ப் பறித்துச் சாய்த்துக
குலாகட லகதி கீண்டு கொஞ்சற் வேறு தொடபத
தினாயெறிந் தார்த்துப பொங்குத் தெண்புனற் பொருகைமாதோ.

ஓமிகால் பலவி னுள்ளு மொருங்குபோ யிருபாலுள்ள
நாடுபே ரேரி யெல்லா ஁ரல்கொ லெனச் சைத்துப
பாடிசா லிடத்தஞ் சென்று பர்த்ததெம போல்வா ருய்ய
வேந்தா நெதிரே செல்ல வீரத்தா நதிரீர் வெள்ளம். (சஎ)

முன்னிய கழனி வாயின் முதற்பெருந் தலங்க ளொல்லா
மன்னிப வாராவிச் செல்லு மதுந்தி யொருபாற் பொங்கித்
துன்னிய வேரி யோடை தொகுமலாத தடங்க ளொல்லா
மன்னிய நிறைதத தெங்கும வெள்ளம் பென்ன மாதோ. (சஅ)

வரையிட முழுதும் வெள்ள மண்டிய கான மாய
தரையிட முழுதும் வெள்ளந் தடங்கிடங் கோடை வாய்க்கா
னிரையிட முழுதும் வெள்ள நெட்டிலைத் தாழைபூந்த
திரையிட முழுதும் வெள்ள மாயின தேங்கி மாதோ. (கசு)

மருதம்.

பாந்துத் திவிவா ரெங்கும் பணியுருட் டிவிவா ரெங்கும்
விசிதரு பலால மிட்டு மீதுமண் சொரிவா ரெங்கு
முரியநீர் போது மாலென் றோகினைப பெயர்ப்பா ரெங்கு
மரியவித் தொழிவின் முண்டா ரலர்ப்பை மருத மாக்கள். (உ௦)

பொதவழிச் செல்கை மாற்றிப் புந்தியைக் குறியி னுய்க்கு
செறியுடை யற்கு ரென்ன நெட்டிடைப் பாதி மாற்றி

யெறிதினா யலைக்கும் வெள்ள மியைமத கூடு சென்று
செறிவய லகத்துப் பாய்ச்சிச் செய்தொழிற் றலைநின் னூரே. (௨௧)

புயலெலாங் கடனீ ருண்டு பொழிந்திட வழிந்து பொங்கிக்
கயலெலா முகண்டு தாவக் கால்வழிப் புகுந்த வெள்ளம்
வயலெலா நிறைப்பு நோக்கி வரைவிலா வுவுகை சூத்துச்
செயலெலாம் வல்ல மள்ள ருமுதொழில் செய்வான் புக்கார். (௨௨)

கருகிரும் பணைய கோட்டுக் கடாப்பிடா நுகங்கி டத்தித
திருகுதீ ரேர்க்கா னாப்பட் சேர்த்துவன் பாசம வீக்கி
யொருகைவன் மேழி பற்ற வொருகையின் முட்கோல் வாங்கிப்
பெருகிய களிப்பு மேன்மேற் பிறங்கிட வுழுவா ரானார். (௨௩)

பார்நடத் தாதி நன்னூல் பயின்றிட வுதிப்பா னோர்காற்
மேர்நடத் தருணன் வெள்கத தெற்கிருந் துதக்கி னுய்ததுங்
கார்நடத் துழுவர் மேல்பாற் கழிந்துமுற் றிசையி னுய்தது
மேர்நடத் திமிவர் புல்லென் றிசைப்பவை யாவுந் தீர. (௨௪)

கால்வலிக் கருங்க டாவுங் கையெமித் தோச்சு தண்டும்
பால்படப் பிணிக்கும் வெய்ய பாசமு முடைய ராகி
மேல்வலித் தெழுவன் காலர் மேவிடற் பழன மெங்குஞ்
சால்புடைச் சிறுபுல் லாதி தணததலோர் வியப்பாங் கொல்லோ. (௨௫)

உண்டிடு மருந்தின் சார மாததிர முடலிற் றங்கிக்
கண்டிடு பயனே செய்தல் கண்டிவன் மள்ளர் மேன்மேற்
கொண்டிடு மெருக்கா னாதி குலவுறு தழைகள் பல்ல
மண்டிடு செறுவுள் ளிட்டுச் சாரந்தங் கிடவாஞ் சிப்பார். (௨௬)

குழைதரு வயலுட் பைம்புல் குறைத்துநீள் வரப்பின்மேலால்
விழைதரப் பொலிவ தோர்ந்து வித்தென வமாந்து நீர்வா
முழைதரு வாழ்க்கையொட்டோ மெனச்சினந் தொழிப்பா போலத்
தழைதரு கங்க ரிந்தவ் வரம்பின்மேற் சாரச் செய்தார். (௨௭)

பரம்பின்மே லிவரந்து பாசம் பற்றிமிக் கிறுமாப் பெய்தி
நீரம்புற நடத்துவார்க ணெடுவலிப் பாசம் பற்றி
னுரம்பி மிறுமாப் பெய்த லொருவியப் பன்றே யேற்றத்
தரம்பயின் னுலு மன்ன துறுதற்கோர் தடையுண் டாங்கொல்.

மழைபொழி தலைமை யானு மருதநன் னிலத்துக் காவல்
விழைதரு தலைமை யானும் வேள்விநா யகன்றாள் போற்றித்
தழைதர வயல்க னென்று சாற்றினென் முனைகள் வாரிக்
குழைதரு சேற்றின் மேலால் விசினார் குலவு மள்ளர். (௨௯)

எண்ணிய முனைகள் வித்தி யாத்திடுங் கலங்க னீரைக்
கண்ணிய பின்னாட் டாழ்ந்த மடைவழி கவிழ்த்த லோடு
மண்ணிய வெண்மை தீர்ந்து பசுமையே யாய நீர்போய்
மண்ணிய விளர்ப்பு மேவு முகிலோடு மாறுற் றென்ன. (௩0)

செறிதவ முயன்று பெற்ற சேயினை வளர்ப்பார் போலு
மறிவறக் கேட்ட பாடஞ் சிந்தித்து வளர்ப்பார் போலும்
வெறிமதுக் களிகூர் மளளர் மென்புனல் பாய்த்தி நாளுங்
குறிபெற வளர்க்க வம்மா வளர்ந்தன குலவு பைங்கூட. (௩௧)

கரைதரு கழகப் பள்ளிக் கணக்கர்நூல் விருத்தி யாகப்
புரைதரு தானம் பேர்த்து வைக்குமா சிரியர் போல
வுரைதரு பைங்கூ டெல்லா மோங்குபு விருத்தி யாக
வரைதரு பழை மெங்கும் பெயர்த்தனர் நடுவார் மள்ளர். (௩௨)

வெள்ளிய தாய்நீ ருண்டு மேகங்கள் பசுத்த லோடுந்
தள்ளிய வெழுந்த சண்ட மாருதம் பொருவப பைங்கூழ்
வெள்ளிய தாய்நீ ருண்டு பசந்தெழு வீறு முற்றுந்
தள்ளிய முளைத்த வம்மா தாமரை யாதி பலல. (௩௩)

களைகளை பருவ நோக்கி மள்ளர்கள் களைவா னேவ
வளைகளை யொதுக்கிக் கூந்தல் புரிகொடு வரிந்து கட்டித்
தளைகளை யுடைக்க லிங்கந் திளைத்தனை தருஞெண் டாதி
யளைகளை யுழ்ப்பு குந்தா ராற்றுக்கா லாட்டி மாறே. (௩௪)

பொருவரும் குவளை கொன்றார் புண்டரீ கங்கள் கொன்றார்
பருவர வாம்பல் கொன்றார் படர்ந்தவுந் பலமுங் கொன்றார்
வெருவர வனிச்சங் கொன்றார் மிடைந்தகோ கநகங் கொன்றார்
மருவல ரென்று வந்தால் விடுவரோ மாய்க்கப் புக்கார். (௩௫)

காவிடை யமருஞ் சாயற் களிமயி லணைய மாதர்
நோவிடை யுறுத தேற்றார் நோக்குற வயலு லாவித

தாவிடை யடியு முமன் மிதிப்பர்தன் மலரைத தள்ளிப்
பூவிடை மிதிப்ப தல்லால் வேறென்று பொருத்த மாமோ. (௩௬)

கொண்டலங் கூந்தன் மாதர் குனிந்தனர் களையும் போது
முண்டக மலர்கண் மேன்மேன் முகத்துற மோதா நிற்குந்
தண்டலி லரும்பி ரண்டு தனத்தினும் புடையா நிற்கும்
விண்டவ ரெதிர்த் காலே விடுவரோ மெலிய ரேனும். (௩௭)

முகமுத லுறுப்புப் போல மொய்குழற் கரிய வாட்கட்
சுகமொழிக் கடைசி மாதர் முலையையு மறையா தோன்ற
நிகழர விர்த மீன்ற வரும்புநேர் பொலித னேக்கி
மிகவவற் றெடுபோர் செய்வான் வெளிப்படுத தினர்போன் தம்மா.

கடைக்குல மகளிர் கையாற் களைந்தெறி கமல ராசி
மடைச்செழுந் குலைமேல் வீழ்ந்து வாடின சருகு மாய
வுடைத்திரு னொதுக்கும் வெய்யோன் கமலமே லோங்கு காதல்
படைத்தவ னென்று கூறு மொழிபழு துடைய தம்மா. (௩௯)

நிறைபுனல் வயலி னூடே நிலவுறப் பயில்வா ரேனுங்
கறைகெழு வேற்கட் செவ்வாய்க் கடைசியர் முகத்து வேர்வை
யுறையெழுந் தனக்கன் பாய கமலத்தை யொறுத்த னேக்கி
யறைகதிர் வெதுப்பத் தோன்றுங் காரிய மளாய தென்ன. (௪௦)

கயிரவங் கஞ்சமெல்லாங் கருங்குழ லுழத்தி மார்கைப்
பயினகப் படைக டாக்கப் படிமிசைச் சாய்ந்து வீழ்ந்த
வுயர்நகப் படைமுன் னுற்ற லுய்வது முண்டு கொல்லோ
பெயர்வரு மாம்ப லோடு பிறங்குதா மரையு மாதோ. (௪௧)

ஆடர்பல களையு மிவ்வா றுற்றுக்கா லாட்டி மார்க்
ளிடர்தபக் களைந்து தத்த மிருக்கையிற் புக்க பின்பு
படர்பிணி மிடியி லாறுண் மதியினன் பயின்ற கல்வி
சுடர்வது பொருவ வெங்கும் பனைத்தன தொக்க பைங்கூழ். (௪௨)

ஒள்ளிய நாற்றங் காலென் றுரைபிறப் பிடத்து நின்றும்
வள்ளிய நடுகா லென்னு மணமகன் கிரகம் புக்கு
நள்ளிய பைங்கூ டென்னு நங்கையர் குவளை யாதி
யுள்ளிய களைக னென்னு முறுபிணி யொழிந்தா ராகி. (௪௩)

சொற்றிமி மள்ள ரென்னுந் தோழியர் நறுநீ ரென்னப்
பற்றிமி முணவு நல்கப் பாதமென் வாயா லுண்டு
செற்றிமி பருவம் வாய்த்துச் செழுவிய கால மென்னு
முற்றிமி கணவற் புல்லி யுறுபெருங் கருப்பம் வாய்ந்து. (சச)

காலம்வந் தடுப்ப னீன்ற கதிரெனுங் குழவி யெல்லாஞ்
சாலவும் வான மாய செவிலிதண் மதிய மென்னுங்
கோலமென் முலையி னின்று கொழித்திமி கிரண மென்னும்
பாலவா யுண்டு தேக்கிப் பணைத்தன பண்ணை யெங்கும். (சரு)

பெருங்கதிர் விளைந்த தோர்ந்து பிறைபுரை யிரும்பு வாங்கி
யொருங்குபல் களமர் புக்காங் கொய்யென வரிந்து சாய்த்து
நெருங்குற விசித்துக் கட்டி நெடுங்களந் தலைக்கொண் டிற்று
மருங்குபல் வகைக ளென்ன வானுறப் பலபோர் செய்வார். (சசு)

போரெலாம் புவியிற் சாய்த்துப் பொருவலித் திண்டோண் மள்ளர்
காரெலாந் திரண்டா லன்ன கருங்கடாப் பிணையல் செய்து
பாரெலாம் வியக்கு மாறு மிதிப்பித்துப் பலாலம் வேறு
நாரெலாம் புரிரெல் வேறு செய்தனர் நலங்கு லாவ. (சசு)

பரவுவைப் பொடியி னோடு பதடியுங் கழிந்து போக
விரவுமென் காலிற் றாற்றி வெற்பெனக் குவித்தல் செய்து
கரவுசற் றேனு மின்னூர்க் காணித்தெய் வதமுன் னாக
வுரவுசெய் பலவு முள்ள முவப்புற வினிது நல்கி. (சசு)

இறையவன் கடமை தீர்த்தாங் கெஞ்சிய தளவு கண்டு
நிறைபெரும் பண்டி யேற்றி நெடுநில நெளிய வுய்த்துக்
குறையறு மனையிற் சேர்த்துக் கூடிக ணிரப்பி யார்க்கு
முறையுளி நல்கி யுண்ணுங் குடிகளே மொய்த்த வெங்கும். (சசு)

கந்தியுந் தெங்கு மிஞ்சி மஞ்சளங் கதித்து நாளு
முந்திய மருத்த தென்ன மொழிந்தனம் பாண்டி நாட்டு
நந்திய மற்றை நான்கு நவின்றவை யொன்றோ டொன்று
சந்திசெய் தமைந்து மேய மயக்கமுந் தன்னஞ் சொல்வாம். (ரு)

குறிஞ்சி. வேறு.

திண்மை வேடுவ ரிதைதொறுஞ் செந்தினை வித்தி
வெண்மை யாரரு விப்புனல் பாய்த்துபு விளைத்துக்

கண்மை சால்கொடிச் சியரொடி கலந்துவாழிடமாய்
வண்மை மேயது சந்தகின் மனிபெருங் குறிஞ்சி.

(ருக)

பழுக்கச் சுட்டபொற் றகடெனப் பொலிபலாச் சுளைதே
னெழுக்க வாரந்திசும் புற்றிநிங் கொடிச்சிய ருறுபுண்
முழுக்க வோப்புவா னெறிகவண் மணியவண் மொய்த்தவ
வழுக்கன் மாற்றி வளத்தது மாண்புடைக் குறிஞ்சி.

(ருஉ)

முல்லை.

குருந்து கொன்றைகா யாமுதற் பஹருக் குழுமித
திருந்து பாற்குடஞ் சுட்டுகள் கன்றெறிஞ் சிவணப்
பொருந்து மெள்வர காதிய விளைதரப பொலியு
முருந்து வெண்ணகை யாய்ச்சியர் பயில்வா முல்லை.

(ருங)

கொன்றை வேயங்குழ லூதுவர் கோவலர் மறக்குங்
கன்றை யான்கூந் தணந்தவர் காமவெங் கனலா
மொன்றை மேவுவர் மணந்தவ ரோகையங் கடலா
நன்றை மேவுவர் நலங்கொளித் தகையது முல்லை

(ருச')

நெய்தல்.

அலைக டற்றலைத் திமில்விடி முழக்கமு மடுத்த
வலைவி சித்தெறி முழக்கமும் வலையிடைப் படுமி
னுலைத ரக்கவார் தீர்த்திடி முழக்கமு மொருங்கு
குலைமி சைச்செறி முழக்கமுங் குலவுவ நெய்தல்.

(ருரு)

கோட்டு வால்வளை யுயிர்த்திடி முத்தமுங் குறித்து
மாட்டு மீன்பல பாய்தலாற் புன்னையின் மருவாச்
சூட்டு நீளருப் பினங்கனும் வேற்றுமை தொலையக்
காட்டு நீள்பெரு வளத்தது கருங்கழி நெய்தல்.

(ருசு)

பாலை.

சாந்து நாறிய கொங்கையர் மகிழ்நதைத் தணவார்
காந்து நீளதர் கடப்புழி நல்குவ கனிபே
ரீந்து நல்குவ பாடல மலரிதஞ் செய்வ
வேந்து பஞ்சகோங் குகுத்துமா றுதிரும் பாலை.

(ரு௮)

வறிய கூவலொண் புனனிலா திருப்பது மதித்து
நறிய பாடல மலர்மது நிறைத்திடு நாமஞ்
செறிய வாவயிற் பயிலுவர் சிலைவளி மறவ
ரறிய மேவுவன் கொற்றியு மவாவியப் பாலை.

(194)

தீணையக்கம்.

வரையின் வாயினு விழிதரு மதுவழுங் கான
நிரையி னுன்சொரி கீரழு நெடியகா லோடைத்
தரையின் மாங்கனிச் சாறுமோர் தடையற வோடித்
திரையின் வாய்ப்புகூஉ வகற்றுவ தேங்குவ ரொருசார.

(195)

மருவு பாண்டிநன் னாட்டம னாந்திணை வளமு
மொருவு ருதெவ ருரைப்பவர் யாமெவ னுரைத்தாம
வெருவு தீர்தரச் சுந்தர நாயகன் மேவும்
பொருவில் சூராயம் பதிவளத் தினுஞ்சில புகல்வாம.

(196)

திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் ௮௮.

—

திருநகரப்படலம்.

—●—

அலங்குற மாளிகை யடர்க்கும் பல்பிணி
விலங்குற மாமறை விதிய னைத்துநன்
நிலங்குற வறமெலா மெற்றை ஞான்றினுந்
துலங்குற வொளிர்வது சூரை மாநகர்.

(197)

பூவினிற் ருமரை போலும் பூததொளிர்
காவினிற் கற்பகம் போலுங் கண்ணிய
தேவினிற் சிவபிரான் போலு மூர்களிற்
சோவினிற் பொலிவளச் சூரை மாநகர்.

(198)

பன்மலர் துவன்றிய காவும் பாங்கரி
னென்மலர் பழனமு நிரம்பு கீரதாய்

முன்மல ரோடையு மொய்த்துச் சூழ்தரு
சோன்மலர் வளத்தது சூரை மாநகர்.

(ங)

ஆடியவர் மகிழ்தர வருளும வெள்விடைக்
கொடியவர் மகிழ்ந்தமர் கோல மேயது
படியவர் புகழ்ந்தடை படிய தங்கையிற்
ஞெடியவர் பயில்பெருஞ் சூரை மாநகர்.

(ச)

மன்னிய சிவபிரான் வதரி நீழலை
முன்னிய மாதவா முயற வத்தது
மின்னிய வமரரும் விரும்பு மேன்மையிற்
முன்னிய வளத்தது சூரை மாநகர்.

(ரு)

வயல் சோலை முதலியன.

விளைதரு பழனமும் விரும்பு சோலையுங்
களைதரு மலர்பல கவின்ற பொய்கையு
மளைதரு மெய்யுடை யாரைப் பேரறம்
வளைதரு திறமென வளைந்து மல்குமே.

(கூ)

முன்னநம் மினத்தினு னொன்று முத்திசேர்ந்
தின்னலம் பெறவரு ளிறைவன் தேமென
நன்னல முறப்பணை நாளு மேவுவ
பின்னமில் பீலியிற் பிளிறு நாராயே.

(எ)

தம்மினத் தொன்றுமுன் பகைமை சார்ந்ததா
லம்மமற் ததுதவிர் தருளவி ராவுவான்
செம்மலர்ப் பணைதொறுஞ் செறிந்த மைந்தெனக்
கொம்மெனச் சூழுவ குரண்ட ராசியே

(அ)

முன்புநா னைக்கருண் முதல்வ னமமையுந்
துன்புதீர்த் தருளுமென் றாய்ந்து சூழ்வபோ
லன்புமே வகன்பணை யகத்து மற்றுள
நன்புள்யா வையுங்குழீஇ நலக்க மேவுமே.

(ஈ)

மருவுவண் சூரைசூழ் வயங்கு சோலையின்
பொருவரும் பெருவளம் புகுந்து கோக்குறார்

வெருவுகற் பகத்தையே வியந்து பேசுவா
ரிருமையு நோக்குறி னியம்பு வார்கொலோ.

(௧௦)

தடாகம்.

செய்யதா மரைமுகஞ் சிறந்த வுற்பல
மையவாம் விழியரக் காம்பல் வாய்மல
ரையநல் வன்னைகா தாக நாடொறும்
வெய்யதீர் தடாகமெல் வியல்வி ளங்குமே.

(௧௧)

தம்மியற் பெயர்முதற் சார்ந்த கண்ணுடை
யம்மைநன் கமர்தல மாத லான்மகிழ்
விம்மநன் கெழுந்துதாம் விதத்தின் வாவியுட்
செம்மைசேர் கயல்பல தாவுஞ் சீரவே.

(௧௨)

ஆலர்மிசை வதிதரு மன்னம் பாலுக
ஞலர்தலில் கயலைவாய்ப் பற்றி யுண்ணுவ
மலர்சிறு முயற்சியின் மருவி நாடொறும்
புலர்தலில் பயனுகர் புண்ணி யத்தர்போல்.

(௧௩)

பரவுதன் கூறெனப் பட்ட நாவலர்
விரவிடங் கலைமகள் விழைந்து சார்ந்தெனக்
கரணிலம் போருக மலரிற் காமரா
தரவுட னோதிமந் தங்கு மென்பவே.

(௧௪)

மருவுநங் காதலன் மாணப் பூசிததுப்
பொருவரு வரம்பெறு புரியி தாமெனக்
கருதியுண் மகிழ்தல்போற் காமர் தாமரை
வெருவற மலர்த்துநீர் நிலைவி ளங்குமே.

(௧௫)

புளையற் வுற்பலம் பூத்த வாவியிற்
றினாயெழு கஞ்சமேற் செறிந்த வால்வளை
கரையெறி காளிந்தி நதியிற் கஞ்சமேல்
வரைமகள் வளையுறு வளந்தெ ரிக்குமே.

(௧௬)

தினாயெறி தரளம்வெள் வளையிற் செம்மைசால்
வினாயெறி தாமரை மலரின் மேவுவ

திருநகரப் படலம்.

கள

குராயெறி பாற்கட லுயிர்த்த கொள்கைசால்
புராயெறி யிருநிதிப் பொலிவு காட்டுமே.

(௧௭)

சூரியன் பூசனை தொடங்கிச் செய்தவச்
சீரிய நகரிடைப் பிறையுஞ் சேர்ந்துநன்
காரிய பூசனை யாற்றச் சேறல்போ
லோரியல் வெள்வளை குலைக்க னூருமே.

(௧௮)

வள்ளிய சங்கநா வலரொ ருங்குள்
முள்ளிய வொருநி யோதி விட்டவன்
மெள்ளிய புகழெனத் தெளிந்த நீர்க்கரை
வெள்ளிய வளைமணி விராய்க்கி டக்குமே.

(௧௯)

வெய்ப்பதே நெழுக்குபு விராவி வண்மிணச
செய்யதா மரைபல செறியப் பூத்துல
சூய்வார் தடத்திடை யுறத்த மைத்திடு
மையநா யகன்கரை யமரின் வாட்டமென்.

(௨௦)

மன்னுபங் கயந்தொறும் வண்டு முக்குவ
வுன்னுதன் பகைமனை யென்ப தோர்ந்திரு
டுன்னுபல் லுருக்கொடு துவைத்தல் போலுமாற்
பன்னுதே னுகலழும் பான்மை போலுமே.

(௨௧)

புறநகர்வளம்.

யானைகள்.

சலசல மும்மதம் பொழிந்து தாழ்மணி
கலகல வொலித்திடக் களிறு லாவரும்
பலபல வரைகளும் பரந்த கால்பெறாஉ
வுலர்தவி லருனியோ மிலாய தென்னவே

(௨௨)

படாகரி யெனப்படும பழையா வண்கவுட்
குடநிறை கடாமெனக் கூறுங் கள்ளினை
யடர்கறை யடிச்சுவ டாங்க லத்துவார்த்
துடல்பல வளிகளாங் களியர்க் கூட்டுப.

(௨௩)

தூதர்கள்.

கால்பல வுருக்கொடு கால்க ணன்கொடு
சால்புறத் திரிந்தெனச் சலிக்கும் வாம்பரி
நூல்பல வுணர்ந்தவர் நுனித்துக் கூறிய
பால்படு மிலக்கணந் தெரித்த பண்பினே. (௨௪)

வாதலு ரடிகளுக் காக வையமுற்
றாதரஞ் செயப்பிரா னமைத்த வாம்பரி
போதர லுற்றது போற்றுஞ் சூனாவாழ்
மேதகு பரிக்குமு னிற்றல் வெள்கியே. (௨௫)

தேய்கள்.

பாதல மடித்தலங் காணப் பைம்பொன்செய்
மீதல முடித்தலங் காணமேதகு
பூதல மிசைச்செலும் பொன்செய் தேர்பல
காதலங் கதிருஞ்செய் காட்சி சான்றவே. (௨௬)

கடும்பரி யீரிரு கால்வ யத்தவா
யடும்பரி வகன்றதே ரலங்கு றப்புணர்
திடும்பரி கால்களீ ரிரண்டுஞ் செல்வன
படும்பரி காந்தப்பின் படரி ரும்புபோல். (௨௭)

வீரர்கள்.

விழித்தகண் ணிமைத்திடார் வேலெ திரப்பினு
மொழித்திடா ருயிர்சுமந் துழன்று மானத்தை
யிழித்திடார் கன்னிலைத் திலங்கு வீரனாப
பழித்திடா வினையர்கல் லூரி யும்பல. (௨௮)

இப்புனோர் கொடுங்கணை யிப்பு னோரயி
லிப்புனோர் கழுக்கடை யிப்பு னோர்வசி
யிப்புனோர் மால்களிற் றுலவை யெடுக்கமோ
ரிப்புணென் றுறநிறத் தெறித்துக் காட்டுவார். (௨௯)

ஆயுதழதலயன இயற்றுவோர்.

அத்திர சத்திர மாதிர யாயவு
மத்திகை கடுங்கடி வாளங் கிம்புரி

மொய்த்தகூ விரங்கி காதி முற்றவு
மெய்த்திடா தியற்றுந ரிருக்கை மஸ்குமே.

(௩௦)

அகநகர்வளம்.

அகழி. வேறு.

ஒங்கு சுந்தர நாயக னுறைதலா லாங்கு
வாங்கு தெண்கட லேழுமன் னியதிற மதித்து
வீங்கு நீர்ப்பெரும் புறக்க டன் மேதகு விருப்பி
னீங்கு மேவிய தென்னலா மிஞ்சிசூழுகரி.

(௩௧)

மதில்.

தன்னைச் சூழ்தரு கதிரவன் பூசித்த தானர்
தன்னைக் காதலி னோக்குவான் பற்பல சயிலர்
தன்னைப் போற்றிடப் பொலிவரை சார்ந்துசூழ்ந் தென்னத்
தன்னைப் போலிலாத் தடமதில் சூழ்ந்தொளிர் தகைத்தே.

மாளிகைகள்.

இரவு மேஷுவண் கதிரினைச் சுண்ணஞ்செய் தெமித்துப்
பரவு மாறுபூ சியதெனப் பயிற்சுடை தீற்றிக்
கரவு தீரதுண் டொழில்பல னகபுனைந் தமைத்த
வுரவு மாளிகை மீப்பயி லுவழுகி லொருங்கு.

(௩௩)

கோட்டி னூறுமக் குழைத்துமேற் பூசசெய் குன்ற
மாட்டு மாபதி தங்குதல் கதிரவன் மலநோய்
வீட்டு பூசனை புரிந்ததே மென்றுளம் விழைந்து
நாட்டு தானும்பு சிக்கவர் திறுத்ததே நயக்கும்.

(௩௪)

வான ளாவிய மாடமேற் றுகிற்கொடி மரம்போயக்
கான ளாவிய கற்பகக் கிளையொயிற் கலப்ப
ஜன ளாவிய வச்சிரப் படையினு னொழுகுந்
தேன ளாவிய மலரிலா தென்னெனத் தேர்வான்.

(௩௫)

வீதிகள்.

கருநெ மிங்கண ஞடலிற் பற்த்தெறி கலனும்
பொருவி லாமலர் மாலையுங் குப்பையாய்ப் பொலியு.

தெருவின் மேவுவோ ரொதுங்குபு பயப்பயச் சேறன்
மருவு வாருயி ரூற்றினை யஞ்சுமா தவர்போல். (௩௯)

கடைவீதிகள்.

மேக மண்டலந் தோய்தரக் காவணம் விரித்துப்
பூக முங்குலைக் கதலியும் வேழமும் பொருததி
மோக நன்குமக் குளிரபுனன் முற்றவுந் தெளித்துப்
போக வைப்பென வாவண வீதிகள் பொலிவ. (௩௯)

கட்டு மாலையும் பூக்களுங் காயொடு கனியு
மட்டு ருதபன் முதிரையு டணங்கமழ் சாந்தும
பட்டு வர்க்கமும் பன்மணிக் கலன்களும் பிறவு
மெட்டு மாதிரங் களுவனியப் புறநிலைந் திருப்ப. (௩௯)

விரும்பு மைம்பொறி நுகர்பல போகமும் வெறுப்ப
வரும்பு மாவணப் பொலிவினைத் தெனவெ ப பரிது
சுரும்பு மாலிகைச் சூரனேத் தியதிநர் துணிந்து
பெரும்பல் போகமுந் தொக்கென நாடொறும் பிறங்கும். (40)

செஞ்சு டர்ப்பிரா னடைந்தருச் சித்தது தெரிந்தே
யெஞ்சு மற்றுள கோள்களுந் தொழப்பகுந் தென்ன
மஞ்சு துஞ்சிய நிவந்தெழு மாடமா ளிகைமேல்
விஞ்சு பன்னிறச் சிகரங்க டனிக்தனி விரங்கும். (௪0)

பரந்தையர்தேரு.

வைய மாகிய கடலிடை வரிவிழி யாய
வெய்ய வார்வலை வீசிபா டவரெனு மீன்க
னைய கைப்படுத் தன்னவர் கைப்பொரு ளாய
கொய்ய வார்தசை பறித்துண்மா தர்கடெருக் குலவும். (௪௧)

ஆட லாற்சிலர் யாழெடுத் தமுதுகுத் தென்னப்
பாட லாற்சிலர் படாமுலை யழுந்தமார் பணைத்துக்
கூட லாற்சிலர் கொவ்வைவா யூறன்மிக் கருததி
நீடலாற்சிலர் மயங்குற நிகழ்த்திவாழ்ந் திடுவார். (௪௨)

வேளாளர்வீதி.

தூய தாயகங் காகுலத துதிததவர் துகளின்
ருய வாய்மைய ரொப்புர வாற்றுதம் கஞ்சார்
பாய சீர்த்தியர் பண்புற வுழுதொழில் பயின்று
மேய வாழ்க்கையர் வீதியு மாயிடை விளங்கும். (௧௩)

வருவி ருந்துப சரிததலாற் மம்பசி மாற்றார்
பொருவில் கேள்வியா சிவாச்சனை நாடொறும் புரிவார்
வெருவி லாதப காரமே விழைந்திடு மேலோர்
பருவு வார்தெருப பெருவாம் யாவரே வகுப்பார். (௧௪)

வணிகர்வீதி.

நிறைபெ ரும்பொரு ளுடைமையிற் தனதனே நிகர்வார்
மறையெ னுமபடி மலைதரா மொழிபயில் வல்லார்
கறைய றுஞ்சிவ தருமமே பொருளொனக் காழும்
றுறைம கிழ்ச்சியி னீட்டுவா ரிருக்கையு மொருசார். (௧௫)

வெருளும் வன்சொலி லாதவர் மேதக வயலார்
பொருளுந் தம்பொருள் போனினைந் தாக்கமே புரிவா
ரருளு மம்பிகா பதியடிக கன்புசற் தகலார்
மருளுஞ் செய்கையில் வணிகர்தம் வளஞ்சொ லும் வரைத்தோ.

அரசர்வீதி.

திருந்து செய்யகோ லுடைவிச யாலய தேவன்
பொருந்து பல்கினை துவன்றிய பொற்பினிற் பொலிவ
பருந்து கொண்டுணும் வாழ்க்கையர் வாழுமுந் மயங்கா
திருந்து வாழ்தர நிவந்தன வரசர்வா ழிலலம். (௧௬)

எங்கு மல்கிய துணங்கற லெடுத்துவாய்ப் பெய்து
பொங்கு செஞ்சுடர் விடுமணி பொலிந்துவாள் வேந்தர்
தங்குமானிகை விளங்கலா லந்நகர் தணவாக்
கொங்கு மல்குநா ரபரரு ரெனப்படுங் குறிக்கின். (௧௭)

மறையவர்வீதி.

அங்க மாறுநன் குணந்தவ ரருமறை யாளர்
பங்க மேவுறா வாய்மையர் பசவுடம் பழிபுதுத

துங்க மேவிய பதிகழல் சார்பெருந் துணிவோர்
தங்கள் வாழ்மண வீதியு மொருபுறந் தயங்கும்.

(௪௯)

மறைமு முக்கமும் வானரை யவிகொள விளிக்து
நிறைமு முக்கமுந் தொழுபவர்க் காசிக ணிரப்புந்
துறைமு முக்கமுந் பரமதத் தொடர்பறக் களைவா
னறைமு முக்கமும் பெருகு வவையர்வாழ் வீதி.

(௫௦)

ஆதிசைவர்மாளிகைகள்.

பூதி கண்மணி வாஞ்சையர் பரார்த்தமும் போற்று
நீதி வாழ்க்கைய ராகம நெறிமுழு துணர்ந்தோர்
காதி மும்மலந் கண்ணுத லடிநிழல் கலக்கு
மாதி சைவர்வா ழிருக்கையும் பொலிதரு மாங்கண்.

(௫௧)

அன்னசத்திரம்.

விருப்பு மேவர யாவரும் விழைந்துண முல்லை
யருப்பு நேருநல் லடிசிலும் பொன்னிற மமைந்த
பருப்பும் பாகுங்குய்க் கருணையுஞ் சிற்றுணுப் பலவு
மிருப்பு வாய்ந்தசத் திரங்களு மாவயி நிலகும்.

(௫௨)

தண்ணீர்ப்பந்தர்.

பேணி யாலவா யமைத்தெனச் சுந்தரப் பெருமான்
காணி யாயவில விடத்தினுங் கலந்தமைத் தென்ன
நாணி வெய்யவன் வெப்பறப் பெருங்குளிர் நலஞ்செய்
பாணி மேவிய பந்தரும் பொலியுமோர் பாங்கர்.

(௫௩)

சைவமுனிவர்மடங்கள்.

தாத மார்க்கமுன் னாயநான் மார்க்கமுஞ் சமைந்தா
ரோத மார்க்கமென் னுள்ளன யாவையு மொழிந்தார்
நாத மார்க்கமே லொன்றியொன் றுநிலை நயந்த
போத மார்க்கர்வாழ் திரு மடங் களும்பல பொலிவ.

(௫௪)

நீருக்கோயில்.

இன்ன பல்வளத் திருமட முதலிய வெவையு
மன்ன நாப்பண்விற் றிருப்பது பேரருள் வவிசா

லன்ன மென்னடை யங்கயற் கண்ணியோ டனைத்துஞ்
சொன்ன நாயகன் மகிழ்ந்தமர் சுடர்மணிக் கோயில். (௩௩)

பொற்றமரை.

வருந்து பல்லுயிர்ப் பவப்பிணி தீர்க்குநன் மருந்தாய்ப்
பொருந்து பற்பல பூமுதல் வளத்தொடும் பொலியு
முருந்து வெண்ணகை யொருபுறச் சுந்தரர் முன்பு
திருந்து நன்மையின் விளங்குபொற் றுமரைத் தீர்த்தம். (௩௪)

திருக்கோபுரம்.

நிலவு பொன்முடிச் கண்ணிறைந் தவனெனு நெடியோன்
குலவு சந்திதி முன்கரங் குவித்துநின் றென்னக்
கலவு பொன்னணி முடிமிசைத் துகிற்கொடி கவின
வுலவு வானொடு நின்றிடு மோங்குகோ புரமே. (௩௫)

நீருமதில்.

பகைவி ராயுருச் சிதைந்தசோ மூன்றுமுட் படர்ந்து
நகைவி ராவுமோ நுருக்கொடு நலமுறச் சூழ்ந்து
தகைவி ராவுமா நின்றதை பென்னலாந் தணவா
முகைவி ராவுபூங் கொன்றையான் றளிமுதன் மதிலே. (௩௬)

விமானங்கள்.

மாறு கொண்டசோ வங்நன மருவுதன் மதித்து
வீறுகொண்டபொன் மேருவுஞ் சேயொளி வேணி
யாறு கொண்டவற் குதவிசெய் பாக்கவண் மருவிக்
கூறு கொண்டிருந் தெனப்பல விமானங்கள் குலவும். (௩௭)

அன்றி யுந்தொழு தேத்திய கதிரவனரற்கு
மொன்று பல்லுல குயிர்த்ததா யாகிய வுமைக்கு
நன்று தண்ணிய வருக்கொடு நில்லசெயு நலம்போ
லென்று மொண்கதிர் பரப்புல விமானமோ ரிரண்டும். (௩௮)

இலந்தைவிருகடிம்.

புரிந்து நீழன்மாத் திரஞ்செயுங் கடம்புபோ லாது
பரிந்து நீழலும் படர்சுவைக் கனிகளு முதவித்

தெரிந்து தீங்கனி தெவ்வுவா னடைதரு தெவ்வு
மிரிந்து போகுகண் டகமுங்கொண் டிலகுமோர் வதரி. (௬௧)

எண்ணில் பல்கினை மலிகடம் படியில்வீற் திருப்போன்
மண்ணி லத்தகு வதரிநன் னீழலு மருவல்
கண்ணு மின்சுவைக் கற்பகத் தும்பெருக் கனிக
ளண்ணு கிற்றலி னவைகவ ராசைகூர் தன்றோ. (௬௨)

மற்ற விசேடங்கள்.

மறைமு ழுக்கமு மாகம மெனப்படு மாநூற்
ஹறைமு ழுக்கமுந் குடமுதா முதலிய தொக்காங்
கறைமு ழுக்கமு நால்வர்வாய்ப் பாட்டொலி யறையு
நிறைமு ழுக்கமு மெழுகடன் முழக்கென நிமிரும். (௬௩)

சூழு வார்களு மரகர கரவெதை துதித்துத்
தாழு வார்களுந் தடங்கண் றிறைத்திரு வினையும்
போழு வார்களும் புகர்மலங் கழிப்பியா னந்தத்
தாழு வார்களு மளவில ராவயி னம்மா. (௬௪)

இன்ன பல்வன மலிந்தபொன் னாலயத் தெங்கள்
கன்ன லஞ்சுவை கனிந்தசொற் கயற்களு னோடு
மன்ன மேனமு முணர்தராச் சுந்தர வமலன்
ஹன்ன வீற்றிருந் தாருயிர்க் கின்னருள் சுரக்கும். (௬௫)

திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கருந்.

நைமிசவனப்படலம்.

வலனுயா மாதவா வைகுதற் கிடமாயப
பலனுயர் கங்கையம் படுகரை யகத்திற்
குலனுயர் தருப்பல குழுமவுற் றிருக்கு
நலனுயர் பெரும்புகழ் நைமிசக் கானம். (௧)

மாங்கனி களுமுயர் வருக்கைக ளீன்ற
தேங்கனி களும்விரி தலைச்செழுங் கதவி
யாங்கனி களுமதி னயிறலிற் கற்பந்
தூங்கனி களுமறந் தனர்க்க முனிவர். (௨)

சிங் டும் புானையுஞ் சினங்கெழு புலியும்
பங்கமில் கலையுமவெம் பணியுமொண் மயிலும்
பொங்குவெம் பகையறப் பொலிதலின் முதல்வன்
றிங்களு மரவமுஞ் செறிசடை வனமே. (௩)

கற்பகம் பொலிதரு கடவுளா பலரு
மற்பக முறவனிக் கணைவரிங் கறவோர
பொறபமர் கனவினு மதுபுரிந் திலரேற்
சொற்பயி விதன்வளஞ் சொல்லவெண் மையதோ. (௪)

செஞ்சடை மாதவர் திருமலர் செறிந்து
மஞ்சடை வாவியின் வயங்குட னனைப்ப
பிஞ்சடை தருக்குலம பெய்மது மழையிற்
றஞ்சடை மாக்குலந் தம்முடன னைப்ப. (௫)

கோதமில் பேரருட் குழிசிய ராய
மாதவர் மேனியை மறைததல்வெண் பொடியே
மேதகப் பயிறரும் விலங்குடன் மறைததல்
சீதன் நறுமலர் செறிந்தவொண் பொடியே. (௬)

பிறைபுரை மருப்புடைப் பெருங்குரல் வேழக்
கறையடி மிதிப்பதக் கானக மலரே
மறையுணர் முனிவரர் மலரடி மிதிப்ப
தறைமதன் விடுசர மாயபன் மலரே. (௭)

பாயவன் மரம்பல பயிலுமவ் வனம்பூ
மேயவ னுருக்கொடு விள்ளுவ செருந்தி
மாயவ னுருக்கொடு மல்குவ காயா
தூயவ னுருக்கொடு சுடர்வன விதழி. (௮)

மாதவர் செஞ்சடை வளைதர யாத்தூர்
பாதவ நிழற்சிவம் படர்ந்திணி திருப்பார்

மேதகு மவர்ச்சடை வீழ்தர வகத்திப
போதவிர் பிறைச்சடைப் புனிதனை நிகர்வார். (௯)

உறுவர ரருகுறு முழைச்சிறு கன்றை
மறுவறு மொருகரந் தாங்குவர் மகிழ்ந்தே
யறுபகை யறுபகை யாக்கிய வவர்பின்
பெறுவது தெரிந்துமுன் பழகுபெற் றிமைபோல். (௧௦)

இத்தகு நைமிசத் தினிதுறை தருவா
ருத்தம வெள்ளிய நீறுடல் வயக்கிப்
பத்தியிற் கண்மணி பற்பல பூண்டு
புத்தியி னைந்தெழுத் தெண்ணுபு பொலிவார். (௧௧)

எழுகடல் பொங்கி யெழுந்து பரம்ப
முழுமலை பேர்த்து முழங்கு கொடுங்கால்
கெழுதரு மேனுவ்கி லேசமொன் றில்லா
வழுவறு தங்கண்ப னந்தி மாறார். (௧௨)

முனைத்தெழு காமமு தற்பல குறறம்
வளைத்தெழு மாறும எத்திட நல்கா
தனைத்தெழு பந்தம றுத்துயர் சால்பிற்
றிளைத்தெழு வாரரு டேக்கிய நீரார் (௧௩)

மாலய னாதியர் வாழ்க்கையு மெண்ணா
காலவி சுற்பமொ ழிந்தக ருததார்
சீலமு ருக்கொட மர்ந்தன சீரா
ரோலம றைத்தலை யுள்ள து தேர்வார். (௧௪)

இருவினை யின்பய னின்பொடு துன்ப
மருவி னுடற்குள தென்றும திப்பார்
கருவறு மாறுக தித்தவு பாய
மொருசிவ மாக்கதை வாஞ்சையென் றுள்வார. (௧௫)

வேறு.

புலத்தியன் றுருவாசன் புலகன்வே தாரணியன்
வலத்தியல் சுகனுனி மாண்டவி யன்சங்க

னலத்தமை சுனப்புச்ச னூரத னகுவசிட்டன்
குலத்துயர் சமவர்த்தன் குணமலி மதுப்பிரியன். (௧௬)

சம்புதம் பரன்சிர்ரன் சவுநகன் சமதங்கி
யம்புவி புகழ்கார்க்க னகத்தியன் காசிபன்சீர்
நம்பினா வதன்கிருது நாடிய புகழ்ப்பிருகு
வம்பிலுத் தாலகன்கோ சிகனுயா மாதேசன். (௧௭)

கண்ணுவன் வாமதேவன் காத்தியா யனனாதி
யெண்ணரு முனிவரரு பிண்டினர் நறுங்கொன்றைக்
கண்ணிய னருள்பெறுவான் கரிசறு மாமகமொன்
மண்ணிய காதலினோ டாற்றின ரப்பொழுது. (௧௮)

வெள்ளிய திருநீறு மேனியின் மேற்பொலிய
வள்ளிய வக்கமணி மாலிகை யுங்கவின
வுள்ளிய வெழுததைந்து முச்சரித திடுநாவோன்
மள்ளிய விருவினையான் ஸ்வேபித் தொன்றுமிலான். (௧௯)

மன்னிய புகழ்வாத ராயணன் மாணுக்கன்
பன்னிய வீரோன்பான் புராணங்க ளுமபயின்றோ
னுன்னிய மாணவக ரொருங்குபின் றொடர்ந்துவா
முன்னிய குணச்சூத முனிவரன் வந்தனனால். (௨௦)

வந்தவன் ஸ்வேக்கண்டாப கிருந்தபன் மாதவரு
மந்தய் லுவகையராய் வினாந்தெழுந் தடிபணிந்து
நந்தலி ஸ்வேரிருக்கை நல்கிமற் றுதிருத்தி
முந்தநல் லுபசார முழுமையு முழையாற்றி. (௨௧)

யாவரு மிருக்கவென வெதிரிநு பாலுமிருந்
தோடரு முவகையரா யுத்தம முனிவீரனை
மேவருஞ் சிவசரிதம் விரித்துணர் மேன்மையனே
தவயருய ஸ்வேபினை யெனத்துதி நனிசாற்றி. (௨௨)

திருவளர் மகமொன்று செய்திடு மிப்பொழுது
குருவார் தெய்வமுனைக் கொடுவந்து விட்டதனா
லுருவா ரிம்மகமுந் தூய்மைய துத்தமனே
வெருவளர் வினைநீங்கி மேன்மையுற் றனம் யாமும். (௨௩)

என்றுபன் முகமனுரைத் தியாங்களெல் லாமுய்ய
நன்றுசெ யில்துணர்ந்து நானிலங் களுமுய்யக்
சூன்றுவில் கொண்டசுரர் கொடுமதின் மூன்மெரித்தோ
னென்றுபஃ மலந்தம்மு ளொருதல மினிதுரைத்தி (௨௪)

தலமுத லொருமூன்றுந் தனித்தனி சிறந்ததுவாய்ப்
புலமுந் நினைத்தாலும் புத்திமுத தியுமளிக்கும்
பலமிகு மொருதானம் பகர்ந்தருள் செயவேண்டும்
வலமிகு புகழ்ச்சூத மாதவ வென்றனரால். (௨௫)

வேறு.

முனிவர நுரைத்த வார்த்தை முழுமையுஞ் செவியி னேற்று
நனிமகிழ் பூததுச் சூத நன்முனி யொருமு கூர்த்தம்
பனிமதி முடித்த வேணிப பகவணை தியானஞ் செய்து
கனிதரு முளத்தி னென்று கண்டினி துரைக்க லுற்றான். (௨௬)

கரைதரு தவத்தீர் நல்ல காரியம் விழைந்தீர் நும்மாற்
புரைதரு தன்மை யேனும் பொலிதவ முடையே னானேன்
விரைதரு சிவபு ராண விருப்பமே யெந்த ஞான்றும்
வரைதரு சிலையான் பாத மருவுதற் கேது வாமால். (௨௭)

வெள்ளியங் கயிலை யாதி விரும்புபஃ மலங்க ளுள்ளு
மொள்ளிய மேன்மை வாய்ந்த வுத்தமத தலமொன் றுண்டால்
வள்ளிய வனைய தானத திருப்பெயா வகுப்பி னெல்லாந்
தெள்ளிய முனிவீர் சூரை யென்மனார் சிறந்த சான்றோர்.

மறைதெரி வியாத மேலோன் வகுத்தவீ ரொன்பா னென்ன
வறைபுரா ணங்க ளுள்ளொன் றுகிய காந்தந் தன்னிற்
கறையில்கேத் திரகண் டத்திற் கரைதரப் பட்ட தாகு
மிறைகரு தினர்க்குத தீர்க்கும் வதரியா ரணிய மேன்மை.

அத்தல மூர்த்தி தீர்த்தந் தலமென வாய மூன்று
மெத்தலங் களினு மெய்தா விசேடமா யிருக்கு நாளுங்
கைத்தல ரெல்லி போல யாவுங்கண் டியர்ந்த சான்றீர்
முத்தலம் புகழ்த் தான மான்மிய மொழிவாங் கேண்மின்.

திரையெழு குமரி யாறுஞ் செம்மணி சிதறி நாளுங்
கரையுடைத் தெழுவுவர் ளாறுங் காமரு தென்பாற் றிக்கு
முரையமை வடபாற் றிக்கு மெல்லையா யொழுகக் கொண்டு
புரைசுந வளங்க ணலகிப் பொலிதரு பாண்டி நாட்டில். (௩௬)

மறிதிரை சுருட்டி யோடு மதநதி வடபாற் கோட்டி
னெறியுயிர் முழுதுங் காக்கு நெல்லைநா யகியோ டெங்க
ளறிவுரு வான கொற்ற வாளீச ரமர்ந்து வைகுஞ்
செறிமலர்ப் பொழில்சூழ் தெய்வக்கோயி லூர்க்குதிசுத்திக்கில்.

விரிசிதை யிரண்டு புள்ளும் விழுங்கிய பிழையி ரிப்பான்
பரிவொடு மயூர மெங்கள் பரமபர னிளஞ்சேய் பாத
முரியபே ரன்பிற் போற்றி யுவத்தலின் மயூர வெற்பென்
றரியயன் முதலோர் போற்று மதற்குநேர் குணக்குத் திக்கில்.

சத்திய முதல்வ னென்று தணப்புறு திடப்பான் மேவிச்
சத்திய நாதன் பொற்றான் சக்கர பாணி யென்றுஞ்
சத்திய நெறியிற் போற்றத் தவாதவன் மருவுந் தெய்வச்
சத்திய கிரியென் றோதுந் தலத்துக்குத் தென்பாற் றிக்கில். ()

நன்னிய மத்தை மேவி நைந்துரைந் துருகு வாருட்
டுன்னிய மத்த ளாய சுரிசூழ லுமையா ளோடு
மின்னிய வேணிக் கூத்தர் வீரசே கரனார் மேவ
மன்னிய புதட்சால் வீரை வனத்திற்கு மேல்பாற் றிக்கில். ()

தனித்தனி யராயே யென்று சாற்றும்யோ சனையி னெல்லை
யினித்தவத தான மேவு மெண்ணினு மெல்லா நல்கும்
பனிததநீர்த தட ன்கு பூந்தத் தானத்தைப் பற்ப னாளு
மனிததரின் வந்து வந்து வானரும் வணங்கிப் போவார். (௩௭)

கனிபல துவன்று ஷ்ஹ காமரு வதரி நீழம்
பனிமதி முடித்த டேவணிப் பண்ணவன் கயற்க ணாளோ
டினிதமர்ந் திருக்கு நீரா லிலந்தையா ரணிய மென்றோர்
நனியுயர் திருப்பேர் யாரு நவில்வரச் சூரைக் கம்மா. (௩௮)

என்றுரை செய்த சூத மாதவ னிருதாள் போற்றி
நன்றுரை செய்தா யைய நலமலி சூரை யென்னுந்

தொன்றுறா யுறுதற் கேது வென்னைகொல் சொற்றி யென்றா
ரன்றுறா யில்லாச் சூத மாதவ னறைய லுற்றான். (௩௮)

நைமிசவனப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௧௧.

சூரியன்பூசித்தபடலம்.

தண்ணிய மதியஞ் சூடுஞ் சங்கரப் பெருமான் பாத
நண்ணிய சுருதிப பாச நாசஞ்செய் தின்ப மேய
புண்ணிய முனிவீர் விண்ணும புகழ்தரு சூனா யென்ன
நண்ணிய நாம வேது நவிறுது நயந்து கேண்மின். (௧)

திகழ்தரு தவத்தின் மிக்கான் சிறுவிதி யென்னும் பேரா
னிகழ்தரு தன்மை யில்லா வெழிலவளர் கருங்கட் செவ்வாய்ப்
புகழ்தரு மிருபத தேழு மகளிரோப புனைந்து தீமை
யகழ்தரு மதியோன் கொள்ள வளித்தவற் கீது சொல்லும. (௨)

கிறைமதித தேவ கேட்டி நேரிழை யீனையர் தம்பைக
கறையமை பக்க பாதங் கலப்புறா தொபபக் கண்டி
குறையற நடத்தின் மேன்மேற் கொள்ளுது மகிழ்ச்சி யினதேன
முறைதபச் சபிதது மென்றான் மொழிந்தது கேட்ட வாடோன். (3)

சூருளிய படியே செய்வ லையுதே லென்று கூறி
வெருளிய லின்றி யொப்ப மேவிவாழ்ந் திருக்கு நாளின்
மருளியல் கருங்க னாளோர் மங்கைபால் விருப்பம் வைத்தான்
பொருளியன் மேனி மற்றைப் பூவைமார் பொழுமை பூண்டி. (௪)

வையமுற் றிறைஞ்சந் தந்தை மலரடி வணங்கிப் போற்றி
யையநன் மருக னென்பா னன்றுடம் பட்ட வாழே
செய்யலன் பகக பாதஞ் செய்வனென் றிறைஞ்சிக் கூறி
வெய்யவெங் கோப மூண்டி மேவுமா மதியைக் கூனி. (௫)

மதியெனும் பெயரோய் சொற்ற மாற்றநீ மறத்த னன்றோ
முதியவிப் பிழை பொறுத்தேன் முனிவற வினிமே லேனும்
பொதிசுர ரயன்மால் யாரும் டோற்றிடப் பட்ட தாமென்
விதிமறுத தொழியே லென்று வேண்டவு மறுத்தா னன்றே. (௬)

மறுத்ததை யுணர்ந்து தக்கன் வாரெரி சினந்தா லென்னக்
கறுத்திரு கண்ணுஞ் சேபபக் கலாந்திப் பெயரோ யென்சொல்
வெறுத்தலா லின்று தொட்டின் மேனிதெய்ந் தெர்திக வென்று
னிறுத்ததி வினையை வெல்லு மிபல்புடை யாரு முண்டோ. (௭)

ஒநிவருஞ் சாப மேற்றெவ் வொருகலை யாகா டோறுங்
கழிதரக் கண்ட வாலொன் கற்பக மாலை வேந்தன்
வழிதரு மலரின் மேலான் மாயவ னிவர்பாப் சென்று
மொழிதலும் பெருமான் பாற்போய் முழையிடு கென்று விட்டார்.()

ஊழியுஞ் சலிப்பொன் பெய்தா வொருபெருங் கயிலை சார்ந்து
வாழிய பெருமான் பாந பலரடித் துணைமேல் விழா
வாழிய துயரந் தோடு பழுதன் னழுத லோநிந்
தாழியல் சடையா னன்னொரு குறறுது சபையக் கேட்டி. (௯)

அஞ்சலை யஞ்சே லென்னு வங்கையா லெடுத்தா லோனைச்
செஞ்சடை முடியில் வைத்தான் மேய்தலற் றுயர்ந்தா னன்னுன்
வெஞ்சினங் கொண்டு தக்கன் விதுவினை யுய்யச் செய்த
மஞ்சனை யடையா னுய்யார் மகஞ்செயத் துணின்தா னன்றே. (௧௦)

ஒண்குண மில்லா னுகி யுயிர்க்குயி ராகி நிற்கு
மெண்குணச் செல்வன் டன்னை யிகழ்ந்தொரு வேள்வி யாற்றல்
வண்குண மென்று புக்கான் மாமலக் கோட்பட் டார்க்கு
நண்குண மிதுவோ வின்னும் பலவுள நவிறுங் காலே. (௧௧)

கற்பக மாலை வேந்தன் கஞ்சநாண் மலரின் மேலான்
மற்பக வளர்ந்த திண்டோண் மாயவன் வான நாட
ரற்பக விளங்கு மோவி விஞ்சைய ராதி யோரைப்
பொற்பகம் பொலியக் கூட்டிப் புக்கனன் யாக சாலை. (௧௨)

அச்சமொன் றேனு மின்றி யனைவரு மொருங்கு சூழ
வெச்சனே துணையாக் கொண்டு மகமினி தியற்ற லோடுகீ

கச்சமி ரவத்து மேன்மை யாழ்முனி கயிலை சார்ந்து
நச்சர வணிந்த பெம்மா னகைமலர்ப் பாதந் தாழ்ந்து. (௧௩)

ஐயனே நின்னை யெண்ணு தறிவிலாத் தக்க னென்னும்
வெய்யதிக் குணத்தா னின்னே வேள்வியொன் றியற்றப் புக்கான்
செய்யதன் மென்ன ராகித் தேவரு மொருங்கு தொக்கார்
வையமுற் றுய்யு மாறு மதித்தருள் செய்தி யென்றான். (௧௪)

மகதியாழ் முனிவன் வார்த்தை மாதேவன் கேட்டு நக்குத்
தகவிலா னோடு வேள்விச் சாலையும் படுபா டின்னே
யகநெகக் காண்டி யென்னு வருளியோர் துதற்க ணின்று
மிகவலி படைத்த வென்றி வீரனைத் தோற்று வித்தான். (௧௫)

தோற்றிய வீர னையன் றுணைமலர்க் கமல பாதம
போற்றிய வணங்கி நின்று புண்ணிய முதல்வா நாயே
ஹற்றிய வாங்குற் றேவ லருள்கென நமது பாக
மாற்றிய கருதித் தக்கன் மகம்புரி கின்றா னென்றான். (௧௬)

என்றலுஞ் சினந்து பொங்கி யெழுந்துவெங் கணங்க ளோடுஞ்
சென்றழன் முழங்கி யார்க்குஞ் சிறுவிதி சாலை புக்கா
னன்றவ ணிருந்த யாரு மடுபுலிப் போத்து நோக்கிக்
குன்றுமான் குழாங்க ளென்னக் குலைகுலைந் தோடி னாரே. (௧௭)

ஓடிய சுரணா யெல்லா மொய்யென வளைத்துக் கொண்டு
கூடிய வாளால் வீசிக் குறைவறு தண்டஞ் செய்ய
நாடிய தக்க னோடு நகுதலை யிழந்தா னெச்சன்
பாடிய மதிதேய்ப் புண்டான் பகனகை யொடுகண் டே ற்றான்.

அவியுணத் திரட்டு மங்கை யறுப்புண்டா னைலோன் மற்றைச்
சவியுடை யமரர் யாருந் தக்கதண் டங்கள் பெற்றார்
குவிமுலை யணையர் மாதர் தமைக்கொடுங் கணங்கள் பற்றிச்
செவியுறப் புல்லிப் புல்லித் தீர்த்தன காம நோயே. (௧௮)

இன்னணர் தண்ட மாற்றி யேகினன் வென்றி வீர
னன்னணர் தண்ட முற்ற வமரருட் கதிரோ னென்பான்
பன்னரும் பெருமை சான்ற பரம்பரற் பிழைத்துக் கெட்டே
மென்னணைந் திரங்கி யேங்கி யிவையிவை நினை ய ஹ்றான். (௨௦)

உலகிருண் முழுது மோப்பி யுறுபொருள் பலவுந் தேற்றி
கிலவுபல் கருமச் சான்றாய் நிகழுநா மந்தோ வந்தோ
விலகிருண் மூடப் பட்டு விரிபொரு ளொன்றுந் தேறா
தலகில்வெவ் வினைக்கோட் பட்டே மழகிது நமது செய்கை. (உக)

இறைவன்முகக் கண்ணு ளொன்று யெண்வகை யுடம்பு ளொன்று
யமையிருப் பிடத்து ளொன்று யமைந்ததோர்க் காலு ளொன்றுய்க்
குறையற விருந்த நாமிக் கொகிந்துய ருழப்போ மென்னிந்
கறைமிடற் றவனை யெண்ணுக் கயமையெத் துயர்க்கும் வித்தாம்.()

பாதகச் சிதம்புத் தக்கன் புதல்வியர்ப் பயந்த வாறுங்
காதலிற் கலைநி லாவிற் களித்துளங் களித்த வாறு
மேதக வொழிய வன்னுன் வேள்விசெய் திட்ட வாறு
நோதக வெமக்கா யிற்றா னுவலுவ தென்னே யென்னே. (உ௬)

கன்றுநெஞ் சுடைய தக்கன் கனன்முகத் துதவு மாட்டீன்
மென்றுமென் றருந்தப் புக்கு வேறொகி மொழிந் ழந்தோந்
துன்றுபல் லுறுபபின் மேலாஞ் சுடர்விநி விழியி ழந்தோ
நன்றுநஞ் செய்கை கேட்பி னுடெலா நகைக்கு மன்றே. (உ௭)

என்றுபற் பலநி னைக்கு மிரங்கநெட் டியிர்ப்பு வீங்குங்
கன்றுநெஞ் சுனைத்து வாமிங் கருதருஞ் சமழ்ப்பின் மூழ்குங்
கொன்றுமூப் புரமுஞ் சாய்தது குழகன்வாழ் கைலை மேவி
யொன்றுபே ரருள்பெற் றம்ம வுய்துமென் றெழுந்தா னன்றே. ()

கண்ணிய வரங்கள் யாவுங் கண்ணிய படியே நல்குந்
தண்ணிய கைலா யத்தைச் சார்ந்துந் தியைமுன் போற்றிப்
புண்ணிய நாதன் முன்பு போய்ப்பணிந் தெழுந்து யாகத்
துண்ணிய புகுந்து பட்ட வுறுதுயர்க் காணின் றைய. (உ௮)

முழுதுல கிறைஞ்சா நிற்கு முதல்வநின் முகத்துக் கண்ணு
யிழுதையே னமர்த லாலே யெவ்வுயிர்க் குங்கண் ணானேன்
பழுதிலத் தகையே னோக்கும் பார்வையின் றிருத்த னன்றோ
வெழுவிடம் பருகி வானத் தெவரையும் புரந்து ளாயே. (உ௯)

சிகைபடு தழற்கட் செல்வ திகழுனக் கிருக்கை யாகி
நகைபடு ழெளியே னிந்நா ணகையிழந் திருத்த னன்றோ

முகைபபி வெண்பற் செவ்வாய் மூவுல கீன்ற செல்வி
தகைபபி மிடப்பான் மேவத் தழைந்துளா யருளல் வேண்டும்.

அறிவிலா மையினு னின்னை யவா தித் தவனைச் சார்ந்து
சிறியனைன் கரிசு முற்றுந் திருவுளத் தடைத்தி டாது
குற்பெறு முன்னா போலாட் கொண்டினி தருள வேண்டிமே
வெறிமல ரிதழி மாலை மிலைச்சிட, வேணி யோயே. (௨௯)

என்றுள முருகி நைந்து நைந்தினி தெத்த லோடுங்
குன்றுவில் வாங்கி மாயக் கோலொன்று நாங்கி மூன்று
வென்றுவா நவலாக் காசு விசுதகன் கருணை கூர்ந்து
நன்றுநன் மருச்சே லென்று நகைமுக மலாந்து கூறும. (௩௦)

அம்புய மலர்த்துஞ் செங்கே பூலரியே பாண்டி நாட்டில்
வம்புயர் கோயி லூரக்கு வடக்குமா பரியிலேங் கற்கு
நம்புயர் குணக்கு மெய்ய நகர்க்குத்தெற ருயாந்தோர் போற்றிப்
பம்புயர் வீரை யென்னும் பகர்பெருந் பதிக்கு மேற்கு. (௩௧)

இந்தநான் கெல்லைக் குள்ளா விருப்பதோர் தெய்வத் தான
மந்தமா தலமி லந்தை வனமென வறைய யாரும்
புந்திகூர் வதரி நீழற் பொலிந்தவ னுறைவோ காலு
முந்தியா தரங்கூர் தெண்ணின் முனிவர் வந்தினை மந்திப் போவார்.

கொங்கலர் கூந்தற் செவ்வாய்ப் பார்ப்பதிக் கோதை யோடுங்
சங்கர நாத னென்னுந் தவலருப பெயாபூண் டென்று
மங்கண்வாழ்ந் திருப்போ நாமங் கடைந்தெவர் புசித் தாறு
மங்கருந் தீமை யெல்லா மாய்த்துய ரின்பந் தாழ்வார். (௩௨)

எந்தநம் றலங்க ளுள்ளு மேற்றமத் தலமென் றோர்தி
யெந்தநன் னீழ லுள்ளு மேற்றமவ் வதரி நீழ்
லெந்தநம் றீர்த்தத் துள்ளு மேற்றமத் தலத்தார் றீர்த்த
மெந்தநன் மூர்த்தி யுள்ளு மேற்றமத் தலத்தின் மூர்த்தி. (௩௩)

அத்தல நாமஞ் சொற்ற ரடைவார்நம் முயர்சா லோக
மத்தலஞ் சிந்தை செய்தா ரடைவார்நம் முயர்சா மீப
மத்தலங் காணப் பெற்ற ரடைவார்நம் முயர்சா லுப
மத்தலம் வசிக்கப் பெற்ற ரடைவார்நம் முயர்க லப்பே. (௩௪)

அனையமா தலத்தை யின்னே யடுத்தநீ யழலோன் றிக்கி
 னினையவார் தீர்த்தந் தொட்டு கிராமபுமத தீர்த்தங் கொண்டு
 புனையவா நமமை யாட்டிப பூசைசெய் திருப்பை யாயி
 னினையவா ராதொன் றேனு மெய்துவை கினைத்த யாவும. (௩௬)

என்றுபே ரருளிற் கூறி யெம்பிரான் விடைகொடுத்தான்
 கன்றுமுள் வருந்த மன்றே காறறியின் புற்றான் போன்று
 குன்றுகுழி யாரி யென்பான் குழகனை நீட்டிந் தாழ்ந்து
 வென்றுமேம படுமத தான மடைதரல் விழைந்தெ முந்தான். (௩௭)

வடதிசைக் கதிரோன் றேற்றித் தென்றிசை வருத லாலென்
 னடையுமோ புடவிக சென்று யாவரு மச்சங் கொள்ள
 மடையெலார் தர வஞ சிந்த வாலவளை நருவு யிராது
 மிடைவா மலிந்த பாண்டி நாட்டக மேவி னானே. (௩௮)

இறையவன் சொற்ற வாழை மஹாவெற் பெரிசான் மேற்கு
 மறைபுகல் கழனி வாசன் மாண்புசா நெறகு மேன்மை
 யுறைபெரு வீனா யென்ப தொங்கிய கிழக்கு மெய்ய
 நிறைநரு வடக்கு மாக நிலவுதல் கண்டா னன்றே. (௩௯)

இதுகொலா பிறைவன் சொற்ற விலக்கையா ரணிய மென்று
 மதுவிராங் கமல மெல்லா பரரிய வுபயஞ் செயல்வான
 கதுமெனப் புகுந்து கண்டால கபரு வயி றீழை
 முதுதவ முனிவா பொற்ற முளைத்தமா சிவனங் கதகை (௪௦)

காண்ட லு மகிழ்சி பொங்குந் தைத்துந் திறைநரி விட்டுந்து
 பூண்டபங் கிளவென சாயப் புணர் ழலை பாங்கு கொண்ட
 வாண்டவ னிங்கு மேய வருவெவ ரறிய வல்லார்
 மாண்டவந் துயாந்தா ரன்றி மறைபெயரா தமமு ளென்றான். (௪௧)

வள்ளலா ருரைத்த திக்கின் மதிக்கொரு தீர்த்தந் தொட்டாங்
 கெள்ளலி லாத கங்கை முதலிய வெவையுந் தாபித்
 துள்ளவா மனைய தீர்த்தத் துலவிதப் படியே மூழ்கிக்
 களவி னீறு பூசிக் கண்மணி மாலே பூண்டு. (௪௨)

வேதத்தின் சார மாகி விளங்குமைந் தெழுத்து மெண்ணி
 யேதத்தி னின்றே தீர்த்தோ மெனுமபெரு மகிழ்ச்சி பூண்டாங்

கோத்தத்தின் விடமுன் னுண்ட வொருவனை யிருவர் தேடி
நாதத்தின் முடிவா னுனைப் பூசிப்பா னயந்து செல்வான். (ச௩)

கஞ்சநாண் மலர்முன் னாய கடிமலர் பலவும் வில்வத்
தெஞ்சலி றளிர்முன் னாய விணர்த்தளிர் பலவுஞ் சாந்துந்
துஞ்சலில் கணியுங் காயுஞ் சொற்றிடி பிறவு மீட்டி
மஞ்சனந் தன்னுற் செய்யப் பட்டதின் வயங்கக் கொண்டு. (ச௪)

விதிவழி யாட்டி யாட்டி விருப்பினொற் றுடை யிட்டித்
துதிகமழ் சாந்து பூசித் துணர்மலர் பலவுஞ் சூட்டி
மதியமை வில்வஞ் சாத்தி வயங்கிய கணியுங் காயு
மதிசுவைப் பிறவு நேர்வைத் தலங்குப சாரத் தூட்டி. (ச௫)

குறையற முகமன் யாவுங் கோதறச் செய்த பின்பு
முறையினட் டாங்க மாக முன்பல வணக்கஞ் செய்து
மறைமுடி வின்னுந் தேறா வள்ளலார் திருமுன் னு.
நிறைமகிழ் பூத்து விம்ம நின்றிது துதிக்க லுற்றான். (ச௬)

ஆரண முதலே போற்றி யாரண முணராய் போற்றி
பூரணப் பொருளே போற்றி பூரண னந்த போற்றி
காரண மாணய் போற்றி காரணங் கடந்தாய் போற்றி
நாரணந் கரியாய் போற்றி நாரணந் குரியாய் போற்றி. (ச௭)

வந்துவந் திரப்போ ரெல்லாம் வறியரா காத வண்ண
முந்துமுந் தருளிச் செய்யு முடிவிலா முதலே போற்றி
நந்துந் தணிந்த காதி னலமிலேன் றுதியு நன்று
கந்துகந் துகக்கை யோடுங் கலந்துவந் தருள்வாய் போற்றி. (ச௮)

வெள்ளிய விடையாய் போற்றி விரிந்தசெஞ் சடையாய் போற்றி
யொள்ளிய படையாய் போற்றி யுமைபொரு புடையாய் போற்றி
தள்ளிய கடையாய் போற்றி தரக்கத னுடையாய் போற்றி
நள்ளிய நடையாய் போற்றி நகுமதித் தொடையாய் போற்றி.

இளைத்துவந் தடியில் வீழ்ந்த விந்துவைத் தரித்தாய் போற்றி
வளைத்துமா மேரு மூன்றார் மாட்டினின் பரித்தாய் போற்றி
தளைத்துநின் றடர்க்கு மன்பர் தவாமல மிரித்தாய் போற்றி
விளைத்துவெம் முழக்க மேவு வெங்கரி யுரித்தாய் போற்றி. (௯௦)

உணாசுமந் தொளிரு மேலோ ருளத்தொளி யானாய் போற்றி
யனாயிரு ணடனஞ் செய்யு மம்புயப் பதத்தாய் போற்றி
குறாகட லெழுந்த நஞ்ச மழுதுசெய் குழக போற்றி
தனாபுகழ் வதரி நீழற் சங்கர தேவ போற்றி (௩௧)

இனையபஃ றுதிழு ழுக்கி யிலங்குபார்ப் பதிமுன் சென்றே
யனையமஞ் சனநீ ராட்டி யான்றசெஞ் சாந்து கோட்டி
நனையபன் மலருஞ் சூட்டி நறும்புகை யாதி காட்டிப்
புனையவல் லுணவு மூட்டிப் பூசைசெய் திருந்தா னன்றே. (௩௨)

இத்தகு பூசை யாற்றி யிருந்தனன் கதிரோன் சின்ன
ளத்தகு பூசை நோக்கி யாரருள் சுரந்து பெம்மான்
வித்தக விலிங்க நின்றும் வெளியுருக் கொண்டு தோன்றி
யொத்தக முவப்ப வெய்யோன் றனைவிளித் துரைக்க லுற்றான். ()

ஆய்யொன் றுடைய தேரோ யழிதகை யவனைச் சார்ந்த
பாழிகொ டமை செய்யும் பாதக மனைத்து மிந்த
வூழியு மழித ராத வுயர்தலத் துற்ற போதே
வாழினீத் துயர்ந்தா யெல்லாச் சிறப்புநீ மருவி னுயால். (௩௪)

நலமலி தீர்த்தந் தொட்டு நாடொறு நம்மை யாட்டிப்
புலமலி யன்பு பொங்கப் பூசனை புரிந்த வாற்றால்
வலமலி யெயிறுங் கண்ணு மருவுக பண்டு போலக்
குலமலி தேசு மேன்மேற கொண்டுநீ பொலிதி யென்றான். (௩௫)

என்றலு முவகை பொங்க வேழ்பரித் தோரோன் றாழ்ந்து
குன்றவிற் பிரானே நாயேன் கூறும்விண் ணப்ப மொன்று
நன்றமைந் தோங்கு மிந்த நற்றலந் தீர்த்த மேன்மை
பொன்றலி னீயு மென்பேர் பூண்டினி தமர்தல் வேண்டும். (௩௬)

தவாவருள் பெற்றே னிர்த்தத் தலம்புகுந் தடியே னற்றா
லவாமுத லறுத்த யோக ரகத்தொளி யாகி நிற்கு
முவாமதி முகத்தாள் பாக வொழிவதற் குள்ள மில்லேன்
குவான்மணி பொலியென்றீர்த்தக்கோட்டில்யானிருத்தல்வேண்டும்.

என்னுடை வாரந் தோறு மெரிமருள் கமலம் பூத்த
வென்னுடைத் தீர்த்த மூழ்கி யிலங்குவெண் ணீறு பூசி

யென்னுடைப் பூசை கொண்ட நின்னைவர் திறைஞ்ச வோர்தோ
மென்னுடை யவரென் றோத வெண்ணிய தெய்தல் வேண்மிம. (௮)

இத்தகு வரங்க ளெல்லா மெனியனேற் குதவு கென்ன
வுத்தமன் கருணை பொங்க வொற்றைக்காற் தேரி னேய்நீ
சித்தமவைத் துரைத்த யாவுஞ் சிவனுந் தந்நோ மென்று
வித்தக விலிங்கத் துற்றான் வேதங்க ளள்ததற் கொண்ணான். (௮௯)

அன்றுதொட் டளவா மேன்மை யத்தலங் கதிரோ மைந்
தொன்றுமெப் படியா லென்னி லொருபெயா சூர னென்பா
நன்றுமப் பெயரா லென்று நவிறுவர் சூனா யென்று
துன்றுபன் மலர்சா தீர்த்தஞ் சூரிய தீர்த்த மென்பா. (௯௦)

மன்னிய வதரி நீழல் வயங்குங் கரநா தபபேர்
துன்னிய பெருமான் றன்னைச் சூரிய நாந் னென்பா
பன்னிய கதிரோற் சூள்ள பரியாயப் பெயாக ளாலு
மின்னிய தலமுன் மூன்றும் விளம்புவ ரறிவான் மிக்கோர். (௯௧)

மண்ணொடு விண்ணும் போற்றும் வதரியா ரணியந் தன்னிற்
பண்ணொடு வண்டு மேவு மலாசெறி பரிதி தீர்த்தத்
தெண்ணொடு நெய்போ னீங்கா தியைந்தமேல கலாயோ சோயிற்
கண்ணொடு நகையும் பெற்ற கதிரவன் வாழு மென் றுட. (௯௨)

சூரிய தீர்த்த மூழ்கிச் சூரியன் றனைச்செ வித்துச்
சூரியன் பூசை செய்த சூரிய நாதன் பொற்றா
சூரிய னுதயங் கண்டு தொழுதெழு நியபத் தோர
சூரியன் போலத் தேச துன்னியா னந்தத் தாழ்வார. (௯௩)

குட்டமே தொழுவே தீராக் சூன்மமே கொடுங்கண் ணையே
நட்டமே யியறறும் வெப்பை நடுக்குறு காச நோயே
வட்டமா ஞாலத் துள்ள மறறைநோ யனைத்தும் வெய்யோன்
றுட்டநீர் தோய்த்து ளாராத தோய்தரா தகலு முண்மை. (௯௪)

எந்தையா ரருளால் வெய்யோ னியற்றிய தீர்த்தத் தோயிற்
றந்தையாய் மறையோர் மன்னர் தாரமா திகளைச் சீறி
யந்தையால் வதைத்த பாவ மகன்றி மதான்டன் றுந்தா
முந்தைநாட் புரிந்த பாவ முழுமையு முருங்கி மாயா. (௯௫)

விரததை விரும்பி னோரு மெய்வழி பாசி செய்யுந்
தாரததை விரும்பி னோருந் தரணி யோர் குடைக்கீ ழானும்
பாரத்தை விரும்பி னோருந் பரவுமெய்து ஞான மெய்து
மீரததை விரும்பி னோரு மெய்துவ ரநீர் மூழ்கின். (௬௬)

பிரமராக் கருமே பேயே பெருவலிப பூத மேமற்
துரலிலா மேவ லாற சரீர் துருவருக சிந்தி மணங்கே
விரவினை மாரா பாடி விட, தாதந் தீதாயி
னிமவ முன் பணிபொ டுஞ்சி யெழு து மிடுத்து போமே. (௬௭)

பொருள் பெற வேண்டி னாலும பொருவின்மா மறைமுன் னாயுந்
தெருள்பெற வேண்டி. னாலுஞ் சிவபிரான பாதஞ் சாரு
மாருள்பெற வேண்டி னாலு மாடி லுனா தமக து நல் து
மிருள்பெற வேண்டி னாலு மெய்து ழு வெய்யோன் தீர்த்தம்.

நன்புலத் தவர்க ளோத்த ரகுத்திரத் தீர்த்த மூழ்கி
வன்புலப் பரிய தாய கணாமிசை மருவி நாலுந்
தென்புலத் தவர்க்குத் தாங்கா செய்கடன் செய்வா ராயிற்
பின்புலப் பரிய போகம் பெறுவாமற் தவர்க ளோடும். (௬௯)

எந்தநான் மூழ்கி னாலும பெருமபய நெய்து மேனு
மந்தமா தீர்த்தம் வெய்யோன் வாரததா திதன்மே லாகுஞ்
சந்தமா ழனைய தீர்த்தத் துளியொன்று சாரு மேனும்
பந்தமா ரநீர் தோய்ந்த பவனமேற் படினும் போதும். (௭௦)

கதிரவன் தீர்த்த மே ள்மை கட்டுறாத திடவல் லார்யார்
முதிாதவ முனிவீர் குறா யெனமொழி வதனுக் கேது
வதிகட லுலகஞ் சொலவ தடைந்தன மினுமீமா ராற்றாற்
பிதித்தரா வேது வுண்டா லதனையும் பேசக் கேண்மின் (௭௧)

சூரியன்பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

சூரன்பூசித்தபடலம்.

தக்கனார் புரிந்த வேள்விச் சாலையிற் குழீஇய தேவர்
முக்கணெம் பெருமாத் கன்று மனமுதன் மூன்றா னுஞ்செய்
தொக்கபா தகமோர் மூன்றுந் துடிதுடித் துருக்கொண் டென்னப்
பக்கவெவ் வுலகும் வந்துற் பணித்தன ரசுரர் மூவர். (க)

வலிகெழு சூரன் சிங்க மாமுகன் மடங்கா வென்றி
யொலிகெழு தாரு கன்பே ரோதிய வொருமூ வர்க்கும்
பொலிகெழு பெருந்த வத்தாற் புண்ணியப் பெருமான் பாங்கர்
மெலிகெழு தன்மை யில்லா வரம்பல வெறுப்பக் கொண்டார். (க)

கெடலரு மரணம் வாய்ந்த கேழ்கினர் நகரு நாளும்
விடலரு மணிபொன் னாதி மிகுபெரும் பொருளு மாசை
படலரு மழகு வாய்ந்த பருவவொண் மடந் லாரு
மடலருங் கருவி வாய்ந்த சேனையு மமையப பெற்றார். (க)

மானில் கொடுமை வஞ்சம் வயக்கிட வல்லா ராகி
யூனில் செம்பொ னாடு முதலிய வொருங்கு தெவ்வி
பானவா யிரத்தின் மேலெட் டண்டங்கண் முழுது மாண்டு
தேனகு கற்ப கத்தார்த் தேவனா யேவல் கொள்வார். (ச)

அலைகட லகத்துத் தோணி யமைதர வியக்கிச் சென்று
வலையெறித் தெறிந்து மீனம் வாருபு குவித்தல் செய்து
நிலைகுலைந் தலகு பற்றி நிரம்புகுப் பைகளொ ழித்து
மலைதரு சிறையிற் பட்டு மயங்கினார் வான நாடர். (ந)

வானவர் வருத்த நோக்கி வண்டினர் தண்டு ழாய்மா
லானவர் முதலோர் கூடி யணிகெழு கயிலை சார்ந்து
நானவன் மலருங் கூந்த னங்கையோர் பாகக் கொன்றைக்
கானவன் பாதந் தாழ்ந்து கந்தனை யனுப்பு கென்றார். (சு)

இரந்திரர் தழுது வேண்டு மேழைவா னவர்க்கி ரங்கிச்
சுரந்தருள் கருணை மூர்த்தி தொக்கபல் படையி னோடு

கரந்துமால் வரைக ளஞ்சங் கதிர்வழி வேலு நல்கி
யுரந்துளை பமித்தித் தெவ்வை யொழித்துவிண் காக்க வென்று. (௭)

கலகல வொலிக்குந் தண்டைக் காலுடை யிளவற் கோதி
நலமலி விடையு நல்க நயந்தவன் பாதம் போற்றி
வலமலி குமரப் புத்தேண் மணிநெடுந் தேர்மேற் கொண்டு
விலகருந் தானே சூழந் தக்கணம் விரைந்து செல்வான். (௮)

செல்வழி வரையுந் தார காசுர னுயிருஞ் சிந்த
வெல்வழி படைதொட் பா டல குழி யாங்காங் குள்ள
நல்வழி யருளுந் தந்தை நயந்துவாழ் தலங்கள் போற்றி
வல்வழி யியங்கும் வீர வாகுவான் முழுதூந் தேர்ந்தா. (௯)

மணிமதி லுமித்த வீர மகேந்திர புரத்தா மேய
பணியலன் மைந்த னாய பானுகோ பனைமுன் னேருந்
திணிகெழு படையும் வீரச் சிங்கமா முகனுஞ் சிந்த
வணிகெழு படைகை தொட்டா னமர்த்தனன் சூர னேமும். (௧௦)

இலங்குபொன் புரையு மேனி யிலங்கெழிற் குமர வேளு
மலங்கலந் திணிதோள் வென்றி யிசினத தசரா கோவுங்
கலங்கலில் போர்மேற் கொண்டு கடிதெழுந் விசும்பிற் செல்வார்
குலங்கெழு திசையிற் செல்வார் குராகடற் றலையிற் செல்வார். ()

மற்றுமோ ரண்டஞ் செல்வார் வயங்கதன் புறத்துச் செல்வார்
கொற்றமா மேரு வென்னுங் குலமலை யகத்துச் செல்வார்
பொற்றவெங் கோபம் பொங்கப் புறக்கட லகத்துச் செல்வா
ரற்றமின் னுகி யிவவா றிருவரு மாமிங் காலே. (௧௧)

கண்டல மந்தி யாருங் கண்புதைத் தகன்று போக
மண்டலந் துருவிப் புக்கார் மயூரவெற் பினுக்குக் கீழ்பால்
வண்டல மந்து பாமி மாலிகைத் தடந்தோட் சூருங்
குண்டலச் செவிச்செவ் வேளுங் குறுகியா டமர்செய் தாரால். ()

ஆயிடை யமருக் காற்றா தச்சமுற் றிரிந்தான் சூரன்
மாயிருங் கதிர்வே லூன்றி வள்ளலு நின்றான் மண்மே
லாயிரங் கதிரெ றிக்கு மவ்வயி லூன்றி யெங்கள்
சேயுறு தலத்தை யாருந் திருவேலன் குடியென் பாரால். (௧௨)

மன்னுபல் லுலகும் போற்றி வழிபடு தலைச்செய் துய்வா
 னின்னுமவ் விடத்தி லந்த விளவலவ் வாறே நிற்பன்
 கொன்னுமற் றவன்றான் போற்றி வழிபடு குணத்தின் மிக்கார்
 மின்னுபல் போகந் துய்த்து வீட்டின்ப முறுவ துண்மை. (கரு)

மகப்பெற வேண்டி னுலு மணிமுத லாய செல்வ
 மிகப்பெற வேண்டி னுலும் வேதநான் முதல யாவு
 நகப்பெற வேண்டி னுலு நல்லருண் மலமொர் மூன்று
 முகப்பெற வேண்டி னுலு முதலுமவ் விளஞ்சே யம்மா. (கரு)

கொழிவள மலிந்த வேலன் குடியிலவ் வேலன் மேனிக்
 கழிமகிழ் சிறக்குங் கோயில் கவினுறப் புதுக்கு வாரு
 மொழிதலில் வளங்க ளாக்கி யுவப்பொடு நல்கு வாரும்
 பழிதபு போகந் துய்த்துப் பார்முழு தாண்டி வாழ்வார். (கரு)

கோலமார் பொழில்சூழ் வேலன் குடியமர் வேல வற்கு
 ஞாலமார் வத்திற் போற்றப் பூசனை நடத்து வோருஞ்
 சீலமார் துயரு மற்றைச் சிறப்பெலாஞ் செய்விப் போரு
 மூலமா ரனையான் பாத முழுக்கலப் படைந்து வாழ்வார். (கரு)

வேறு.

வண்டார்தொடைத் தடந்தோட்குகன் மற்றோரிட நண்ணக்
 கண்டார்பல வாறோரவண் கைகூப்பிய டைந்து
 தொண்டார்தரப் பலபூமழை சொரிந்தாருளத் துவகை
 கொண்டாரதைப் பலவானவர் குடியென்றுரை செய்வார். (கரு)

வேறு.

பன்னரும் வனப்பு வாய்ந்து பரிதியிற் பொலியுஞ் செவ்வோர்
 சொன்னவத் தான ின்று மற்றொரு சூழல் புக்கா
 னென்னரு மவனு லத்தி யெடுத்தனர் துதித்து ின்றா
 ரன்னநற் றலத்தை யின்னு மாலத்திப் பட்டி யென்பார். (உரு)

வயங்குமவ் விடத்தி னின்று மற்றுமோ ரிடத்தை யுற்று
 னுயங்குத லித்து ளாருக் கொழித்திடு குமரப் புத்தேள்
 பயங்கொளவ் விடத்து மாலை யிட்டார்பண் ணவர்மெய்ச் சீரா
 வியங்குயத் தலத்தை மாலை யிட்டானென் றிசைப்ப ரின்னும். ()

புலவரிவ் வாறு போற்றிப் பூசனை செய்யப் போந்து
நலவரு ளகலாச் செவ்வே ணற்கலை யுணர்ந்த பன்னா
வலவரேத் திமிம யூர வரையமர்ந் திருந்தான் வஞ்சக்
கலவார்செய் தொழின்மேற் கொண்டான் கடிவர னோக்கி மாதோ.

முருகவே ளங்ஙன் மேவ முன்னமே யிரிந்த சூரன்
மருமலர் வாவி சூழ்ந்த வதரியா ரணியம் புக்கான்
றிருவம ரனைய தானச் சிறப்பெலா நோக்கும் போது
பொருவரு மிலிங்க ரூபப் புராணனை யங்குக் கண்டான். (௨௩)

கண்டபோ தன்பு பொங்கக் கரதலங் குவித்துப் போற்றி
யண்டரும் பிறருங் காண்டற் கீயவிப் பெரிய சோதி
தண்டரு மிக்கான் றோன்றி யிருந்ததென் றவபபே நென்னாக்
கொண்டபே ருவப்பி னோடும் பூசித்தல் குறித்தா னன்றே. (௨௪)

ஆதித்தன் றீர்த்தப் பாங்க ரடைந்துசங் கற்ப மென்ப
தோதித்தண் புனலின் மூழ்கி யொளளிய நீறு பூசி
நீதித்தண் மலர்கள் கொய்து நிலவுமஞ் சனமுங் கொண்டு
நாதித்த கழற்காற் சூர னண்ணினுன் பெருமான் முன்பு. (௨௫)

திருந்துமஞ் சனநீ ராட்டித் திருமலர் பலவுஞ் சூட்டிப்
பொருந்துகூ விளதறிற் கொய்த பொலிதளிர் பலவுஞ் சாத்தி
மருந்துநே ருணவு மூட்டி மற்றும்பன் முகம னெல்லாங்
கருந்துழாய்க் கோலி னுற்குட் கனிந்துறச் செய்த பின்னர். (௨௬)

வினாயவட் டாங்க மாக விரும்புபஞ் சாங்க மாகத்
தரைமிசைப் பணிந்தெ ழூந்து தம்பிரான் முன்னர் நின்றே
யுலாதடு மாற நெஞ்ச முருகநீ ரிருகண் சோரக்
கரைதரு துதிகள் செய்வான் கருங்கழ லசுரர் கோமான். (௨௭)

மேருவில் லாகக் கோட்டி வியாளமே நாணப் பூட்டிச்
சாருமா னெடுங்கோல் கூட்டித் தழல்புரந் தளர ஆட்டி
யோருமா வெற்றி காட்டி யும்பர்த மிக்கே னோட்டி
யாருமின் படைய நாட்டி யமர்பர மேட்டி போற்றி. (௨௮)

வீரருள் வீர போற்றி வேதத்துட் சார போற்றி
யாரரு ணீர போற்றி யாயிரம் பேர போற்றி

பாரமை தேர போற்றி பரவுப கார போற்றி
தாரமை யார போற்றி சங்கரி தார போற்றி. (௨௯)

கையுகிர் வாள் போற்றி கண்டததுக் காள போற்றி
செய்யபொற் றுள போற்றி தேர்வரு நீள போற்றி
யையவுத் துள போற்றி யன்பருக் காள போற்றி
மொய்யவெண் டோள போற்றி முதல்விம னுள போற்றி (௩௦)

கொன்றையந் தாம போற்றி கொன்றநுள் காம போற்றி
நன்றி ராம போற்றி நவிற்பன் னாம போற்றி
துன்றவா டம போற்றி தோகைவாழ் வாம போற்றி
குன்றவி லேம போற்றி குலாநட யாம போற்றி. (௩௧)

ஒருசிறு துரும்பால் வாணோ ருடைதரக கண்டா யோல
மொருசிறு நகத்தாழ பூவோ னொருசிரங் கொய்தா யோல
மொருசிறு நகையான் மூன்று ரொருங்கெரித் தவனே யோல
மொருசிறு பாலன் போருக் குடைந்துனே னோல மோலம். (௩௨)

என்றுதொத திரஞ்செய் தேதது மெறுடிவலிச் சூரன் முன்பு
நன்றுநம பெருமான் றோற்றி வேட்டதென் னவிறி யென்று
னென்றுபே ரன்பின் மீட்டு முள்ளுடைந் துருகி மேன்மை
பொன்றுத லில்லாப் பொற்றான் போற்றினிள் றிதனை வேண்டும். ()

இறைவனே யடியேன் போபூண் டித்தலம வழங்கல் வேண்டி
முறையினித தலஞ்சார்ந் துன்னை முனிவற வழிபா டாற்று
நிறைவினர் கினைதத யாவு நிரமபுற வடைதல் வேண்டிங்
குறைவினின் பொற்றா ளீற்றிற் கூடவும வேண்டி மாலோ (௩௪)

முந்தைநா ளடியேன் பெற்ற முழுபபெரு வரங்க ளெல்லாரு
சிந்தைசெய் யாதோர பாலன் தேவருக் காக வேற்று
வந்தையா வமர்த்தல் செய்வான் மற்றவ னெடுபோ ராற்றி
நிந்தைதீர் வெற்றி மேவி நிகழவும் வேண்டி மென்றான். (௩௫)

முன்னுரைத் தவைக்கவ வாறே யாகென மொழிந்து நக்குப
பின்னுரைத் ததற்கு நின்னோ டெவர்பெரி நமர்த்த போது
முன்னுரைத் திட்ட வாறே நமையலான் முடிவு காணாய்
பின்னுரைத் திடலென் போதி பெருவலிச் சூர வென்றான் (௩௬)

கோதிலா னுரைத்த வார்த்தைக் குறிப்புண ராது சூரன்
போதிலா னெனமா லேனைப் புலவர்கள் போற்செவ் வேளு
மேதிலா னென்றுட் கொண்டே யெய்தினன் மகிழ்ச்சி யொன்று
மோதிலான் றொழுது போன னுருக்கார் தனன்கோ மானும். (௩௭)

சென்றவன் மயூர வெற்பிற் சிறந்துவீற் றிருக்குஞ் செவ்வேண்
முன்றனு வளைத்துச் சென்றான் மூண்டன னவனும் போருக்
கொன்றுவெஞ் சினமீக் கொண்டா ரொன்றலா வாளி தூர்த்தார்
கன்றவெவ் வுலகுஞ் செல்வார் கலங்கினர் சுரரு மம்மா. (௩௮)

இவ்வண்ணம் பெரும்போ ராற்றி யிளைத்தனன் மீட்டு மென்னே
செவ்வண்ணப் பெருமான் றந்த வரமெனச் சிந்தை செய்தான்
மைவண்ணப் பொழில்சூழ் சூரை மாதேவன் பூசைப் பேற்றூற்
கைவண்ணச் சிலைவெஞ் சூரற் குதித்தது கரிசின் ஞானம். (௩௯)

ஞானம்வந் துதித்த லோடு நமையலான் மற்று முள்ளோ
ரானவர் நின்னை வெல்லா ரென்றா னுரைத்த வார்த்தைக்
கீனமின் தவனே போர்செய் யிவனெனத் தெளிந்தா னந்தோ
போனது போக நாமேற் புரிவதென் னென்று தேறி. (௪௦)

அடுபகை பூண்ட வாதே யமர்த்தொழிந் தவனுக் காளாய்
விடுவதே துணிபென் றோர்ந்து வேலையுண் மாவாய் நின்று
படுபுடர் வேலாற் கீளப் பட்டிரு புள்ளா யையன்
றொடுகழந் பாதம் போற்றித் துவசமோ றீர்தி யானான். (௪௧)

அருந்தவப் பெரியீர் கேண்மி னறைந்தவிவ் வேது வாலும்
பெருந்தவர் சூரை யென்பர் பேசவல் லவர்நா விற்கு
விருந்தெனும் புகழ்ப்பொன் னான விசயால யன்ப ணிந்து
திருந்துபல் பணியுஞ் செய்த திறமெடுத் துரைப்பாங் கேண்மின்.

சூரன்பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௦௪.

பொன்னுனவிசயாலயதேவன்

திருப்பணிப்படலம்.

அசையாவள மல்கி விளங்கி யமைந்து நாளு
மிசையானிறை யும்பொலி சூரை யிடத்து வாழ்வோன்
பசையாலுயிர் முற்று முவப்புறுப் பான்பொன் னுன
விசையாலய தேவ னெனும்பெயர் மேவி யுள்ளான். (க)

வேறு.

இரும்புகழ் மேனியி லங்கெய் ல் வாய்ந்து
சுரும்புவி ராம்பொழிற் சூரையை யண்மிப்
பெரும்புவி யோர்மிகப் பேணுதல் செய்து
விரும்புற நாளுந் விளங்குகு ணத்தான். (உ)

குறுகில மன்னர்கு லத்திலு தித்தான்
மறுவறு கல்விவ ரம்பென வாய்ந்தான்
முறுவனி னாற்புர மூன்றுமெ ரித்தா
னுறுதளிர் நேரடி யுள்ள மமைப்பான். (ங)

பொத்திய மாமலம் வேரொடு போகச்
சத்திய ஞானச தாசிவ பூசை
நித்திய மாற்றின லாற்பகி நீங்கான்
பத்திய னாய்மிகு பண்புவ ளர்ப்பான். (ச)

சிவனமர் மாதலச் சேவைசெய் தென்றுஞ்
சிவதல மான்மிய மேசெவி யேற்றுஞ்
சிவனடி யார்திருப் பூசைபு ரிந்துஞ்
சிவபணி யேநனி செய்துமு வப்பான். (ரு)

கற்றவ ருக்கொரு கடபக மாண
னற்றவ ராசிக ஹிற்றிட வாழ்வோன்
கொற்றவ ரேறுகு லாவுவன் னூலு
முற்றவு ணர்ந்தமு முப்புக ழோனே. (சு)

வேறு.

இந்திர திருவ னென்னு மினையனிவ வாறு வாழ்நாட்
சந்திரன் றவழு மாடத் தனிநகர்ச் சூராயோர்பா
னந்திர வியமென் றோது நல்வளப் பொலிவோ டுள்ள
மந்திர வருவன் மேய வதரியா ரணியம் புக்கான். (௭)

சான்றவர் பலருங் காணத் தன்னக ரொருபான் மேய
மான்றபல் விருக்கந் தொக்க வதரியா ரணியம் புக்க
தேன்றவழ் மாலை மார்பன் சிறுவழி யூடு சென்று
கான்றவழ் மலர்வி ராமக் காணத்து வளமை காட்டும். (௮)

மலர்செழுங் கடுக்கைத் தாரு வொன்றன்மேன் மருவ கத்தி
யலரரும் பணையப் பூவை யத்தரு மறைத்த தோற்ற
நிலவுதன் முடிமேற் காண நெடியவெங் கரித்தோன் முடிக்
குலவுசி ரந்தி வண்ணக் குரிசினின் றனைய தோர்மின். (௯)

ஒருங்கிலை யுருதுதுப் பூத்த வொள்ளிய பலாசோர் பாங்கர்க்
கருங்கடி மலர்க்கா யாவொன் றுறவெதிர் காயா வொன்று
பெருங்கிளை பரப்பித் தாழ்தல் பெண்ணொரு பாக னேரே
கருங்கலி லன்பின் மாயோன் பணிவது துணைவ தோர்மின். (௧௦)

அடித்தலம் பூத்த காயா வணைதர வதன்மேற் கொன்றை
முடித்தல முதலாப் பூத்து முறிவற விளங்குங் காட்சி
படித்தலம் புகழ்மா லாய பயோதர லூர்தி மீது
கொடித்தலத் தேறு வைத்த குழுகனின் றனைய தோர்மின். (௧௧)

பிடாமலர்ந் திருப்ப வுள்ளாற் பிறங்கிய காயா மேலால்
விடாதலர்ந் தொருங்கு மூடி விளங்கிய தேர்ற்ற முள்ளாற்
படாதசத் துவநி ரம்பப் படர்ந்ததா மதம்பு றத்துக்
கெடாதமை யுருத்தி ரன்போற் கினர்தரு தன்மை யோர்மின். (௧௨)

வன்னியந் தருவி னீழன் மலர்ந்தமர் பிடாவின் றோற்ற
மின்னிய கழனி வாசற் கொற்றவா ளீசர் மேலாற்
றுன்னிய வடியார் கூடிச் சோற்றபி டைகஞ் செய்ய
மன்னிய காட்சி போன்ற தோருமின் மதியான் மிக்கீர். (௧௩)

இருதரு வொருங்கு பின்னி யெழுமலர்ச் சிவப்பு வாய்ந்து
பொருவனி யலைத்த லாலே யசைதரு பொலிவு தேரின்
வெருவரு தன்மை யில்லா விசயனு நம்பி ரானு
மொருவருஞ் சினத்தின் மற்போ ருஞற்றிய தொப்ப தோர்மின். ()

நெடியவித் தாரு மேலா னிரம்பிய கிளைக ளெல்லாம
படியமை திசைகூ ளெட்டும் பரவுற விரித்துப் போக்கிக்
கடியமுண் டகங்கீழ் மொய்ப்ப நிழல்செயுங் காட்சி தேரின்
கொடியகோ னடாத்து மன்னன் குடைநிக ராவ தோர்மின். (கரு)

செறிதர வீட்டா நின்ற செம்பொருண் முழுதும் யாரு
மறிதரா வண்ண மண்ணுண் மறைத்துவைத் தமர்வார் மானக்
குறிபெறு தன்காய் முற்றுங் குலவுமட் புதையப் போக்கி
வறிதமைந் தெழுந்து நிற்கும் வருக்கையின் றிறனு மோர்மின்.

இன்னபல் வளங்க ளெல்லார் தனித்தனி யியைய நோக்கித்
தன்னமர் காதல் பொங்கச் சான்றவர் பலர்க்குங் காட்டி
மன்னவன் வருமப்போது வாரிச மலர்கள் பூத்து
நன்னல மருவும் பொய்கை யொன்றவ ணன்று கண்டான். (கௌ)

நிருமல வடியார் சிந்தை நிகர்தரத் தெளிந்த தாய
குருமலர் தீர்த்த மள்ளிக் கொண்டனன் விருப்பி னுண்டான்
றிருமலர் பறித்து மோந்தான் றிப்பியம் பொலிய விர்த
மருமலர்த் தீர்த்த மிங்கு வந்ததென் னென்று தேர்வான். (கஅ)

அத்தகு தீர்த்த மேலைக் களையினை யவாவிச் சென்ற
னுத்தமக் கதிரோ னங்குப் பொலிந்தினி துறைதல் கண்டான்
கைத்தலங் குவித்துத் தாழ்ந்து கருகிருள் பருகுஞ் சோதி
வித்தக னிங்கு மேவ லென்னென மிக்குச் சூழ்வான். (ககூ)

இலங்குமிக் கானத் தின்னு மென்னுள தாய்வோ மென்று
துலங்குமத் தான னின்று துணைந்துசற் றப்பாற் சென்றான்
மலங்குத றவிர்த்தாட் கொள்ள வதாரின் னீழன் மேவி
யலங்குபே ரருளின் வைகி யருள்சிவக் குறியைக் கண்டான். ()

கண்டபோ தன்பு பொங்கக் கைகடந் தலைமேற் கூம்ப
டிண்டனிற் பணிந்து வீழ்ந்து வல்லையி னெழுந்து நின்றே

யண்டர்தம் பெருமா னின்கே யகபபட்டா னடியேற கந்தோ
தொண்டனே னுயந்தே னென்று துதித்துமிக் குவகை பூத்தான்.

வயங்குமிச் சுயம்பு லிங்க மான்மிய மொன்றுத் தேரேன்
றியங்குத லொழிக்கு மந்தத தீர்த்தத்தின் வரவுந் தேரே
னியங்குவெங் கதிரோ னங்க னிருந்தருள் குறிப்புந் தேரேன்
மயங்குவன் தேற்ற வல்லா யாரென மனத்துட் கொள்வான்.

வேறு.

காணப் படாத வருவினுக்குங் காணப் பாட வருவினுக்கு
மாணப் பெருங்கா ரணமாகி வயங்கா நின்ற சிவலிங்கங்
காணப் பெற்றும் வானாநான் கழிவ லெனிலென் னைவென்ன
மாணப் புனைந்து பூசித்தா லன்றி மற்றொன் றியற்றேனால் (உ௩)

என்று கதிரோன் புனன்மூழ்கி யிலங்கு திருவேண் ணீரணிந்து
நன்று தருங்கண் மணிபூண்டு நமசித் துறவைந் தெழுததெண்ணி
யொன்று முவகை தலைசிறப்ப வுற்ற திருபுஞ் சனமாதி
டன்று கிடைத்த கொடுபூசை யாற்றிப் பணிந்து போற்றினான்.

இடப்பான் மருவு தேவியையு மிவவா றன்பிற பூசித்துத்
தடப்பா லமர்ந்த செங்கதிரோன் றனையும் போற்றி யுடனவந்த
மடப்பா லகன்ற சான்றோரு மறறை யோரு முடன்றொடர [கான்.
விடப்பா றோயும் மேல்வெந்தன விடை கொண் டிருக்கை போய்ப்புக்

இருக்கை யடைந்த வேலவேந்த னெண்ண மிகுந்து பசித்தானாய்
வருக்கை யடைந்த கானகத்து வதரி நீழல் வீற்றிருக்குந்
திருக்கை யொறுக்கு நம்பெருமான் பேவி யோடுந் தனியிருந்தான்
மருக்கை யாத மலாததீர்த்த வரவுந் தெரியே னாயிருந்தேன். (உ௪)

தீர்த்தம் புனையும் பெயர்யாதோ தீர்த்தக் காவெய் யவன்மேற்குப்
பார்த்தங் கமருங் குறிப்பென்னோ பழுத்த வதரி நிழலமரு
மாத்தன் பெயரென் னோதேவிக் கமைந்த பெயரென் னோவறியே
னேத்த வுரியே னிவையெல்லா மென்று தெளிவே னெனக்கவன்று.

இரவு முணவு கொள்ளாது பேங்கித் தரைமேற மனிகிடந்தா
னரவு குடி திருவருளாற றுயின்று னனையான் கனவகத்துப்

புரவு புரிவோன் முதலமரா புணரப புணரா தகல்பெருமான்
கரவு தவிர்தன் திருமேனி காட்டி யருளிச் செய்கின்றான். (உஅ)

வாராய் புகழிற் பொலிந்தோங்கு மன்ன கவலை முழுதமொழி
யாராய் வதரி வனததுமுனைத் தருளுகு சிவம்யா மளவில்சுகம்
பாராய் தருமன் னுயிருறுதல் படாந்து முனைதந் காரணத்தாற
பேரா யிரமுள் ளளவேனும பேசு நூல்சங் கரநாமம். (உஆ)

என்றும் பிரியா திடத்திலமாந் திருப்பா டிருப்போ பாரப்பதிகா
ணென்று மிருவே முமபெயர்வே றுறுவேம பின்னோர் காரணத்தா
லன்று நீயுந் தெரிந்திதி யைய வொருகு ரியன்பூசை
துன்று மன்பிற புரிதலாம் குறை யாய் தித்தலப்போ. (உஆ)

முந்தக் கதிரோ னமையாட ட முயன்று கண்டா தத்தோத்த
மந்தக் கதிரோன் பெயாபூண்டே யமரு மலித்த தடந்தோத்த
சந்தக் கனாவாய் நமையேண்டித் தணவா திருப்ப நவனமக்கு
மெந்தத் தலத்து மதிவிருப்ப மிந்தத் தலத்தென றுணருதிரீ. (உக)

பின்னுங் கதிரோன் வேண்டவவன் பெயாமுந் துறவோர் பெ
யாபூண்டோ, மின்னுஞ் சொலகைகள் சூரனடைந் தெய்திப் போ
ற்றி மிகவேண்டி, மன்னும வரங்கோ டலினனுஞ் சூனா யெனும
பேர் மருவியதா, லுன்னு மவாககு நீனைத்தவெலா முதவிப் புரக்கு
மித்தலமே. (உஉ)

விசையா லயனு ரெனநினது பெரால விளங்கு மினியுணாதி
திசையா தரிக்கும புகழோய்நீ செய்வ தொன்றுண் டதுகேண்மோ
வசையா வலிய காடுமுழு தகழ்ந்து போக்கி யாலயம்பே
ரிசையால் விளங்க வமைத்துவிடா முதற்பல் சிறப்பு மியறுதியால்.

மன்னுந் தளிசூழ் தரவிதி வகுத்து மணிமா ளிகைசமைத்து
மின்னு மறையோர் முதலியபல ருடிக டுவன்ற மேவுவித்துப்
பன்னு நீயு மவ்விடத்தே சூடிகொண் டமாதி படாந்தவெலா வன்
முன்னு முன்னம் பெறுதியென மொழிந்து மறைந்தான் முழுமுதல்

இறைவ னருளி மறைதரலும விழித்தா னிறும்பு தெய்தினு
ளிறையு மகிழ்ச்சி தலைக்கொண்டா னிலவு வதரி வனமருவும் [ருட
பொறைகொ டிசைநோக் கிப்பணிந்தான்புலவர்பெருமான்பெருகும
இறையின் மமமகி மிகத்தினைத்தான் சொற்ற விசயா லயகேவன்.

மேவு கதிரோ னுதிபபளவும் விழித்தே யிருந்து வெளிவந்து
பாவு மறையோர் முதலாய பலருந் தன்பால் வரக்கூவி
யோவு கவலை யுடையானு யுண்மைக் கனவை யெடுத்தாரைத்துத்
தேவு மலியும் வதரிவனஞ் சென்றான் பலரு முடன்வரவே. (௩௬)

சென்ற விசயா லயதேவன் திருந்த வுடன்வந்தவரோமி
மன்றன் மலர்கண் மலிகதிரோன் வகுத்த பொய்கைப் புனரோய்ந்து
நன்ற வாவு திருநிறு நகுநண் மணிபு முறவணிந்து
வென்ற மறையி ரித்தீர்த்தம் வெய்யான் வகுத்த தீர்த்தமால். ()

இந்தத் தலமான் மியமுணர்ந்தே யிறையோ னொழார் நணவாது
சந்தக் கதிரோ னிங்கமர்வான் சாமி தனையிச் சூரியன்காண்
முந்தப் பூசுத தன்னதனா ரூரை யென்கிம முத்தலத்தை
நந்தப் பெரிய ருரைப்பரினு நவிலு மொருகா ரணங்கேண்மின். ()

சூரன் பூசித் ததனுலுஞ் சூரை யென்பா ரென்றுபுனித
தேரன் திருவாய் பலர்ந்தனன்நான் சென்று பணிவே மவனையென
வாரன் பொடுமங் கடைந்தவரோ டொவிப பணிந்து போற்றினான்
வீரன் விசயா லயனென்ன விநாம்பு நாமப் பெருந்தகையே. (௩௭)

ஆன்றே நவியங் குயமுடையார் பலரைக் கூவி யடவியெலாங்
கொன்றே யொழிமின் மிகப்பழுத்துக் குளிர்ந்த நீழல் செய்யும்வதரி
பொன்றே தவிர வென்றுரைத்தா னுரைத்த வாறே யவர்களெழுந்
தின்றே முடித்து மெனக்கூறி யெறிந்து தொலத்தார் வனமுழுதும்.

சிற்ப முணர்ந்த திறலோரைச் சிறப்பின் வருவித் திறைவனுக்குப்
பொற்ப வமரா லயநன்கு புரிமி னென்று பொருள்பலவு
மற்ப மொழிய நனிகொடுத்தா னவரும் வரைகள் பலபிளந்து
நிற்ப கிடப்ப முறையாக நேரப் பொருத்திப் பணிசெய்வார். (௪௧)

ஆன்ற கருப்பக் கிரகமே யலங்கு மத்த மண்டபமே
தோன்ற மிளிர்மா மண்டபமே சோதி ிருத்த மண்டபமே
யேன்ற மதிலே கோபுர மெ யாக சாலை மடைப்பளியே
சான்ற வொருபாப் பதியென்றுந் தணவா தமருஞ் சினகரமே. ()

சூழா வரண தேவரமர் சுடர்செய பொன்செய் தளிகளே
யழா முலகு மினிதேத்த விசைக்கும் பிறவே பேரழகு

வாழா நிற்க வகுத்தமைத்தாரா மன்னு முவகைப் பேருத்தி
யாழா விசயா லயதேவ னேக்கி நோக்கி யதிசயித்தான். (சக)

பின்னு மொருநான் மறுகொழுங்கிற் பிறங்கப் புரிந்தாங் கிருபாலுற்
துன்னு மணிமா ளிகைபலவாய்த தோன்ற வுயர்விற் புரிவிததுக்
கொன்னு மறையோர் குமமுதனாற் குடியும் பிடுவுங் குடியேற்றிப்
பன்னு மினிய நன்னாளிற் பரவக குடிமே வினன்றானும். (சச)

தாவா வுணர்ச்சி நலனாதி சைவ மறையோர் கமைக்கொண்டு
மூவா முதல்வற் கபிடேக முடிங்கப் புரிந்து மறுமுடி
தேவா னவர்க்குஞ் செய்வித்தது திகழ்பூ சனையும் விழாச்சிறப்பு
மோவா வளத்தின் மிகப்பெருகி யோங்கப் புரிவித திறைஞ்சுவான்.

நீர றுத வினையிலமு நெடுவான் றடவு சோலைகளுஞ்
சீர றுத பாற்பசவுஞ் செப பொன் பொலிபல் வாகனமு
மேர றுத கொடிசுடைமுன் னிசைக்கும் பலவாம விருதுகளு
நார றுத மனத்தினெடு நங்கன் பெருமாற் கினிதளித்தான். (சசு)

எங்கு மறைகள் முழங்குவன வெங்கு டியங்க ளிபம்புவன
வெங்கு மடியர் குழாநெருங்கு மெங்கும பரிசு னங்கள் குழா
மெங்கு மிகுவ வரமுழக்க மெங்கும் வரங்கொண் டிவப்பவரே
யெங்கும் பொலியப் பெருகியதா லெங்கள் பெருமான் திருக்கோயில்.

ஆன்று விசயா லயபுரமென் ிரோபா பூண்ட தச்சுரை
நன்று தெரிமின் முனிவரர்கா னென்று சூத னவிற்பிடலும
வென்று பொறியைந் தையுமவித்த மேலோர் சூத முனிவரன்று
டுன்று மன்பிற் பணிந்தெழுந்த தோன்ற வொன்று வினவுவார். ()

ஐய விசயா லயதேவ னமர்ந்த பதிமுன் சூனாயென்ற
யெய்ய மீட்டுஞ் சூனாயென்ற யிரண்டோ வொன்றோசூனாயெனல்
செய்ய திருவாய் மலர்ந்தருளிச் செய்ய வேண்டி பென்றிரந்தார்
மைய லகன்ற மாதவனு மகிழ்ச்சி பூத்து விடைகொடுப்பான்.

ஆன்ற சூனாத் தல்த்தெல்லை யைங்கு ரோச நாற்புறத்துஞ்
சான்ற வதனு ளொருபாகந் தயங்கு நகர மாயிருந்த
தேன்ற வொருபா கங்காடா யிருந்த திவனு லதுமாறிற்
ஹான்ற வுணர்வீர் சூனாயென லொன்றே நெடுநாள் கண்டதது. ()

அதனு லந்தத் தலவரலா றறியா திருந்தார் யாவர்களு
மதனால் வருந்தான் வெளிசெய்தான் மன்னன் கனவிற் சென்றரு
யிதனு லந்தத் தலப்பெருமை யிறைவ னேசொற் றிடற்குரியோன்
பதனு லுயர்ந்தி ரென்றுரைத்து மற்றைக் கதையும் பகருவான்.

பொன்னுனவிசயாலயதேவன் திருப்பணிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௩௩.

பொன்னுனவிசயாலயதேவன் திருத்த தரிசனஞ்செய்தபடலம்.

பசையாலுயி ரோம்பி, வசையாவுமின் மாண்பான்
றிசையாவுஞ்செல் சீர்த்தி, விசையாலய னென்பான். (க)

சூரைக்குடி மேய, காணாப்பொரு கண்டன்
சீரைப்புனை செந்தா, னூரைக்கொடி நட்டி. (உ)

வருவானெரு தினத்திற், பெருவானவ ரேத்து
மொருவானவன் முன்போய்த், திருவார்துதி செய்வான். (ங)

கதிரோனடி போற்றப், பிதிராவர மீந்தோ
யதிராவரு சூரற், கெதிராநலந் தந்தோய். (ச)

குலவானவ ரேத்தி, நிலவாதரஞ் செய்ய
வுலவாவத ரியில்வாழ். நலவாவருள் செய்தி. (ரு)

எண்ணரெயின் மூன்று, மண்ணாக்வெ ரித்து
விண்ணுடுபு ரந்த, வண்ணாவருள் செய்தி. (சு)

செந்தாமரைக் கண்ணார், நந்தாவக நந்த
முந்தாரழ லாய, மைந்தாவருள் செய்தி. (ஏ)

மாற்றாமென வந்த, கூற்றாருயிர் சிந்தப்
பாற்றாமுனை காத்த, வேற்றாயருள் செய்தி. (அ)

பம்பாதர வோங்கக், கொம்பாரிடை யானைச்
செம்பாதிமெய் வைத்த, நம்பாவருள் செய்தி. (க)

சித்தாவடி நாயேன், சத்தாதரித் துய்ய
வொத்தாடியு வக்கு, முத்தாவருள் செய்தி. (க௦)

விரித்தாய்தரு மேலோர்க், குரித்தாய்மினி ரொருவா
பரித்தாய்வரு திங்க, டரித்தாயுனைச் சார்ந்தேன். (க௧)

முத்தாமுழு முதலே, யத்தாவுனை யடைந்தே
னத்தானயன் போற்றுஞ், சுத்தாவுனைத் தொழுவேன். (க௨)

மறவாதடி போற்று, மறவாணர்க ளரசே
பிறவாநெறி பெறுவே, னுறவாவுனைத் தொழுவேன். (க௩)

பொன்னையொளிர் மணியே, மின்னேபுறா சடையாய்
தன்னேர்வரு சம்பு, வன்னேயுனை யடுத்தேன். (க௪)

வரமாதவர் வழத்தா கரமார்தரு தானூஉ
கரமானுரி போர்த்த, பரமாவுனைப் பணிவேன். (க௫)

வேறு.

என்று தோத்திரம் புரிதலு மெதிரெழுந் தருளிக்
குன்று கோட்டிய குழுகன்வேண் டிவதெவன் கூறு
நன்று நல்குது மென்றலு நயந்தடி பணிந்து
வென்று மேம்படு புகழுடை யானிது வேண்டும். (க௬)

ஐய நேரின தருணடங் கண்டிடு மார்வம்
வெய்ய பாவியேற் கெழுந்ததா லதுபெற வேண்டிஞ்
செய்ய நின்னாள் செய்தியென் றிரந்தனன் மகிழ்ந்து
வைய முய்தர வாஞ்ஊட யானிது வகுப்பான். (க௭)

என்று மித்தலம் போலநா மினிதுவீற் றிருக்கு
நன்று மேவிய வொருதல நகுதிருப் புத்தா
ரொன்று மிவ்விட வதரிபோற கொன்றையங் குறையுந்
தொன்று சூரிய தீர்த்தம்போற் சீதளி துலங்கும். (க௮)

இங்கு மாலயன் முதலியோர் வழிபட லென்ன
வங்கும் வந்துவர் தடிபணிந் தேருவா ரனைய

பொங்கு மாதலத் திலக்குமி தொழநடம் புரிவோங்
கொங்கு மாலையா யாயிடைக் குறுகிநீ காண்டி. (௧௯)

என்று வாய்மலர் தின்னருள் செய்துருக் கரந்தான்
கன்று மான்மழு வேந்தியோன் கருத்துமுற் றியதென்
றன்று சேவடி பணிந்தெழுந் தருள்விடை பெற்றுச்
சென்று சேர்த்தனன் றிருநல மலிதிருப் புத்தார். (௨௦)

திருப்புத் தூருறை தேவனைத் தேவர்தம் பிரானை
விருப்பிற் றுழந்தெழுந் தருள் பெறு விருப்பனாய் நின்றான்
கருப்பிற் றேமொழித் திருவுங்கை தொழுதன ணின்றா
ளருப்பிற் கொன்றையா னாருள் வழங்குவா னான். (௨௧)

விரியி ளங்கதி ருதித்தென மிளிர்சடை மேவிப்
பரிய மாமுய லகன்வெரி நொருபத மூன்றி
யிரிய மும்மல மொருபதங் குஞ்சித்தத் தெடுத்தது
தெரிய வம்மைவாண் முகத்தருட் கட்கடை செலுத்தி. (௨௨)

மாபன் மத்தள முழக்கவண் டாள்மா மலர்மேற்
றாய னெத்திடத் துமபுரு ளரதர் நரம்பு
மேய விணைகொண் டிசையமு தொழுக்கிட விரவிப்
பாய பல்கண மரகர வெனுமொழி பரப்ப. (௨௩)

மதலை மாலையு மதின்முதல் குறைந்தமா லிகையும்
விதலை தீர்திருத் தோளிடைத் துயல்வர மேலான்
முதலை யோடொரு திங்களு முகிழ்த்தெழ வதலை
யதலை நீயெனு மருமறைச் சிலம்படி யரற்ற. (௨௪)

ஒருக ரர்துடி முழங்கிடக் கொழுந்துகொண் டொளிர் தி
யொருக ரர்தனி னிவந்தெழக் கவிழ்தலை யுளுற்றி
யொருக ரர்தனி பொலிதர வுயிரெலா முய்வா
னொருக ரர்தழைத் தபயமின் னருளொடு முதவ. (௨௫)

ஆடி னுன்றிரு வருட்பிரா னுடலை நோக்கிச்
சூடினானிரு கைகளுந் தலைமிசைத் துதித்துப்
பாடி னுன்வினை பாற்றினான் பரந்தெழு புளக
மூடி னுன்றிரு மகளுமுள் ளானந்த முகிழ்த்தாள். (௨௬)

மற்றை யாவரு மானந்த முற்றனர் வள்ளல்
சுற்று கான்முடி யமாமதி முழுமதித் தோற்றம்
பெற்ற தாமெனப் பிறங்கிய தறிந்துளம் பிணைந்து
கொற்ற வாளினுன் விடைகொடு குறுகினுன் தன்னூர். (உஎ)

அளவி லானந்த முற்றவன் சூராவா முமல
னளவி லின்பருள் பாததா மரைபணிந் தகம்போ
யளவி லானந்தக் கூத்தையே யுண்ணினைத் தடர்ந்தா
னளவி லாப்புக ழானென வுரைத்துமே லறைவான். (உஅ)

போன்னுனவிசயாலயதேவன் நிருத்த தரிசனஞ்சேய்தபடலம்
முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௮௩.

சங்கப்புலவர் பூசித்தபடலம்.

மேலாகிய புகழானாயர் விசயாலய தேவன்
சாலாகிய விற்புற்றினி திவவாறமர் தருநான்
மாலாகிய வானேன்றொழு மதுராபுரி யசன்வாய்
நாலாகிய மறைதேர்வரு நம்மானமர் தளியுள. (௩)

ஒருவாதொளிர் திருமண்டப மொன்றுண்டத் தாப்பட்
பெருவானரு மனுக்கரும் பீடத்தினி தமர்வார்
மருவார்மரை மலர்வாழ்கலை மகன்கூற்றிலு தித்தார்
திருவார்வட கலைதென்கலை தேர்ந்தேகரை கண்டார். (உ)

திருந்தார்புர மூன்றுங்கெடச் செற்றாரரு ஞற்றார்
வருந்தார்கதிர் மதிதெற்குவ டக்கேகிடு மேனும்
பெருந்தார்கொடு சிவபூசை பிறக்குற்றிடி னன்றி
யருந்தார்சுவை யமுதாயினு மளவாப் பெரும் புகழார். (௩)

நீரூடிய திருமேனியு நிலவோடொளிர் கங்கை
யாருடிய சடைமோவியு மழலாடிய கரமு

மேறாடிய கொடியும்முடை யிறையோனுட னிருந்தே
பேறாடிய தமிழாய்தரப் பெருமாதவம் புரிந்தார். (சு)

பொன்னோவெனப் பொலியுஞ்சடைப் புத்தேளுட னிருப்பு
மன்னோவவ னெடுவாதம றைந்தேதெளி மாண்பு
முன்னோதரும் பெருமாதவத் துடையாரென மொழியி
னென்னோவவர் பெருமைததிறன் யானோசொல வல்லேன். (சு)

வேறு.

புனைதரு மினைய சங்கப் புலவரே முழுமுவோ ருங்கண்
ணனைதரு கடம்பி னீழ் னாயனார் பதமு மேன்மேல்
வனைதரு சுயற்க ணம்மை மலரடித் துணையும் போற்றிக்
கனைதரு பொலிவி னோடுங் களித்தினி திருக்கு நாளில். (சு)

உமையொரு பாகங் கொண்ட வுத்தமப் பெருமான் மேவி
யமைதரு தான மெல்லா மனைந்தனைந் திறைஞ்சு மார்வங்
கமைமிசு மவர்க்குண் டாகக் கடம்படி முளைத்த வேணிச்
சுமையுடை முடிபாற் போற்றித் தொழுதனர் விடைகொண் டாரால்.

அருப்பவிர் கமிக்கை யானை யங்கையோ ருடுக்கை யானை
மருப்பவிர் விடையி னானை வாள் ராத் தொடையி னானை
யுருப்பவெஞ் சூலத் தானை யொலிமறைச் சீலத் தானைத்
திருப்பரங் குன்றிற் சென்று கண்டுசே வித்தா ரன்றே. (அ)

கருதுவா ருளத்தி னானைக் காரணி களத்தி னானை
மருவுதாட் டளத்தி னானை வரிவிழிக் குளத்தி னானை
யொருவுறா வளத்தி னானை யொப்பில்லோ மளத்தி னானைத்
திருவிய லாப்ப னாரிற் சென்றுசே வித்துப் போற்றி. (க)

மதியணி சடையி னானை வையமுண் விடையி னானை
யதிர்புலி யுடையி னானை யணங்கொரு புடையி னானை
விதிதலைத் தொடையி னானை வெம்மழுப படையி னானைப்
பதிவளக் கொடுங்குன் றெய்திப் பண்பொடு பணிந்து போற்றி.

ஆடக வேணி யானை யற்புளங் காணி யானை
நாடகப் பாணி யானை ஞாலமுண் பூணி யானைக்

காடகத தூணி யானைக் கருந்துழாய்த் தேனாணி யானை
யேடக நகரிற் சென்று போற்றிமிக் கின்ப முற்று. (க௧)

சூதவெங் கணத்தி னானைப் புங்கொன்றை மணத்தி னானைக்
கோதமில் குணத்தி னானைக் சொன ராப பணத்தி னானை
வேதமர் தணத்தி னானை வேரக்கோ வணத்தி னானைப்
போதப்பூ வணத்தி னானைப் பொங்குபெ ரன்பிறப் போற்றி. (க௨)

அடியவர் பாலு டானை யன்றிலா பாறகூ டானை
யொடியரு மருள்கோ டானை யொருதினத திண்பவி டானை
நெடியநன் மறைக்கா டானை நிகழ்பறை யலாறபா டானை
படிபுகழ் தருமா டானைப் பதியனைத் தொழுது போற்றி. (க௩)

அழிதகை யொருவி னானை யாரழ லுருவி னானைக்
கழிதரு கருவி னானைக் கரையறு திருவி னானை
யொழிதரு வெருவி னானை யொள்ளருட் டருவி னானைச்
கழியலின் மருவி னானைத் தொழுதுவர் துதித்துப் போற்றி. (க௪)

விததக மூன்றா செற்ற வீரனை நெடிய மாயோன்
சித்தம்வைத தவாவிச சேருந் தேரனைச் சென்றே னுண்டு
தததளி முழங்குந் கொன்றைத் தாரனைத் தாவா மேன்மை
யுத்தர கோச மங்கை யூரனைத் தொழுது போற்றி. (க௫)

வலந்தரு பிறவித தன்ப வாழனை யொழிக்க வேண்டிப்
புலந்தரு நெறியி னின்றா போதனை மணிபொன் செய்து
கலந்தரு சிறப்பிற் சங்கக காதனைக் கருது வாரக்கு
நலந்தரு புகழி மாம நாதனை யிடைஞ்சிப் போற்றி. (க௬)

ஒருபுற நீலி யானை யொண்பிட்டுக் கூலி யானை
மருவருள் கோலி யானை மடர்க்கருள் பாலி யானை
யிருளறு வாலி யானை யிருஞ்சடா மோலி யானைக்
கருதுநெல் வேலி யானைக் கைகுவித் திறைஞ்சிப் போற்றி. (க௭)

அருந்துண வாலத் தானை யக்கமார் பாலத் தானைப்
பொருந்துகைச் சூலத் தானைப் பொற்கள நீலத் தானைக்
கருந்துழாய்க் கோலத் தானைக் கைக்கொண்டெய் சீலத் தானைத்
திருந்துகும் ஸூலத் தானைச் சென்னிதாழ்ந் திறைஞ்சிப் போற்றி.

விருப்பவிர் கோயி லாளை விண்டொடு வேயி லாளை
யிருப்புறு ஞாயி லாளை யெற்றைக்குந் தாயி லாளைப்
பருப்பதம் பாயி லாளைப் பகர்தரு நோயி லாளைத்
திருப்புன வாயி லாளைச் செவடி பணிந்து போற்றி.

(கக)

விண்ணவர் தமக்குக் கோவை விளக்கஞ்சால் பரமான் மாவை
யண்ணலம் புகழ்சா றேவை யன்பர்க்கோர் தெய்வ வாவை
பெண்ணரு மிதர்ப் பூவை யெடுத்தணி தருமு வாவைக்
கண்ணகல் குருத்திற் கற்பக் காவையுற றிதைஞ்சிப் போற்றி.

அற்றவர் ிச னுரை யருளுப் ெச னுரைப்
பொற்றநற றேச னுரைப் புனியதட் ெச னுரை
நற்றவ வாச னுரை நகுத்த லாச னுரைக்
கொற்றவா ளீச னுரைக் கோயி லா குறுகிப் போற்றி.

(உக)

நூராளை முடியின் மேனக் காந்தாளை யுரித்த வையப்
பாராளை மதவே டயப் பாடாளைப் பற்றார் மாட்டுச்
சேராளை யரவம் பூணச் சேர்த்தாளைச் சிறந்த காலைப்
பேராளை யெமது பாசம் பேர்த்தாளைப் பரவிப் போற்றி.

(உஉ)

மோதளி யிரைத்துப் பாட முகித்தலா கொன்னை யோடு
சீதளித் தடமும் வாசந் திவலையெண் டிசையும் வீச
வோதளி யமைந்து சார்ந்தோரக குதுமல மாயா கன்மக்
கோதளி விழுங்கும் புத்தூர் குறுகினர் புலவா யாரும்.

(உஊ)

அளவிலா வுலகை விம்ம வாவந்தக் கண்ணீர் வார
வளவிலா விற்ப மோங்க வாரணம் புகழ்ந்து போற்ற
வளவிலா வளங்கண் மல்கி யபையதரு திருப்புத் தூர்வா
முளவிலா னந்தக் கூத்த ரடிதொழு தமர்ந்தா ரங்கண்.

(உச)

பொருவிலா வறிவிற் சங்கப் புலவர்க டிருப்புத் தூரின்
மருவின ிருப்ப் தோர்ந்து ஞானமா நகர்வாழ் மன்னன்
றிருவிய லவரைக் காணத் திகழ்ந்தெழு வேட்கை முன்னே
யொருவிலா னின்று காண்டற் குற்றதோர் சூழ்ச்சி யோர்ந்து.

வேறு.

ஏன்ஹொரா சிடையிட்டாங் கிருவிகற்பத் தான்முடிநே ரிசை
வெண் பாவொன், ழுன்றபுறப் பொருளமையப் *பிறந்தபிறப் பாவெ
னமுன் னமையக் கொண்டு, சான்றதிருப் புத்தூரா னடனமுந்தன்
பேறுமுறத் தருகா சென்று, தோன்றவியல் வாய்பாட்டிற் கண்டெ
ன்று முடித்தேட்டிற் றுலங்கத் தீட்டி. (௨௬)

எதிர்கின்ற னொருவன்கைக் கொடுத்தினைக் கொடுபோய்நம்
மிறைவாழ் புத்தூ, ரதிர்கின்ற புகழ்ப்புலவர் பாற்கொடுத்து மற்ற
வர்தேர்ந் தறைதல் கேட்டு, முதிர்கின்ற கிப்பினெமும் வருகென்
றான் புத்தியென மொழிந்தன் னான்விண், னெதிர்கின்ற திருப்புத்
தூர் சார்ந்தனைய ரிருக்குமிடத் தெய்தி னானே. (௨௭)

புலவர்முனம் பணிந்தெழுந்து வதரிநிழ லொருமுக்கட் புத்
தேண் மேய, நலவர்புகழ் சூராமகர் மாவிசயா லயதேவ னலத்தான்
மிக்கான், கலவரணு காநெறியா னுமைக்காணக் கவியொன்மென்
கையி னல்கி, நிலவர்புக ழித்தலத்து விடுத்தானென் றுரைத்ததையு
நேர்வைத் தானே. (௨௮)

உறந்தபுகழ்ப் பெரும்புலவர் மகிழ்ந்ததுகைக் கொடுவாசித்
துணர்விற் மெள்ளிப், பிறந்தபிறப் பெனும்பாட்டிற் சொற்சுவை
யும் பொருட்சுவையும் பிறங்கு மேனுஞ், சிறந்தமதி யென்றுரைத்த
தொருதோட மென்றவர்தாஞ் செப்பக் கேட்டு, மறந்தவனா காமன்
மனங் கொடுதொழுது சூராமகர் வந்தா னன்றே. (௨௯)

வந்தவன்மெய்ப் புகழ்விசயா லயதேவ னெதிர்போற்றி வண
ங்கி யென்கைத், தந்தகவி தனைக்கொடுபோய்ச் சங்கவான் புலவர்மு
னந் தாழ்ந்து வைத்து, முந்தநீ கொடுத்ததென மொழிந்தனன்மற்
றவரெடுத்தார் முகமன் செய்தார், சந்தமழி யாதுவா சித்தாரடி கவி
ப்பொருளுந் தவாம லோர்ந்தார். (௩௦)

“பிறந்த பிறப்பாற் பெறும்பேறு பெற்றே
மறந்து மினிப்பிறக்க வாரோஞ்—சிறந்தமதி
சேர்த்தானைப் புத்தூர்த் திருத்தனியா னைப்புலவங்
காத்தானைக் கூத்தாடக் கண்டு.”

‘நிறைந்தமதி’ என்றும் பாடம்.

மிக்கமகிழ்ச் சியராணர் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் வியந்தா ரேணுந், தொக்கவதிற் சிறந்தமதி யெனப்புனைந்து வைத்த தொரு தோட மென்றா, ரக்கணமே யான்மீண்டு வந்தனனென் றான் கேட்ட வருள்சான் மன்ன, னக்களவின் மகிழ்ச்சியனாய் மீட்டிமவன் முகநோக்கி நவில லுற்றான். (௩௧)

இன்னேநீ திருப்புத்தூர்க் கேகுதிமுன் பேரூலவவ ரெழுந்து மாலே, நன்னேயத் திறையவன்வாழ் தளிக்கேகு வார்கூட நண்ணி நீயு, மின்னேர்செஞ் சடையார்மு னவர்முனஞ்செல் பெருந்தீபம் வேலை யாளன், தன்னேயத் தொடுவைப்ப னுடனெடுத்திச் சுழற்றிநீ சூரையில் வைத்தி. (௩௨)

ஆயபொழு தவருநாக்கு மாற்றமுங்கேட் டிங்குவினார் தடை வா யென்றான், மேயவவ னவ்வாறே செய்துமீ ளுவலென்று விடை பெற் றேகிப், பாயமதிற் திருப்புத்தூர் புருந்துசங்கப் புலவரொடும் பரிந்து பின்னே, நாயனமர் கோயில்புகுந் தான்நீருமுன் னவன்றீப நலக்க வைத்தான். (௩௩)

வைத்தவுட னதையெடுத்துக் கொள்ளிவட்ட மெனச்சுழற்றி வைத்தான் மண்மே, லுய்த்துணரும் பெரும்புலவர் குறைமதிய நிறைமதியா யொளிர்ந்த தம்மான், மெய்ததநடச் சுழற்சியிலென் றறிவித்தா னமக்கென்று விளங்கத தேரந்தார், சித்தமகிழ்ந் தாரவ ன்றன் முகநோக்கி விரும்பியிது செப்ப லுற்றார். (௩௪)

சுற்றவர்கள் புகழ்விசயா லயதேவன் பாடிவிடு கவியுள் யாதுங், குற்றமிலே குற்றமிலே குற்றமிலே கருத்துணராக் கூற்று குற்றப், பெற்றநினை யற்கநினை யற்கநினை யற்கவெனப் பேசு நீபோய், மற்றவனைக் காணும்விருப் புடையநா மென்பதுவும் வகுத்தி யென்றார். (௩௫)

வேறு.

என்றலும் விராந்து சென்றா னிலங்கெழிற் சூரை புக்கான் மன்றலந் தாரான் முன்னர் மற்றவ னுநாத்த வாறே யொன்றனின் ணப்பஞ் செய்தா னுவகையங் கடலு ளாழ்ந்தா னின்றவர் தம்மைக் காண்பே னென்றெழுந் தினிது செல்வான.

பரிகரி யிரதங் காலாள் பரந்தன தொடர்ந்து செல்ல
விரிகுடை நிழற்றிச் செல்ல விளங்குசா மமாக ளிள்ள
வரிகருங் கழற்கான் மன்னன் வாம்பரி யுகைததுச் சென்று
தேரிவரும் பெருமான் மேய திருக்கோயி லூருட் புக்கான். (௩௭)

இனையவ னின்ன னாக விணர்ப்பொழிற் புத்தூ ரம்மான்
றனைவிடை கொண்டெ முந்து தணப்பருங் கான நீங்கிப்
புனைமலர்ப் பொய்கை சூழக் கோயிலூ ரகததுப் புக்கா
களைசூரன் மேக மென்னக் கனிமழை பொழிவார் யாரும். (௩௮)

சங்கவான் புலவ ரெல்லாம் வந்தனை சாற்றிற் கேட்டு,
துங்கமாம் புணரி மேவத துனைந்துசெல் குயி னை யேபோ
லங்கவ ரிருக்கை நேடி யடைந்தனன் றொழுது நின்றான்
மங்கலம் பொலியுஞ் சூரை வளநகர் புரககு மன்னன். (௩௯)

சிலரிவன் சூரை யாளுந் செலவெனன் றவருக் கேட்க
வலர்புக ழுனையா ரங்கை குவித்தெழுந் தவாவிப புல்லி
நலர்தொழு நின்னைக் காண்பா னுங்கள்வந் தனங்கா ணென்ற
ருலர்தலி னும்மைக் காண்பா னுற்றனன் யானு மென்றான். (௪௦)

இருதிமத் தாரு மிவ்வா றளவளா யெழுந்து போந்து
மருமலர் பூத்த தெய்வ வாமதுப பொய்கை மூழ்கி
நிருமல வடிவி னன்ற நெல்லோநா யகிபொற் றுருங்
குருமலி பிறைசான் மோலிக் கொற்றவா ளிசா தாளும. (௪௧)

அன்புறப் பணிந்து போற்றி யாரரு ணிரம்பப் பெற்றுப்
பின்பிரு திறத்தி னாரும் பெரிதள வளாவிப பேசி
யென்புலப் பரிய பூணக் கொண்டவ ரினிது மேவு
நன்புலச் சூரை புக்கார் நகுமுகத் தினராய் மாதோ. (௪௨)

முழுகினர் பாவ மெல்லா முருக்கிவாய்ப் பெய்வ தாய
வொழுகொளிக் கதிரோன் தீர்த்த முரைத்ததால் விதியான் முழுகி
வழுவறு தெய்வ நீறும் வயங்குகண் டணியும் பூண்டு
செழுநிய வெழுத்தோ ரார்துஞ் சிந்தையிற் றிருந்த வெண்ணி. ()

இடையறா வன்பு பொங்க விருகையுந் தலைமேற் கூப்பி
நடையறா வறவோர் சூழ நல்லகாய் கனிபூ வோடு

படையறா வதரி நீழ லமர்ந்துபார்ப பதிம னுள்ளன்
கொடையறாக் கொயில் சார்ந்து கோபுர முன்பு தாழ்ந்தார். (௪௪)

விழிகணி ரருவி பாய மென்கரர் தலைமேற் கூம்ப
வொழிதரா வன்பு பொங்க வுட்புகுந் துவப்பிற் சூழ்ந்து
பாழிபி மலங்கண் டமுன்றும் பாழ்பட விற்பம் பொங்க
வழிமது நறுநூல் கொன்றை மாலையான் திருமுன் சென்றார். (௫)

கண்டனர் மாய னாதிக் கடவுளர் காணுத் தேவை
விண்டனர் கவலை யெல்லா மேணிமேற் புளகப் போர்வை
கொண்டனர் நெஞ்ச நெக்குக் குழைந்தனர் கண்ணீர் வார
வண்டாந்தம் பிராணர் காட்சி யடிகிய தென்று நின்றார். (௬)

முழுதுண ராதி சைவ முனிவர னொருவன் போர்து
முது வில்வங் கொண்டு பற்பல பெயருங் கூறித்
தொழுதகு தாளிற் சாத்தித் தூகிவே தனமுஞ் செய்து
கெழுதகு பளித்த தீபங் கிளர்தரச் சுழற்றிப் பின்னர். (௭)

இலகுவெண் ணீறு நல்க வெண்ணரும் விருப்பி னேற்றுத்
திலகநன் னுதலிற் பூசித் திருத்தகத் தொழுது பின்ன
ரலகில்பே ரருளான் மிக்க வம்மைசந் நிதியும் போர்து
குலவுபோற் றுவந்து நீறு கொண்டிபே ரின்ப முற்றார். (௮)

நண்ணிய புலவா யார்க்கு நலமலி வசதி நல்கிக்
கண்ணிய வழுதுங் குய்சால் நறிகளுஞ் சிற்று னுவு
மெண்ணிய நெய்யும் பாலு மின்னுமுள் ளனவுங் கொண்டு
புண்ணிய மன்னர் மன்னன் பொலிதர ஆட்டி னானே. (௯)

கபபுரங் கலந்த சாந்தக் கமழ்நறுஞ் சேறு பூசி
வொழுமுற் றொழியச் செய்த விநாநறு நீரிற் றேய்த்த
வொப்பில்பூ மாலை சூட்டி யொருங்குபல் வாசங் கூட்டுந்
திப்பிய விலகாய் நல்கிச் செய்தனன் மகிழ்ச்சி மேன்மேல் (௧௦)

மெல்லிழைக் கவிங்கம் பொன்செய் மென்றுகி றலைச்சாத் தாதி
நல்லிழைத் துகில்கண் மற்று நகுதிற் மதாணி யாழி
யெல்லிழைத் தெதித்த தாய குழைமுத லெல்லாப் பூணுங்
கல்லிழைத் தமைத்த மற்றுங் கவின்பெற நல்கி னானே.

காவலன் முகமன் கண்டு கயறகொடி யுயர்த்த செங்கை
மாவல னாய செங்கோல் வழுதியை மறந்தார கொன்றைப்
பூவலா வேணிப் பெமமான் றரிசனப் பொலிவு கண்டு
நாவல ரால் வாயி னம்பனை மறந்தா ரனறே. (௫௨)

காலத்திற் சிவபி ராணை கண்டிதைஞ் சுதலுங் கொண்ட
சீலத்திற் றததம பூசை செய்தலும புனித மாய
கோலத்தி னமைந்த நலலுண் கோடலுங் கலைகா யாவு
மூலத்தி னுரையின் மன்னோ டாய்தலு முயன்றி ருந்தார. (௫௩)

பன்னுளிவ வாறு செல்லப் பாவல ருறுநா னோரநாட்
பொன்னுன மணிமா டஞ்சூழ பொங்கெழி லால வாயின
மின்னாசெஞ் சடில மோலி விமலனா தமைநி னைந்தா
ரெந்நாள சென் றிறைஞ்சு வோநம மிறைவரை யென்று நைவார.

ஆங்கயற் கண்ணி யோடு மாலவா யமாந்த மூர்த்தி
பங்கயப் பாத மென்று பணிவது கனக கஞ்சக
கொங்கலர் வாவி யென்று குடைவது பன்னு ளிங்கே
தங்கின மென்று நெஞ்சந் தளாந்துநெக குருகு வாரால. (௫௪)

வேறு.

வெருவால மெழுதலொடு மெய்ந்நிங்கி யயனெடுபான
மருவால நிழலமார்தாய் மாறறுகென விதுநமகஞ்சு
சருவாலென் றெதித்தயின்ற தாவாத பெருங்கருணைத்
திருவால வாயுடையான் சேவடிகண் மறந்தனமால. (௫௫)

வெருக்கூடும் படியெழுந்து விரிந்தபுவ னம்புவன
வுருக்கூடு குலைப்பதுதோந் துமபரெலா மோலமிட
மருக்கூடு செஞ்சடைமேல வாங்கியமைத் துலகளித்த
திருக்கூட லுடையபிரான சேவடிகண் மறந்தனமால. (௫௬)

பொருமியழு மொருபாலன் பொருடடாக வருள்கூர்த்தே
யுருமதிர வதித்தமுழங் கொருகடாப் பகிகைத்து
வருமறலி யுயிரமான மலரடிசுற தேயெடுத்த
திருமதுரா புரிப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால. (௫௭)

ஒழுங்குபட வண்டிநீஇ யுறுசுவைய கழைகோட்டி.
யெழுங்குரிசின் மலர்க்கணைதொட் டெய்யுமுன மெழிலிரதி
யழுங்கும்வகை யவனவிய வழல்விழிசற் றேதிமந்த
செழுங்கடம்பி னடிப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௩௯)

பொருத்தமுற மூழ்குநர்தம் பொல்லாங்கு முழுதொழித் துக்
கருத்தலர்த்தி மலமாயை கன்மமிரி தரப்போக்கி
யருத்திமிகு பேரின்ப மருளொருபொற றுமனாரீர்த்
திருத்தலதது முளைதகபிரான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௪௦)

இந்திரனார் பரிகழுனி வெள்ளாணை யிப்புவித்
தந்தரநா நெவருளி யணிநகரந் தகக்கண்டி
சந்தரப்பொற் றடாதகையார் தோற்றவருந் புரிந்தமருந்
செந்தளிர்மே னிப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால் (௪௧)

தாவாத பேரழகிற் றடாதகையை மணந்தமர
ராவாவென் றேத்தவெள்ளி யம்பலத்திற் கூடதாடி
யோவாத பெருமைசா லொருகுறஞந் கன்னமிட்ட
தேவாதி தேவனிரு சேவடிகண் மறந்தனமால். (௪௨)

கூவொலிசெய் குறட்கன்னக் குறியொடுவை யையுமழைத்துப்
பாவொலிசெ யெழுகடலும் பாண்டியனும் வரக்கூவி
யேவொலிசெய் தனுவாங்கு முக்கிரனை யருள்புரிந்த
சேவொலிசெய் கொடிப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால்.

மைந்தனுக்கு வேல்வளைசெண் நெவிவா ரிதிசுவற
விந்திரன்பொன் முடிதகர வராகுலைய வெய்துவித்துச்
சந்தமறைப் பொருளுரைத்து மணிபகர்ந்து தழைந்தடியார்
சிந்தையிடத் தமர்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௪௪)

வருணன்விடி கடல்சுவற்றி வளநகர்மேன் முகிலேவிப்
பொருவருசித் தாய்க்கரும்பு கல்லாணை வாய்ப்புகட்டி
வெருவருவே ழந்தடிந்து விருத்தன தியராய
திருவளர்பே ரருட்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௪௫)

மாநீநடம் புரிந்துபழி யஞ்சிமா பரீதகந்தீர்த்
தேறியம ரங்கமரிந் தெயிற்றுவிட நாகமொடு

சீறியமா யப்பசுவைத் தோத்துமெய்க்காட் டிட்டமருஞ்
சேறிகழ்கட் பண்பாகன் சேவடிகண் மறந்தனமால (௯௬)

கிழியருளி வளைவிடறெண் சித்திகளுங் கிளாவித்தப
பழியில்விடைக் குற்பொறித்துத் தண்ணீர்பப் நருமவைத்து
மொழியிரத் வாதஞ்செய் தாரருளே முகிழ்பபவமா
செழியர்குலக் கொழுந்தினிரு சேவடிகண் மறந்தனமால. (௯௭)

ஒருவன்வன் றனைமடுவிற புருத்தியுல வாசுசோட்டை
யருளியருண் மாதலனாய்ச சிவலோக மதுவிரித்துப்
பெருவிறகு சமந்துதிரு முகங்கொடுத்தப பெருமபலகை
திருவுறவிட் டருளபெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால. (௯௮)

இசைவாது வென்றுகுழ வெறுழிசுடகு முலைகொடுத்தாங்
கசையாமந் திரராககிக கரிசுருவி யமாபலா
வசைதீர வருளியரா வளைந் துணரத்த வருளபுரிந்த
திசையாடை யுடையபிரான் சேவடிகண் மறந்தனமால. (௯௯)

தன்னுடைப்பே ரம்பெய்து தந்தநமக குமரலக
மின்னுடைப்பொற கிழ டளித்து வெருள்தற கலா உய ற்
கொன்னுடைய விட கணமுங் கொழு திபுழ கலா தர
தென்னுடைய தென்னவய் பொரு வடிவ டு பறந்தனமால. (௧௦)

முகம்புலாந்த விடைக்காடன் முற்றுவகை கொல வருளிச
சுக்கம்பயந்த தாயான கயடகண்ண டன்டொறு
மிகம்புகழ்ந்து கொண்டாங் மிந்திரமா வந்தாருந்
திகழ்ந்தவருட பெருமான்பொற மசுலடிகண் மறந்தனமால. (௧௧)

என்றுகனிந் துளஞருக் கிவவாறு புலவரெலா
நன்றுமது னையையடையோ நாளைப் பெனந்ருந்தா
வென்றுமிளிர் மன்னவனு மிவாபோலும விருப்பமு
னன்றுகன விடைசூரை யமலொழுத் தருளசெய்வா. (௧௨)

ஆலவா யிடைக்காணு மழகியந் திருக்கோலஞ்
சாலநீ ரிவ்விடத்தே தரிசிப்பா னருளசெய்வோங்
கோலமார் தருகடம்புந் குளிப்பொற்று மரைத்தடமுஞ்
சீலமார் செய்கையுளீர் சிறந்தசான் ததற்குணாவீர. (௧௩)

அங்கமா தகைநீனும்பு கருதினதி விநாபுமுனா
மெந்தமா தகைநீனும்பு கருதினதி விநாபுமுனா
கங்குலே சுரோனா பாரதொலகையிற் புதுநகருக்கு
கங்குலே குருநாபுரம் கங்குலே கங்குலே.

(௭௪)

திருநாபுரம் புதுநகருக்கு கங்குலே கங்குலே
திருநாபுரம் புதுநகருக்கு கங்குலே கங்குலே
பெருநகருக்கு கங்குலே கங்குலே கங்குலே
பெருநகருக்கு கங்குலே கங்குலே கங்குலே.

(௭௫)

திருநாபுரம் புதுநகருக்கு கங்குலே கங்குலே
திருநாபுரம் புதுநகருக்கு கங்குலே கங்குலே
கொண்டநகருக்கு கங்குலே கங்குலே கங்குலே
செழித்தநகருக்கு கங்குலே கங்குலே கங்குலே.

விடியலானா கங்குலே கங்குலே கங்குலே
கங்குலே கங்குலே கங்குலே கங்குலே
வடிமதுவாய் கங்குலே கங்குலே கங்குலே
முடிவிலொரு கங்குலே கங்குலே கங்குலே.

(௭௬)

கென்னவொரு கங்குலே கங்குலே கங்குலே
யினனென வாழ்க்குநா கங்குலே கங்குலே கங்குலே
பன்னரிய புதுநகருக்கு கங்குலே கங்குலே கங்குலே
தென்னவதி சுபமெனா கங்குலே கங்குலே கங்குலே.

(௭௭)

ஆனந்த புதுநகருக்கு கங்குலே கங்குலே கங்குலே
யானந்த வெண்ணிற மக துணியாய் கங்குலே கங்குலே
யானந்த மயமான கங்குலே கங்குலே கங்குலே
யானந்தா கங்குலே கங்குலே கங்குலே.

(௭௮)

கெடியகோ புதுநகருக்கு கங்குலே கங்குலே கங்குலே
கடியமதில் புதுநகருக்கு கங்குலே கங்குலே கங்குலே
பொடியணிக் கங்குலே கங்குலே கங்குலே
வடியலாதுன் கங்குலே கங்குலே கங்குலே.

(௭௯)

கண்டவுடன கங்குலே கங்குலே கங்குலே
தண்டருமன புதுநகருக்கு கங்குலே கங்குலே கங்குலே

மண்டனில்விழ் மலரெல்லாம் வாரிவிழி யொடுசேர்த்தா
ரண்டர்பிரான் நிருவருண்மற் றளப்பரிய தாலென்றார். (அக)

சொல்லரிய வன்பகத்தே துளும்பவிறை யவன்றிருமுன்
வெல்லரிய மகிழ்ச்சியொடு மேவினர் பணிந்தெழுந்தார்
கல்லரிய மலக்கிழங்கு கழிந்ததுபோ யொழிந்தென்றார்
புல்லரிய துதியெடுத்தப் புகழ்ந்துபாடுவரானார். (அஉ)

மாலாத மனத்தொளியாய் வயங்குமொரு பேரொளியே
யேலாத கொடுத்திரிவார்க் கெஞ்ஞான்று மொளிப்பவனே
சூலாத மலக்கிழங்கு சூன்மெடுக்கும் பெருவலியோய்
தோலாத பெருங்கருணைச் சுந்தரே சுரசரணம். (அங)

மலமாயை கன்மமெனு மாசமு டியவடியோ
நலமாய பேருணாகிற் றலைப்பட்டு நயமுணர்வா
னிலமாய தேரேறி நெடும்புரமுன் நெரித்திடும்
துலமாய பேரருள்செய் சுந்தரே சுரசரணம். (அச)

ஒல்லாத பிறவியடைந் திருவினைக்கே யுடம்பட்டிக்
கல்லாத கொடியேமாய்க் கசட்டறிவின் மூழ்காமல்
வெல்லாத மெய்ஞ்ஞான வெளிமருவ வளவிட்டுச்
சொல்லாத பேரருள்செய் சுந்தரே சுரசரணம். (அரு)

காற்றியொரு மலமுன்றுங் கழலடைதற் கொல்லாத
வாற்றியிறப் பொடுபிறப்பு மடைவேங்கள் கரிசனைத்து
நீற்றியரு ஞாதமொருட்டு நீர்ததடமுஞ் சீர்க்கடம்புந்
தோற்றியரு ளியபெருமைச் சுந்தரே சுரசரணம். (அசு)

ஒன்றாகிப் பலவாகி யுருவாகி யருவாகி
யன்றாகி யின்றாகி யருளாகி மருளாகி
நன்றாகித் தீதாகி நான்மறைச்சென் னியுமள வாத்
தொன்றாகிப் புதிதாய் சுந்தரே சுரசரணம். (அஸி)

என்றுபல வாறுதுதித் தெம்பிரான் பெருங்கருணை
யொன்றுமளப் பரிதாலென் றெழியாத வின்புற்று
நன்றுமது ராபுரியி னுங்காணுங் கோலமே
யின்றிவர்தந் திருக்கோல மென்றுதொழு தெழுந்துபோய். (அஅ)

பல்லுயிரு மினிதீன்ற பார்ப்பதியா லயமடைந்தார்
செல்லுலவு பொழின்மதுரைத் திருக்கோயில் வீற்றிருக்கு
மெல்லுலவாப் பெருங்காட்சி யியைந்தவளும் வீற்றிருந்தா
ளல்லுலவாக் கண்டத்தா ரடைந்தவடி வினுக்கேற்ப. (௮௯)

புயல்புனையொண் கருங்குழலும் பூரணகூர் திரமுகமு
முயல்புனையா ருயிருமுற வொளிரிஞ்சி மடியுமயி
லியல்புரைசா யலும்வனப்பு மிலவுபுரை கனிவாயுங்
கயல்புரைகண் களும்பிறவுங் கண்களிப்பக் கண்டார்கள். (௯௦)

மயற்கண்ணாள் வழிபாடு மறாதுபுரி யன்பினர்பா
லயற்கண்ணா ளலளாகி யளப்பரிய பேரின்பச்
செயற்கண்ணா டொறும்பருகத் தீராது பெருகுவிக்குங்
கயற்கண்ணா டிருவுருவுங் கண்டுதொழு தின்புற்றார். (௯௧)

பொன்னியறா மரைத்தடமும் பூப்பொலியு மொருகடம்பு
மின்னியல்செஞ் சடையார்தம் விளங்கருளார் றேன்றினமை
மன்னியல்பி னெத்தலத்து வாழ்வாருந் தெரிந்துவகை
துன்னியல்பிற் சூரையுற்றுத் தரிசித்துத் தொழன்முயன்றார். (௯௨)

மாமதுரா புரியகத்து வாழ்வாரு மிதுகேட்டுக்
காமருநன் சூரைகர் கலந்திரண்டுங் கண்ணுற்றுத்
நாமருஞ் சடையிருவர் தமைப்போற்றி யிருகிறத்து
நாமகள் சால் வாழ்க்கையர்க டமையுநயந் தேத்துவார். (௯௩)

மண்ணவர்க ளிவ்வாறு மாறாது களிப்படைய
விண்ணவர்கள் கற்பகத்தின் மேவுபூ மழைபொழிந்து
கண்ணவர்க ளாயினார் கரிசமைமுக் குறும்பெறிந்தே
பண்ணவர்கண் மிகவந்து பரவுவார் பண்பமைய. (௯௪)

துன்றுபெருங் கருணையுடைச் சுந்தரே சுரரென்றுங்
கன்றுதலி லாதருளங் கயற்கண்மட மாதென்று
மன்றுமுத லிருவருக்கு மாகியவித் திருநாம
மென்றுமிவை யுரைப்பவர்க ளெண்ணியவெ லாமடைவார். (௯௫)

மன்னியபொற் றுமரைநீர் வகுத்தவிதிப் படியாடித்
துன்னியவண் பெருங்கருணைச் சுந்தரநா தன்பதமு

மின்னியவங் கயற்கணுமை மென்பதமுந் தரிசிப்போர்
பன்னியவிப் புயியாண்டு பண்ணவராய் வீடுறுவார். (௯௬)

எண்ணரிய பெருமகிழ்ச்சி யெய்தியமற் றிருவோருங்
கண்ணரிய சுந்தரனைக் கயற்கணுமை யைப்போற்றிப்
பண்ணரிய தொழில்வாய்க்து பரவியதம் மிடம்புகுந்தா
நண்ணரிய கிழமையுறு நட்பின்மிகக் கலந்தம்மா. (௯௭)

நன்றுபொலி தருமொருநா னாவலர்கண் டிகமகிழ்வுந்
றன்றிவனே யாயினக்கா லைமபதுபோ சங்கதநா
ரென்றுசொலும் படியாமே யென்றுபுனைத் திருஞ்ஞா
யொன்றுவிச யாலயனைப் பாடினாரொரு வெண்பா. (௯௮)

பாடியவெண் பாக்கேட்ட பாததிபனு மிகாகிழ்து
கூடியவன் பு வெழுந்து குமபிட்டுக் கூததாய்
நாடியவான் பெருடபுலவீர் நான்மரமீமா விதற்கென்று
நீடியபல் லுபசார நிரபினா வைவாகிழ். (௯௯)

ஆவணிமு லத்திருநா ளுடையசித் தினைத்திருநா
னாவணிதைப் பூசமென நவிலாடிப் பூரமெனப்
பாவணிநற் பெருந்திருநான் பரவுறுமற றைத்திருநாண்
மாவணியிற் சிறப்பிததுச் சுந்தரற்கு வயக்கினுன. (௧௦௦)

இனையசிறப் பிற்பலநா ளிவவாறு பணிசெய்து
நனையநறு மலர்ப்பைந்தார் நயந்தவிச யாலயனு
நினையவரும் புலவர்கரு நிறைகருணைச் சுந்தராதம
புனையவரு மலரடிச்சீழ்ப் புக்கள வா விற்புறறா. (௧௦௧)

சங்கப்புலவர் பூசித்தபட லம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௪௮௪.

திருமால்புசித்த படலம்.

எங்கு மாகியிலங்குஞ் சிவபிரான்
பொங்கு பேரரு ளாற்புர வுற்றவன
சங்கு சக்கரந் தாங்குந் தடக்கையான்
கொங்கு தங்கு துழாயணி கொண்டலே. (க)

வெய்ய தானவர் வீறு குலைக்கவுஞ்
செய்ய வானவர் செய்கை நிரப்பவு
மைய நெஞ்சுட் குறித்தருள் வாங்குவான்
மைய கன்ற வளத்தலந் தேருவான். (உ)

வீரை வாய்த்துயின் மேவி நறுந்துழாய்த
தாரை யாதரிக் குந்தடந் தோளினை
காரை மேற்கொண் டிலங்குங் கரும்பொழிந்
சூரை மாநகர் துன்னின னென்பவே. (ங)

எண்ணு மாநெழில் சார்திருக் கோயிலு
நண்ணு பொற்றா மரைநறுந் தீர்த்தமுங்
கண்ணு தெய்வக் கடம்பும் வதரியு
மண்ணு மேன்மை யனைத்துந் தெரிந்தனன். (ச)

மேலு மேலும் விருப்பம் வளர்ந்தெழச்
சாலும் பொற்றா மரைத்தடந் தோய்த்தனன்
கோலும் வெள்ளிய நீறுங் குருஉச்சுட
ராலுங் கண்மணி யும்மணிந் தானரோ (ரு)

நந்து வன்னமோ ராந்து நவிற்தினன்
வந்து கோபுர வாயிலிற் றுழந்தனன்
சிந்து தீவினை யேனெனச் சிந்தைசெய்
துந்து கோயிலி னுட்புகுந் தானரோ. (சு)

முந்தி மூன்று வலஞ்செய்து மொய்கழ
னந்தி பாற்சென்ற னன்விடை பெற்றன

சூரைமாநகர்ப் புராணம்.

னந்தி வண்ணத் தமலன்முன் சென்றன
னுந்தி பூத்தவ னென்னு மொருவனே. (௭)

மன்னு பொற்றா மரைப்புன லாட்டினான்
மின்னு சார்தம் விரவமெய் கூட்டினான்
றுன்னு பன்மலர் வில்வமுஞ் சூட்டினான்
முன்னு வாச முழுப்புகை கோட்டினான். (௮)

உற்ற மேன்மை யமுதமு மூட்டினான்
முற்ற மற்றை முகமனுஞ் செய்தபின்
செற்ற மோவு திருமுன் குடந்தமுற்
றற்ற நீங்க வறைவன் றுதியரோ. (௯)

கால காலமுக் காலமுந் தீர்த்தவ
சூல மேந்திச் சுடர்திருப் பாணிய
வால மாந்து மருட்பெருஞ் சேவக
பால லோசன நின்னடி பற்றினேன். (௧௦)

முழுது மோர்ந்த பவமுழு தாயவ
கழுது சால்பெருங் காட்டி னடிப்பவ
பழுது தீரப் பரந்தகின் சேவடி
தொழுது வேண்டித் துதிப்ப னடியனேன். (௧௧)

முத்த னேமுகல் வாழுமு மாதவா
சித்த னேசிவ னேசெஞ் சடையணி
மத்த னேவத ரித்தரு நீழல்வா
முத்த னேயடி யேனுன் னடைக்கலம். (௧௨)

கண்ண லேது மிலேனுன் கழலன்றிப்
பண்ண லேது மிலேனுன் பணியன்றி
நண்ண லேது மிலேனுன் னலனன்றி
யண்ண லேயடி யேனுன் னடைக்கலம். (௧௩)

போற்றி லேனின் பொலங்கழ னின்பணி
யேற்றி லேனின் னெழுத்தைந் தினையுமுட்
சாற்றி லேனத னும்கொமிந் தானவாக்
காற்றி லேனடி யேனுன் னடைக்கலம். (௧௪)

என்று தோத்திரஞ் செய்திறைஞ் சிபபெயர்ந்
தொன்று சேற்க னுமையவண் முன்செலீஇ
நன்று போற்றி நகுமலர் தூய்ப்பணர்
தன்று மாயவன் பின்னரிஃ தாற்றினான்.

(௧௫)

நாய கன்றளித் தென்றிறை நண்ணைய
சேய மேனிச சிவலிங்க மொன்றனைப
நாய வன்முற பதிட்டை புரிந்தன
முய தோத்திரொன் றுவயிற மெட்டனன்.

(௧௬)

விண்டு போக வினைதன் பெயரினால்
விண்டி யீரன் மிகப்பொலி வெய்திடும
விண்டு தோத்த மொன்பபெயா விண் டன
விண்டு பூசனை மாற்றுகன் மேயினான்.

(௧௭)

ஆன்ன தோத்த முகந்தினி தாட்பு
பன்ன மோடு பலமல ருங்கொடு
முன்ன வன்றிருப பூசை முடிந்தனன்
சொன்ன வாடை யுநித்திய தூய்மை.

(௧௮)

இந்த வாறுபன் னான கினிதிருந்
தந்த மிலலா வருந்தவ மாற்றுக
கந்த வோதிக் கயற்க னுமையொடு
முந்த வந்தனன் முக்கண் முதலவனை.

(௧௯)

ஐயன் காட்சி கொடுத்த தறிந்துகா
மெய்யன் போற்றி விரும்பி யெதிரின்னான்
செய்ய நின்றவச் செய்கை யுவந்தன
மைய னிங்கு வரமபல கொளொன்றான்.

(௨௦)

வெய்ய தானவர் வெவ்வினை வீட்டவுஞ்
செய்ய வானவா செய்வினை நாட்டவு
மைய நேயடி யேற்கு வரமருண்
மெய்ய வின்னுமொர் விண்ணப்ப முண்டரோ.

(௨௧)

இந்த மாதலத் தெய்தி யடியனை
சந்த மாரப் பதிட்டைசெய் சம்புனை

நந்த வாவு நறும்புனற் பொய்கையை
முந்த வாதரிப் பாரெண்ண முற்றுக. (உஉ)

அன்ன தாய சிவலிங்கத் தையநீ
பின்ன மின்றிப் பிறங்கி யமருக
வின்ன மாதலத் தேயடி நாயினேன்
மன்ன வேண்டும் வழங்குதி யாலென்றான். (உ௩)

என்று வேண்டலு மீதது நமக்குநீ
யொன்று மேற்றிசை வைகுதி யுன்பெயர்
நன்று கண்ணிறைந் தானென்பர் ஞாலத்தார்
கன்று கொண்டு கனியுருத் தாயினும். (உ௪)

உன்னை யேத்துந ருன்பத மெய்துக
பின்னை கேள்வ பிறங்கநீ பூசித்த
வென்னை யேத்துந ரென்னை யுறுகவென்
றன்னை யோடு மறைந்தன னையனே. (உ௫)

சென்று தானவர் சேட்டை யடக்கினு
னன்று வானவர்க் கேடலஞ் செய்தன
னென்று மேற்றிசை யுற்றமார் தான்குணில்
கன்று கொண்டவக் கண்ணிறைந் தானரோ. (உ௬)

வாசு தேவன் வழுத்திய காதையை
யாசு தீர வறைந்தன மாற்புவி
பேசு மத்தல மேன்மையும் பேசுவோம்
பூசு நீற்றரென் றுன்புகல் வானரோ. (உ௭)

திருமால்பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ஐக்க.

தலவிசேடப்படலம்.

துன்னிய சடிவ மோலிச் சுந்தரே சுரர்க்கு நாளு
மின்னிய கயிலை மேரு விண்டவழ் பொழிற்கோ கன்னம்
பன்னிய காஞ்சி காசி பருப்பதஞ் சேது வுள்ளு
மன்னிய வுவப்புச் செய்யு மலிவனம் பொலியுஞ் சூரை. (க)

அன்னமா தலத்து நாளும் வசிப்பவ ராயு ணீடிப்
பன்னருஞ் செல்வ மேவிப் பண்புடை மனைவி மக்க
னென்னரும் பொலிய வாழ்ந்து மறுமையி லிமையோ ராகி
நன்னலந் துய்த்து நம்மான் மலர்ப்பத நண்ணி வாழ்வார். (உ)

மேதகு விரதம் வேண்டா விரிந்தகா னாதி புக்கு
மாதவ மியற்றல் வேண்டா வாரிசுழ் புடவி யேத்தக்
காதர மொழித்து நாளுங் கலந்தவர்க் கின்ப நல்கு
மாதரம் பயக்குஞ் சூரைத் தன்னமர்ந் திருத்தல் போதும். (ங)

வளமனை வேண்டி னோரு மகநலம் வேண்டி னோரு
முளமிகு போக மெல்லா முற்றிட வேண்டி னோருந்
தளர்வரு தெய்வ போகஞ் சார்தர வேண்டி னோருங்
களமினம் பெருமான் மேய சூரையே கலத்தல் வேண்டும். (ச)

நித்தியங் கங்கை மூழ்கி நிகரிலாக் காசி மேய
வுத்தம விசுவ நாதன் றரிசன மூவப்பிற் செய்து
பத்தியிற் பன்னு ளங்கு மேவலாற் படைக்கும் பேறு
வித்தகச் சூரை யோர்நான் மேவினர் ப்டைப்பர் மாடோ. (ரு)

ஆதலிற் சூரை யென்னு மருந்தல வாசஞ் செய்தல்
காதலி னெவர்க்கு நன்றாங் கலந்தமர் தரமுற் றுதேன்
மேதகச் சின்ன னேனும் விரும்பியாங் குறைதல் வேண்டு
மோதல்செய் ததுமுற் றுதே லொருதின மேனுஞ் சார்க. (கூ)

அன்னது முற்று தென்னி னத்தல மாரீக்க மேனு
மென்னருஞ் சேமல் வேண்டு மினையபுண் ணியத்தின் பேற்று

ஹன்னருஞ் செல்வ மேவி மறுமையி ஹம்ப ராகிப்
பன்னரும் போகந் துய்த்துப் பரகதி யடைவர் பின்னர் (௭)

துலங்கிய புகழ்சால் சூரைச் சுந்தரே சுரநுக் கென்று
நலங்கி னார் வினையுள் வாய்க்கு நன்னில நகரமொன்று
பலங்கொள நல்கு வாரேற்பார்முழு வதுநன் காண்டு
வலங்கொளச் சிவலோ கத்தின் டருவிவீழ் திருப்ப துண்மை. (௮)

அங்கயற் கண்ணி யோடு மருட்பெருஞ் சூரை மேய
நங்கடம் பெருமாற் கன்பி னலமலி பொழில்க ளாக்கிப்
பங்கமின் றுதவு வாரேற் பண்ணவ ருலகஞ் சார்ந்து
கொங்கலர் கற்ப கபபூங் குளிரிமிழ லிருந்து வ ட்வார். (௯)

பொங்கொளிச் சூரை நாதன் பூசையைச் சிறப்பிப் போருஞ்
செங்கண்மான் முதலோரோ போற்றத் திருவிழாச் சிறப்பிப் போரு
மெங்கணும் பகைவ ரின்றி யிருப்புவி முழுது மாண்டத்
திங்கன்வே ணியர்தஞ் செல்வச் சிவலோக டருவி வாழ்வார். (௧௦)

பெருகொளிச் சூரை நாதன் பிறங்குமா லயத்தி னுள்ளான்
டருவுறத் திபஞ் செய்வோர் மற்றுள் பணிக ளெல்லா
மருகுற விருப்பிற் செய்வோ ரனைவரு மவன்சா ருபந்
திருவுறப் பெற்று வானோர் சேவிக்க வாழ்வ துண்மை. (௧௧)

நலமலி சூரை மேய நாயகன் முடிமே லான்பால்
வலமுற மற்று னூலில் வகுத்தன சிறப்ப வாட்டிக்
குலமலர் வில்வஞ் சூட்டிக் கும்பிடு மேன்மை பெற்றோர்
அலர்தர வடையும் பேற்றை யதைதர வல்லர் யாரே. (௧௨)

சுந்தரே சுரார்க்குஞ் சேற்கட் சுந்தரி தனக்கு நாளு
நந்தலி னெய்வி ராய நல்லழு தினிய தீம்பா
லந்தமில் கறிமுன் னாக நிவேதிப்போ ரடையும் பேறு
பந்தமின் முனிவீர் பூமேற் பனவற்குஞ் சொலமுற் றுதால். (௧௩)

தோற்றுசெங் கதிரோன் தீர்த்தந் துலங்குபொற் கமல தீர்த்த
மேற்றமார் விண்டு தீர்த்த மென்றுசொற் திடுமோர் மூன்று
மாற்றருங் கருணைச் சூரை வள்ளலார் முக்கண் போலு
மாற்றல்சா விவற்று ளொன்றிற் றேய்பவ ரமர ராவார். (௧௪)

சுந்தரர் முடிமேற் சாத்தச் சூனாமா நகரி னுள்ளா
னந்தன வனங்கள் வைப்போர் நலமலி பொற்பு னுடை
யந்தமி லவருக் கீவோ ரமரரா யரம்பை மாதர்
சந்தமென் முலைமேற் றஞ்சந் தவாபபெருந் போகந் துய்ப்பார்.

திருமதி லாதி யாபு பணிகளைச் சிறப்பச் செய்தும்
பொருவறக் கிலமாயுற்ற பணிகளைப் புதித செய்து
மருமையிற் சூனா நாதந் கன்புவைத் திறைஞ்ச வாறேற்
பெருகுபல் கிளைகள் சூழப் பிறங்கிவாழ்ந் தமர ராவார். (௧௬)

துதிமிகு சுந்த ரேசர் சூனாமா நகரி னுள்ளான்
மதிமிகு மறைய வர்க்கோ மகோபுரித் துதவு வாரு
மதிநல மட புகண் மற்றை யடிபவர்க் குதவு வாருங்
கதிநலங் காணி யாகக் கயிலையே மருவி வாழ்வார். (௧௭)

சுந்தரர் திருமுன் னாகத் துடியிடைக் கயற்க ணம்மை
சந்தமார் திருமுன் னாகச் சந்திர மொன்றுண் டாக்கி
யந்தமின் மறையோ மற்றை யடியவ ருண்ணு மாறு
முந்தநன் கழுது நல்கு மவர்பயன் பொழியற பாபனோ. (௧௮)

சூனையை நீனைத்தோ ரீற்றிற் றுன்னுவர் சிவசா லோகஞ்
சூனையைக் கண்டோ ரீற்றிற் றுன்னுவர் சிவசா மீபஞ்
சூனையைத் தொழுதோ ரீற்றிற் றுன்னுவர் சிவசா ரூபஞ்
சூனையில் வசுத்தோ ரீற்றிற் றுன்னுவர் சிவக்க லப்பே. (௧௯)

சூரிய தீர்த்த மூழ்கித் துலங்குவக் கணாமேல் வைகுஞ்
சூரிய மூர்த்தி பாதந் தொழுபவ ரனைய தெப்பச்
சூரியன் றேச வாய்ந்து தொக்கபல் போகந் துய்த்தச்
சூரியன் பதத்து வாழ்வார் துரிசில ராகி யென்றும். (௨௦)

சூனாமம் நிசையின் மேவித் துலங்குகண் ணிறைந்தானென்னும்
வீனாபோ னிறத்தி னானே மேதகப் போற்று வோர்கள்
பாராயா தரிப்ப வாண்டு படாகளை சூழ வாழ்ந்து
சீனாவா யனையான் றெய்வ வைகுண்டஞ் சேர்ந்து வாழ்வார். (௨௧)

அன்னமா தலத்தின் மேய வலரியை யரியைத் தாழ்வோர்க்
கன்னமா பலனுண் டாமே விவர்க்கருள் வழங்கா நிற்கும்

பன்னகா பரணச் சுந்த ரேசரைப் பாக மேவு
நன்னர்வான் கயற்க ணுளைப் பணிபவர் நலமெற் றுமால். (௨௨)

பற்பல வுரைப்ப தென்னே பண்புசான் முனிவீ ரந்தச்
சொற்படு சூரை மேய சுந்தரப் பெருமான் றுளுங்
கற்புயர் சிறப்பு வாய்ந்த கயற்கண யகிபொற் றுளு
மற்புறத் தியானஞ் செய்த லனைவர்க்குஞ் சிறந்த பேரூம். (௨௩)

அத்தல மேன்மை யின்னு மளவில வாசு முற்ற
வத்தல மேய சுந்த ரேசனே யறைய வல்லா
னத்தலம் பொருவ திந்த வகலிடத் தில்லை யின்னே
யத்தலம் பணிவோ மென்ற னாரநு ணிறைந்த சூதன் (௨௪)

உரைத்தது கேட்ட லோடு முவகையங் கடலு ளாழ்ந்து
புரைத்தவவ் வேள்வி முற்றிப் பொருக்கெனப் போந்து முத்தங்
கரைத்தலை யொதுக்குஞ் செம்பொற் கமலரீர் படிந்தி யாரும்
வரைத்தடஞ் சிலையான் கோயில் புக்கனர் மகிழ்ச்சி பொங்க.

முனிவரர் நந்தி யண்ணன் முன்பணிந் தெழுந்து சூழ்ந்து
தனிவரு சுந்த ரேசத் தம்பிரான் செம்பொற் றுளுங்
கனிவரு மிரதத் தீஞ்சொற் கயற்கணுண் மலர்ப்பொற் றுளும்
பனிவருங் கண்ண ராகிப் பரவித்தம் மிருக்கை புக்கார். (௨௫)

இத்தகு புராணந் தன்னை யெழுதுவோ ரெழுது விப்போர்
வித்தகம் பொருந்தக் கற்போர் கேட்பவர் பொருள்வி ரிப்போ
ரத்தனை பேரு மண்மே ளளவிலாப போகந் துய்த்துச்
சித்தநன் குடைய ராகிச் சிவலோக மருவி வாழ்வார். (௨௬)

நம்பல மான சூரை நன்னகர் வாழ்க மென்பூங்
கொம்பன கயற்க ணம்மை குலவருள் வாழ்க வும்ப
ரிம்பரேத் தெடுக்குஞ் சுந்த ரேசர்தாள் வாழ்க வன்னு
ரம்பலத் தெடுத்த செம்பொ னடித்தலம் வாழ்க வாழ்க. (௨௭)

தலவிசேடப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௩௬

சூராமாதகர்ப் புராணம் முற்றிற்று.

நீடுச்சிற்றம்பலம்.

அ ரு ம் ப த வு னா.

கடவுள்வாழ்த்து.

க. உச்சகரமொழி இரண்டு-உசு, முசு என்பன; அவற்றுள், ஒன்று முசு; இது குரங்கினுள் ஒரு சாதிப் பெயர், மடங்கல் - நரசிங்கம். ஓமேவு குஞ்சரம் - பிரணவ குஞ்சரம். அப் பிடி - சத்திப்பிரணவமாகிய பெண் யானை.

ங. வதரி - இலந்தை மரம். இச் செய்யுளிற் சோமசுந்தரக்கடவுள் மதுவையிலிருந்து சங்கப்புலவர்க்காக இத்தலத்திற்கு எழுந்தருளி காட்சி கொடுத்தமை கூறப்பட்டது. இதனைச் சங்கப்புலவர்பூசித்த படலத்தாலுணர்க.

ச. மயற்கண் அம்மையும் வீழ்ந்து; அம்மை - வருபிறப்பு. செயற்கணங்களைச் சற்றாயினும் மை அராவகை செய்து. பெயற்கு அண்ணுகின்ற நம்மையும்.

டு. சடையமர் மடநலாள் - கங்கை. இடையமர் புலி - புலித்தோல்.

எ. மற்றை உது - உணர்தல். பசு-ஆன்மாக்கள்.

அ. மண் அசைநிலை. திதித்திடு.

காத்தருளுகின்.

கக. கருதலாய மானம் - அனுமானப்பிரமானம்.

கக. குரவு சூசிரியத்தன்மை. குரல் - பிரம்பு.

உ. “அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல், பிறவினை யெல்லாந் தரும்” என்பது திருக்குறள், ஈ. உக.

கங. ஆணைப்பட்ட பெண்ணை-ஆண்பனை. பெண்ணையாக - பெண்பனையாக.

கச. குழிசி பாளை. கொண்டவிரதம் சூலைத்து - தாம் கொண்டிருந்த சைனமதத்திற்குரிய விரதங்களை ஒழித்து.

கசு. ஆக்குவித்தோன் முதலியோர் சிவபெருமானொருவரேயாக; பாக்கு - வினையெச்சவிருதி.

கஎ. மருங்கின் ஆதரம்.

கஅ. அவை - அத்திமைகளை.

உக. துணைத்து-ஒன்றை ஒன்று ஒத்து. ஆரை, ஐ - சாரியை.

ஆக்துவீர்தோர்.

உ. காரையமபதி - கானாக்குடி

ங. தளி - கோயில். விளர் - அறியாமை.

அவையடக்கம்.

க. விசயாலயன் - பொன்னு விசயாலயனென்னும் சிற்றரசன். குரனும விசயாலயனும் பூசித்ததை இந்நாலுட் பின்னர்க் காண்க.

உ. என்பாடல் குணமாய்க் குண

மும் குற்றமுமாய்க் குற்றமாய் மருவிடுமேனும். முற்காட்டு - முன்பு எடுத்திக் காட்டிய பிறை, அரவு, விடமென்பன,

சிறப்புப்பாயிரம்.

க. துமித்தல் - அறுத்தல்.

உ. கழனியம்பதி - கோயிலூர்.

தீநாட்டுப்படலம்.

உ. கொடுங்குன்றம்-பிரான்மலை.
ங. கைகுறைத்தோன் - ஒருபாண்மயன்; இவன், தன் கையைக் குறைத்துக்கொண்ட கதையைச் சிலப்பதிகாரம், கட்டுரைகாதையாலுணர்க.

ச. சீர் நறை - சீராகிய தேன்.

டு. இச்செய்யுளில் எங்உ, எங்உ-ம் திருக்குளின் கருத்துக்கள் முறைபே அமைந்திருத்தல் காண்க. நகக - விளங்கிய.

க. முல்லை-முல்லைநிலம். சானம்-சுண்ணத்தொகுதி. பூவை-காயாமரம்.

எ. வெறுத்த - மிக்க. மாதவன் - அகத்தியர்.

அ. தடித்து - மின்னல். அறல் - நீர். தோற்றிட - தோன்றும்படி செய்ய.

க௦. வேந்தன் - இந்திரன்; பாண்டியனுமாம்.

கக. வெளிக் கங்கை - ஆகாயகங்கை. மலயம் - பொதியின்மலை.

கஉ. பறம்பு - மலை. சீர் - புகழ். பிரதாபம் - வீரத்தாலுண்டாகியபுகழ். செம்மணி பிரதாபத்திற்கும் வெள்ளருவி புகழிற்கும் உவமைகள்.

கங. குங்குமம் - ஒருவகை மரம். மிகை - அதிகம். துணையும் - ஒக்கும்.

கச. நொடித்தல் - சொல்லுதல்.

கடு. கருவி - கூட்டம். இருவி - திணைத்தாள். பொருரை - தாம்பிரபன்னிநதி.

கஎ. நரலை - கடல். பாடு - பக்கம். சார்த்தமாநதி - வைகையாறு.

கஅ. கழனிவாயில் - கோயிலூர். மதுநதி - சதுறை.

உ௦. பரி-குவினாமரங்கள். பணி-பாம்புபோல் திணைத்த வைக்கோற்புரிகள். பலாலம் - வைக்கோல். ஆ-மதகு. நீர் தாங்கும் பலகை.

உச. பார் நடத்து ஆகி நன்னூல்-

பூமியாகிய தேரை நடத்திய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த வேதாசமங்கள். உதர்கு - வடக்கு. முன் திசை - கிழக்கு.

உடு. வன்காலர் - வலிய காலையடைய உழவர், வலிய கூற்றவர். கடாமுதலியவற்றை இருதறத்தார்க்கும் அடைகளாக்குக.

உசு. கான் ஆதி - காடு முதலியவற்றில்.

உஎ. கங்கு - வரம்பின்பக்கம்.

உஅ. பாசம் - கயிறு, ஆணவம் முதலியவைகள்.

உக. வயல்கள் தழைதர - வயல்கள் தழைக்க.

ஙஉ. கழகம் - கல்விச்சாலை. பள்ளிககணக்கா - மாணககர்.

ஙங. தள்ளிய - தள்ள.

ஙச. களை களை பருவம் - களைகளைக் களையும் பருவம். புரி - கயிறு. துறாத்து - சுருட்டி.

ஙடு. மருவலர் - மணத்தை யுடையபூ, படைவர்.

ஙசு. பூ - பூரி, மலர்.

ஙஎ. தண்டல் - நீங்குதல்.

ஙஅ. சுகம் - கிளி.

ஙக. கமலராசி - தாமரைமலரின் கூட்டம். குலை - கரை. ஆய - ஆயின.

சக. ரகப்படை - நகங்களாகிய ஆபுதம், சிங்கம், புலி. சிங்கத்திற்கு நகாபுதமென்று ஒரு பெயருண்டு. ஆம்பல் - ஆம்பற்றி, யானை. தாமரை - தாமரைப்பூ, தாவுகின்ற மரையென்னும் விலங்கு.

சடு. அவாய் - விரும்பி.

சஎ. நார் - அன்பு.

சஅ. வைப்பொடி - கூளம்.

டு௦. கந்தி - கமுகமரம்.

டுக. இதை - புதுக்கொல்லை.

டுஉ. இசம்பு - வழுக்கல். ஓப்புதல் - ஒட்டுதல்.

ரு. குடஞ்சுட்டுகள் - பசுக்கள். ருசு. கோடு - சகா, மாடு - பக்
ருசு. சொன்றை வேய்ங்குழல் - கம்.
கொன்றைப் பூவைச்செருகிய மூங்குத் ருஎ. உருத்து இதஞ்செய்வ.
குழல். ருஅ. நாமம், நாம் - அச்சம்; அம்-
ருரு. திமில - மீன்படகு. சாரியை. கொற்றி - தூர்க்கை.

தீருநகரப்பலம்.

உ. சோடத்தில்.
ரு. முன்னிய-முன்ன, தவமுயல் உஅ. சல் - ருகல்; போரிலிறத்
தவம்-தவஞ்செய்தற்குக் காரணமான வீரனுடைய பெயரை ஒருகல்லிலெ
தவம். முதி அதைட்டு அவனாகப்பவித்து
உ. சிவனாருணால் பாண வழுப வெருசல் மரபு; இதனைப்புற
முத்திபொருதைத் திருவிளைபாடற்பு ப்பொருளிலக்கன முதலிய வற்று
ராணத்தாலுணர்க. உணர்க. சல்லாரி - சல்விச்சாலை.
அ. குரண்ட ராசி - கொடகின் உசு. சேண - சேணயாலாகிய
கூட்டம், கொக்குவடிவமுள்ள பம் புன். பின்னுள்ள அயில் முதலியவற்
சுரனென்பவன் பகைமையற்றுச் சிவ றிற்கும் இங்ஙனமே பொருள்கொள்க.
பிராணர் கொல்லப்பட்டானென்பது ஈழக்கடை - குலம். வசி - வாள், உல
புராணகதை. வை - கொம்பு. எலகம் - சக்கரம்.
கஉ. இயற்பெயர் மீன்மென்பது. சிறம் - மாட்பு.
தாம் வித்தின் - தாவுகின்ற விதம் ரு. பச்சிதிராது - இளையாமல்.
போல.
கசு. நாவலர் - சங்கப்புலவர். ருஉ. சோமசுந்தரக்கடவுள் ஏழுக
கசு. காளித்திராதி - யமுனாதி இ டிலையும் அழைத்தருளியது உண்டு
தில் தாமரைப் பூவினமேல் அம்பினை அறியற்பாலது. இஞ்சி - மதில்.
சங்க வடிவங்கொண்டே பூக்கொளியி ருஉ. பொலிவரை - மேருவரை.
ருந்ததைக் கட்டபுராணத்தாலுணர்க. ருசு. கொட்டுறுறு-சங்கின் சுண்
கஎ. குரை - முழக்கம் புரை ணம். (உ) ரத்தது - தங்கியது. நயக்
எறி - குற்றத்தை நீக்கிய. இரு நிதி - டம் - ஒக்கும்.
சங்கநிதி, பதுமநிதி. ருஅ. மட்டு - அளவு. மாதிரம் -
கஅ. ஆரிய - நுகர்த்தற்கு. லைசு.
கக. உள்ளிய - நினைக்க. சவி - சச. உபசரித்து அல்லால் - உபசரி
“பிறத்தபிறப்பால்” என்னும் லெண த்தாலன்றி. வார்த்தெரு - நீண்டதெரு.
பா. இடனை இப்புத்தகத்தில் கூடும சரு. மலைதரா - மாறுபாடாது.
பக்கத்திற் காண்க. ஒதிவிட்டவன் - சசு. மயங்கும்செய்கைஇல்லாத.
பொன்னுனை விசயாலயசேவன். சஅ. துணங்கறல் - இருள்.
உ. தடம் - ஈண்டுச் சூரியதீர்த ரு. வானர் - தேவர்.
தம். நாயகன் - சூரியன். இத்தீர்த்தக்க ருஉ. பூங் - விபூதி. மும்மலங்க
கையிற் சூரியனுக்குக் கோயிலுள்ளது; னைக் காதி; காதி - கெடுத்து.
சூரியன் பூசித்தபலத்தாலுணர்க. ருஉ. பாகு - குழம்பு.
உசு. பழையர் - கள்விந்போர். ருஉ. சோமசுந்தரக்கடவுள் தண்
உசு. கால் - காற்று. னர்ப்புத் தர் வைத்தருளிய திருவிளை
உசு. அம் கதிரும் காதல்செய். யாடல் ஈண்டு உணரற்பாலது. காணி-
உஎ. புனைத்திடும் சாஸ்கள், பரி வரியது. பாணி - நீர்.
காஸ்கள்; பரித்தல் - தாங்குதல். பரிப ருசு. நான்மார்க்கமாவன. தாஸ
டம் - வருத்தம் நீங்கிய. மாக்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், சகமார்
கம், சன்மார்க்கமென்பன. ஒது அ ரார் கம்.

டுஎ. கண்ணிறைந்த பெருமாளென்பது - இத்தலத்திலுள்ள திருமாலின் திருநாமம்.

டுஅ. சோமூன்றும் - மும்மதிலும், படர்ந்து - நினைந்து.

டுக. உதவிசெய்பாக்கு - உதவி

செய்யும்பொருட்டு.

சுக. தெவ்வான் - கொள்ளும் பொருட்டு. தெவ்வம் - பகையும். கண்டகம் - முள்.

சுஉ. அண்ணுகிறலின் - அணுகுதலால்.

நைச்சுவணப்படலம்.

உ. வருக்கை - பலா. தூம் கனிசன் - தூவுகின்ற பழங்கள்.

க. இச் செய்யுள், நைமிசத்திற் பகையின்மையைப் புலப்படுத்திற்று.

ச. அற்புஅகம், அகம்-மனம். அது-அமுதம் பெறுதற்குச் சுவர்க்கம்செல்லுதல். எண்மையதோ - எளியதா.

டு. மஞ்ச - அழகு. நனைப்ப - நனைப்பார்கள், நனைப்பன். தஞ்ச-பற்றுக்கோடு. மாக்குலம் - விலங்கின் கூட்டம்.

சு. கோதம் - குரோதம்.

எ. கறையடி - உரல்போன்றஅடி.

அ. தூயவன் - சிவபெருமான், இதழி - கொண்மைமரம்.

கூ. யாத்து - கட்டி. படர்ந்து - தியானித்து.

கஃ. உழை - மான். அறுபகை அறுபகையாகிய - காமமுதலிய ஆறணையும்வென்ற; இது, முனிவர்கள் சிவஸாரூபம் பெறுவதைப் புலப்படுத்தியது.

கக. தனைத்து - கட்டி.

ககூ. தள்ளிய இருவினையான் - இருவினையானும் விலக்கியவன்.

உஃ. வாதராயணன்-வியாஸமுனி

வர். மாணவகர் - மாணக்கர்.

உஉ. ஓவரும் உவகை - நீக்கமில்லாத மகிழ்ச்சி. தா - கேடு.

உடு. புத்தி - போகம்.

உகூ. மிறை - நடுக்கம்.

கஉ. உதீசித்திக்கு - வடதிசை.

ககூ. இரண்டிபுள் - அன்னமும் கருடனும். மயூரம் - மயில். இளஞ்சேய் - முருகக்கடவுள். மயூரவெற்பு - குன்றக்குடி. குணக்கு - கிழக்கு. முன்னொருகாலத்தில் பிரமதேவருடைய வாகனமாகிய அன்னத்தையும் திருமாலின் வாகனமாகிய கருடனையும் விழுங்கி, முருகக்கடவுளால் 'கல்வடிவமாக' எனச் சபிக்கப்பெற்ற மயில் ஈண்டிவந்து மலை வடிவங்கொண்டு பன்னாட்கிடந்து முருகக்கடவுள் தன்பால் எழுந்தருள், அச்சாபம் நீங்கப்பெற்றதென்பது) மயூரகிரிபுராணகதை.

கச. சத்தியகிரி - திருமெய்யம்.

கடு. வீரைவனம் - சாக்கை.

கசூ. பணித்த - குளிர்த்த, மனித்தரின் - மனிதர்போல.

கஅ. தொன்று-பழமை. அன்று உரை - விரோதித்தசொல்.

சூரியன்பூசித்தப்படலம்.

க. நண்ணிய கருதி - நண்ணினினைந்து.

உ. புனைந்து - அலங்கரித்து. அகழ்தரு - பெயர்த்த.

கூ. சபித்தும் - சபிப்பேம். ஆலோன் - சந்திரன்.

ச. ஓர் மங்கையென்றது உரோணினியை.

சு. விதி - கட்டளை.

எ. இறுத்த - தங்கிய.

கூ. வாழிய - அசைநிலை. ஆழிய ஆழ்ந்த.

கஃ. விது - சந்திரன். மஞ்சளை அழகனை.

கக. கோட்பட்டார் - கொள்ளப்பட்டவர்.

கஉ. அல்பக - இருள்கெட்ட. மோலி - கிரீடம். பொற்பு அகம் - பொலிய.

ககூ. எச்சன் - யாகத்தின் அதி

தேவதை. கச்சம் - அளவு. யாழ்முனி-
நாரதர்.

கடு. மகதி - நாரதரது வீணை.
வீரன் - வீரபத்திரக்கடவுள்.

கசு. போற்றிய - போற்ற. ஆற்
றிய - செய்ய. மாற்றிய - மாற்ற.

கஎ. புலிப்போத்து - ஆண்புலி.

கஅ. பகன் - 'ஆகித்தர்பன்னிரு
வருளொருவன்.

கக. சவி - அழகு.

உ௦. இன்னணம் - இன்னவண்
ணம்.

உக. சான்று - ஸாக்ஷி.

உஉ. எண்வகை உடம்பு - அஷ்ட
மூர்த்தம். சுயமை - கீழ்மை.

உங. சிதம்பு - கீழ்மை. நிலாவி
ற்கு - சந்திரனுக்கு.

உச. நன்று - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

உடு. சமழ்ப்பு - நானம். குழ
கன் - பேரழகையுடையவன்.

உஎ. இழுதையேன் - அறிவில்லா
தேன்.

உஅ. சினைதீக்கொழுந்து. நகை -
ஒளி. பல். முகை - அரும்பு.

உக. கரிசு - குற்றம். வெறி - வா
சனை. மிலைச்சிப - குடிய.

உ௦. மாயக்கோல் - திருமாலாகிய
அம்பு.

உக. கேழ் - சிறம். வம்பு - புது
மை. ஒங்கல் - மலை. நம்பு-விருப்பம்.
பம்புதல் - பரவுதல்.

உங. கொங்கு - வாசனை.

கசு. அழலோன் திக்கு - தென்கி
ழக்கு. ஒன்றேனும் இனைய வாராது.

கஎ. காற்றி - நீக்கி.

ச௦. மலரிய - மலர.

சக. மற்றையோர்தம்முள் அறிய

வல்லார் எவர்,

சஉ. தொட்டு - தோண்டி. எள்
ளல் - இகழ்தல். உள்ள - நினைக்க.

சங. எதம்-துன்பம். ஒதம்-கடல்.

சடு. ஒற்றாடை-ஈரம் புலர்த்தும்
ஆடை. அதிசுவை - மிக்கசுவை.

சஅ. நந்தும் நந்து - பெருகிய ச
ங்கக்குழையை. நன்று உகந்து. கந்து
க்கையோடும் பந்தையணிந்த திரு
க்கரத்தையுடைய உமாதேவியாரோ
டும்.

சக. தள்ளிய கடையாய் - முடி-
வைத்தள்ளியவரே. தரக்கு அதள் -
புலித்தோல். தள்ளிய - பொருந்திய.

டு௦. மாட்டி - மாளச்செய்து. த்
னைத்து நின்று அடார்க்கும் மலம் - க.
முகின்று வருத்துகின்ற மலம்.

டுங. வித்தகம் - ஞானம். ஒத்து
அகம் உவப்ப.

டுச. ஆழி - தேருருளை. வாழி -
அசைநிலை.

டுக. பொன்றல் இல் - அழிவில்
லாத.

டுஎ. உவாமதி - பூரணசந்திரன்.
குவால் - குவியல்.

டுஅ. எரிமநன் - நெருப்பைப்போ
ன்ற. தோம் என் உடையவர் - குற்
றம் யாதுடையவர்; குற்றமில்லாதவ
ரென்றபடி.

டுக. சிவனுட - கலப்பாயாக.

சஉ. எண் - எள்.

சடு. அர்வை - அசுந்தை. அதா
ன்று - அல்தல்லாமல்.

சஎ. அணங்கு - பேய். எறுழ் -
வலி.

சக. தென்புலத்தவர் - பிதிமர்.

எ௦. சந்தம் - அழகு.

சூரன்பூசித்தபடலம்.

க. மனமுதல்மூன்று - மனம் வா
க்குக் காயம். பக்க - பசு.

ங. அரணம் - கோட்டை முதலிய
காவலிடங்கள். கருவி - ஆயுதம்.

ச. மானம் - அளவு.

டு. அலகு - துடைப்பம்.

க. நானம் - உத்தாரி.

எ. கரந்து - ஒளித்து. வடி - கூர்
மை. உரம் - மார்பு. தெவ்வை - ப
கையை=சூரன்முதலியவர்களை.

க. வரை-கிரவுஞ்சகிரி. எல்-ஒளி.

க௦. பணியலன்-பகைவன். நிணி-
திண்மை. அமர்த்தனன் - சண்டை
செய்தான்.

கக. பொன் - சூரியன்.
கஉ. கொற்றம் - வெற்றி பொற்ற - பொலிவுபெற்ற. அற்றம் - சோர்வு. ஆடுதல் - போர்செய்தல்.

கக. கண்டு அலமத்து. துருவி - தேடி. சூர் - சூரன்.

கசு. இரிந்தான் - கெட்டோடினான்.

கரு. கொண், உம், மற்று - அசைநிலைகள்.

கசு. மூன்றம் உருமபடி அருளைப் பெற. உதவும் - உதவுவார்.

உரு. பரிதி - சூரியன். சூழல் - இடம். அவண் - அவ்விடம்.

உக. உயங்குதல் - வருந்தாதல். குமரப்புத்தேன் மற்றுமோரிடத்தை யுற்றான். பயம் - பிரயோசனம்.

உஉ. புலவர் - தேவர். ஸலவர் - நன்மையையுடையவர். பல ஸலவர், கலவர் - கீழ்மக்கள். கழுவரல் - வினாந்துவருதல்.

உசு. தண்ண்மைதரும.

உரு. நாதித்த - முழங்கய.

உசு. கூவினம்-வில்வம். ருந்து - அமிர்தம். முசுமன் - உபசாரம். து

ழாய்க்கோல் - திருத்துழாயையணிந்த திருமாலாகிய அம்பு.

உஅ. கோட்டி - வளைத்து. வியாளம் - பாம்பு.

உக. பார் அமை தேர - பூமியர் அமைந்த சேனையுடையர். தார அமை ஆர - மாலையாக அமைந்த ஆத் தியையுடையர்.

உரு. உகிர் - நகம். காளம்-விடம். சேர்வு அரு - ஆராய்தற்கரிய. உத்தாளம் - பூசு. மொய் - வலி.

உசு. அபிராமம்-பேரழகு. ஈமம்-மயானம். வாமம் - இடப்பக்கம். எமம் - இன்பம். யாமம் - நள்ளிரா.

உஉ. வேட்டது என் - விரும்பியது யாது.

உரு. வந்து ஐயா.

உசு. போதி - போவாய்.

உஎ. போது இல்லான் - பிரமன். ஏதிலான் - அபலான். மகிழ்ச்சி எய் னுனன் - மகிழ்ச்சியை அடைந்தனன்.

உஅ. து - வில்.

உசு. மாகாய் - மாமரமாய். கீளப்பட்டு - பிசுப்பட்டு. இருபுள்ளாய் - கோழிபுழம் மயிலுமாகி.

பொன்னுன விசயாலயதேவன திருப்பாணிப்பாடலம்.

க. பசை - அன்பு.
உ. விராம் - விராவும். அணமி - அடைந்து.

ரு. குறுநிலமன்னர் - சிந்திரசா. முறுவல் - சிரிப்பு.

எ. மந்திர உருவன் - சிவபெருமான்.

க. கடுக்கைத் தாரா - கொண் ணுமரம்.

கரு. பலாசு - புரசுமரம். துணை வது - ஒப்பது.

கக. மாலாய பபோதர ஊர்தி - திருமாலாகிய மேகவாகனம். நே - இ - பம்.

கசு. வளி - தூற்று. விசயன் - அருச்சுனன்.

கரு. முண்டகம் - முள்.

கஎ. வாரிசம் - தாமரை.

கஅ. சூரு - நீரும்.

கக. குதவான் - ஆராய்வான். உரு. துணை - வினாந்து. சிவக் குறி - சிவலிங்கம்.

உசு. வலலை - வினாவு. அண்டர் - தேவர்.

உஉ. சுயம்பு-தானேதோன்றியது.

உக. அரு - அருபம். மாண - மாட்சிமைப்பட. வாளா - சும்மா.

உரு. தடப்பால்-தடாகத்தின்பக் கத்தே.

உசு. திருக்கு - மாறுபாடு மருகையாத - மணம் நீங்காத.

உஎ. ஆத்தன் - சிவபெருமான்.

உஅ. அரவு குடி-சிவபெருமான் புரவு - காத் தல். கரவு - கள்ளம்.

உக. மன்னுயிர அளவில் சுசமுறு தலை.

உஉ. அகழ்ந்துபோங்கி - தோண்டியெறி து. இமச - கீர்த்தி.

ந. கூ. பாவுதல் - பரவுதல். புவு
கவலை உடையானாய் - சவலையில்லாத
வனாகி; ஓவுதல் - ஒழிதல்.

ச. ௦. நலியம் - கோடாரி. குயம் -
அரிவாள். அ-வி - காடு. எறிந்து -
வெட்டி.

ச. க. சிற்பம் - சிற்பநூல். பொ
ற்ப - அழகுபொருத்த. நிற்ப - தூண்
முதலியவைகள். கி ப்ப - விட்டம்
முதலியவைகள்.

ச. உ. ஆன்ற - அமைத்த.

பொன்னுன விசயாலயதேவர் நிருத்த நரிசனஞ்செய்தபடலம்.

ச. அதிரா - நடுங்கி.

ரு. நிலவு ஆசிரம்.

கூ. எண்ணூர் - பசைவர்.

எ. செட்டாமரைகடண்ணூர் - பிரம
தேவனும் திருமாலும்; கண - இடம்,
விழிகள்.

அ. ஆருயிர் - அருமையான உயிர்.
முனை - பிள்ளை; என்றது மார்க்கண்டே
யரை.

கூ. கொம்பு ஆர் - கொம்பையொ
த்த.

க. ௦. சத்தி - உண்மை.

க. க. பரித்தாய் - தாங்கினாய்.

க. உ. நத்தான் - திருமால்; ரத்த-
சங்கம்.

க. ரு. வழுத்து ஆதாம். கரமான்
உரி - யானைத்தோல்.

சங்கப்புலவர் பூதிநீதபடலம்.

க. சால் - மிகுதி.

உ. ஒருவாது - நீங்காமல், கூறு -
அம்சம்.

ந. திருந்தார் - பசைவர். வகிடு
மேனும் வருந்தார். தார் - மலர். பிற
க்குடி கல் - விளங்கச்செய்தல்.

ரு. அன்னோ - ஐயோ.

கூ. கள்ளனைதரும்.

எ. கமை - சூதமை.

அ. உருப்பம் - உட்டினம்.

கூ. தளம் - பூவிதழ். குளம் - நெ
ற்றி. கோமளம் - அழகு.

க. ௦. வையம் உண் விடை - திரு
மாலாகியவிடை. விதி - பிரமன்.

ச. ந. ஆழா - ஆழ்த்து.

ச. ச. மறுகு - வீதி. பிறங்க - விள
ங்க.

ச. ரு. மூவா - அழியாத.

ச. கூ. நார் - அண்பு

ச. கூ. எய்ய - அறிய.

ரு. ரு. குரோசம் - நீட்டலளவைக
ளுள்ளொன்று.

ரு. ச. மதனுவருந்தான் - சிவபெ
ருமான். சென்றருளி வெளிசெய்தா
ன். பதன் - பங்குவம்.

க. அ. திருப்புத்தூரில் ஸ்தலவிரு
ஷம் கொன்றை. சீதளிதீர்த்தம் -
அத்தலத்துத் தீர்த்தங்களுள் ஒன்று.
இது திருமகளாலுண்டாக்கப்பெற்றது.

உ. உ. வெநிர் - முதுகு. முமமலம்
இறிய.

உ. ச. மதலை-கொன்றை. அதில் -
அச்சொல்லில்; முதல்குறைத்தமாலி
கை - தலைமலை. விதலை-3டுக்கம். மு
தலை-முதிய அலைகளைபுடையகங்கை.
அதலை அதலை - அஃதல்லாய் அஃதல்
லாய்.

உ. ரு. துடி - உடுக்கை. உருற்றி -
செய்து.

உ. கூ. தலைமிசைச்சுடினான்.

உ. எ. சுற்று கால் - சுற்றிவருங்கா
லத்தில. பிணைத்து - விரும்பி.

க. க. ஆடகம்-பொன். அன்புஉள்
ளம். பாணி - தாளம். பூணி - இட
பம் காடகத்தூணி - முல்லைநிலமாகிய
அம்பறத்தூணி; திருமால் அம்பாத
லின் அவருக்கு இருப்பிடமாகிய முல்
லைநிலம் தூணியாகக்கூறப்பட்டது.

தோணி - அம்பு.

க. உ. மந்தணம்-ரஹஸ்யம். போ
தம் - ஞானம்.

க. ந. மறைக்காடு-வேதாரணியம்.

க. ச. கரு-பிழிவி. வெரு - அச்சம்.

க. ரு. வித்தகம் - திறமை. பூமி தே
ராதலின், "மாயோன்சித்தம்வைத்து
அவா விச்சேருந்தேரன்" என்றார்

க எ. நீலி - நீலநிறமுடைய உமா தேவியார். வாலியான் - தூய்மையையுடையவன்.

க அ. ஆலம் - விடம். அக்கமார் பாலம்-கண்பொருந்தியநெற்றி. களம்-கழுத்து.

க கூ. வேயில் - மூங்கிலாகியவீடு. ஞாயில்-மதில்; என்றது திரிபுரங்களை. பருப்பதம் பாய் இல் - பருப்பதத்திற் பாய்ந்துவிளையாடுகின்ற மனைவி.

உ ௦. தெய்வஆ-காமதேனு. உவாவை-பூரணப்பொருளை. குருந்துகூறப் பட்டமையின், இதிற்கூறியதலம் திருப்பெருந்துறையென்றகொள்க.

உ க. தேசு - ஒளி. தூசு - ஆடை. தழல் ஆசம் - தீயையுண்டாக்கும் சிரிப்பு.

உ உ. முடியின்மேல் ஆரானை, ஆர்-ஆத்தி. நக்கு ஆர்த்து ஆனையையுரித்த. வையம்-தேர். பற்றார் - பகைவர். காண்பேர் - காணியார்கோயில்.

உ கூ. கொன்றை வாசத்தையும் தடம் திவலையையும்வீசு. அளி-அன்பு. அள்ளிவிழுங்கும்.

உ ச. வார - ஒழுக.

உ கூ. புறப்பொருள் - புறப்பொருளிலக்கணம். அது புகழ்ந்தனர் பரவலெனனர்த்துறை.

உ எ. இறை - சிவபெருமான். கடுப்பு - வினாவு. புத்தியென்பது பெரியோரேவுங்காற் சிறியோர்கூறும் உடன்பாட்டுக் குறிப்புமொழி.

ந க. நக்கு - சிரித்து.

ந உ. இன்னே இப்பொழுதே.

ந ந. நாயன் - தலைவன். நலகக-அழகுபெற.

ந இ. கருத்துணரக்கூற்று' என்பதன்முன் 'யாம்கூறியசொல்' என்பதனை வருவிக்க.

ந அ. இணர் - பூங்கொத்து.

ந கூ. புணரி-கடல். குடினை-ஆறு.

ச ௦. வலர் - வல்லவர். நலர் - நல்லோர்.

ச க. அளவளாய் - கலந்து. மதுப் பபாய்கையென்பது. கோயிலுரிவள்ள நீர்த்தத்தின் டெயர்.

ச உ. உலப்பரிப பூணுகஎன்பைக் கொண்டவர். நன்புலம் - நன்செய்.

ச கூ. முருக்கி - அழித்து. செழுவி - செழித்த.

ச ச. அடை - இலை.

ச எ. பளிதம் - கருப்பூரம்.

ச அ. போற்று - துதித்தல்.

ச கூ. வசதி - வீடு. கண்ணிய - கருதிய.

இ ௦. கப்புரம்-பச்சைக்கருப்பூரம். ஒருங்கு - ஒருமிக்க.

இ க. கலிங்கம் - ஆடை. பொன்செய் மென்றாகில் - பீதாம்பரம். மதாணி - பதக்கம். ஆழி - மோதிரம். குழை - குண்டலம்.

இ உ. மாவலன் - குடினாவீரன். வழுதி - பாண்டியன்.

இ ச. சடிலமோலி-சடாமகு'ம்.

இ கூ. கனக கஞ்ச வாவி - பொற்றாமரைத்திர்த்தம்.

இ கூ. சரு - தேவருணவு.

இ எ. புவனம் - நீர்; என்றது ஆகாயகங்கையை. புவன உரு கூடு - புவனங்களினுருவமாகிய கூடுகளை.

இ அ. பாலன் - மார்க்கண்டேயர். உரும் - இடி. கடாப்பகடு - எருமைக்கடா. மறலி - இயமன்.

இ கூ. வண்டுநிறிஇ - வண்டிகளாகிய ஈரண நிறுத்தி. கழை - கரும்பு.

சு ௦. கருத்து அலர்த்தி. அருத்தி-ஆசை.

சு உ. தாவாத - கெடாத. ஆவா - ஐயோ, குறள் - குண்டோதரன். தேவாதிதேவன் - தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவன்; மராதேவனென்றபடி.

சு கூ. பாவொலி-பரவிய ஒலி. ஏ-அம்பு. சே - இடபம்.

சு ச. பகர்ந்து - விற்று.

சு கூ. சேல் திகழ்க்கண்.

சு எ. பொறித்து - எழுதி. முகிழ்ப்ப - தோன்ற.

சு அ. மாதுலைய் - மாமனாகி.

சு கூ. குழவு எறுழிகள் - பன்றிக் குட்டிகள்.

எ ௦. தன்னுடைய பேரம்பு-சுந்தரப் பேரம்பு. கொளுத்தி-பொருத்தி.

கலாம் - பிணக்கு. தென் - அழகு.

எக. புலர்ந்த - வாடிய. இகம் - இவ்வுலகு. இந்திரமானம் - இந்திரவாமானம்.

எசு. கந்தமார்முழல் - உமாதேவியார்.

எடு. குரு விழாவகை - அழகு கெடாத விதம்.

எசு. இராப்பொழுது மிக நீண்டு தோன்றியதென்பார், 'விடிவுணரார்' என்றார்.

எஅ. நென்னல் - நேற்று.

எக. அக்குமணி - உருத்திராக்ஷம்.

அஃ. வடி - தேன்.

அங். மாலாத-மயங்காத. வலாத-என்றுக்கொள்ளத்தகாத தீக்குணங்களை. குலாத - பிறரால் தோண்டி எடுக்கப்படாத. சூன்று-தோண்டி. தோலாத - தோல்வியடையாத.

அசு. தலைப்பட்டு - கலந்து. உணராவான் - உணரம்பொருட்டு. அதுவமாய - ஒப்பில்லாததாகிய.

அடு. கசடு - குற்றம்.

அசு. ஒல்லாதவற்றை. நீற்றி-நீறுக்கி.

அஎ. தொன்று - பழமை.

அஅ. ஒன்றும் - சிறிதும்.

அக. எல்லவா - ஒளிகெடாத. அல்லவாக்கண்டத்தார். நீலகண்டர்.

கஃ. புறாஆறியும் உயல் உற - குற்றத்தையுடைய அரிய உயிரும்பிழைத்தது.

கக. மயற்கு அண்ணள். அயற்கண்ணுள் அலளாகி - வேறிடத்திலுள்ள அலளாகி. செயலாகிய கள்ளை.

கங். இரண்டு-பொற்றாமரையும், கடம்பும். தாமம்-கொன்றை, மாலை; சடை-சடை, பின்னல்.

கசு. கண்ணவர்கள்-கருதுதலையுடையவர்கள்.

கக. தரமோ - தகுதியோ.

கஃ. நாஅணி - நாவால் அலங்கரிக்கும். மாஅணியின் - மிக்க அலங்காரத்தோடும்.

நீருமால் பூசிந்தபடலம்.

உ. ஐய - அழகிய.

ங். வீரை - கடல்.

டு. குருஉச்சுடர் ஆலும்-நிறம்பொருத்திய ஒளிமிக்க.

சு. வன்னம் - எழுத்து.

க. செற்றம் - தணியாக்கோபம். குடந்தமுற்று - வணங்கி.

கஃ. பாணி-நை, மார்தும்-உண்ட. பாலலோசன-நெற்றிக்கண்ணை.

கக. பவனென்பது சிவபெருமான் திருநாமங்களுவொன்று. கழுது - பேய்.

கஉ. மத்தம் - ஊமத்தை.

கங். கண்ணல் - கருதுதல். உன்கழலன்றிக் கண்ணல் ஏதுமிலென். பி

ன்னுமிப்படியே கொள்க.

கடு. பின்னர் இஃது ஆற்றினான்.

கசு. சேய - சிவந்த. பதிட்டை - பிரதிஷ்டை. ஆவயின் - அவ்விடத்தே.

கஎ. வினைவிண்டுபோக. விண்டு-விஷ்ணு.

கஅ. பன்னம் - இலை. சொன்ன ஆலை - பீதாம்பரம்.

கக. கந்தம் - மணம்.

உஉ. சந்தம்-அழகு. நந்து-சங்கு.

உசு. ஈத்து-கொடுத்து. கன்று பசுக்கன்று. கனி - விளங்கனி.

உடு. பின்னை - திருமகள்.

உசு. குணில் - குறுந்தடி.

தலவிசேடப்படலம்.

க. பன்னிய-சொல்லிய. பருப்பதம் - ஸ்ரீசைலம்.

உ. என்னரும் - யாவரும்.

ங். காதரம் - அச்சம்.

சு. மனை - மணலி. களம் - குற்றம்.

அ. விளையுள் - விளைதல். வலம் வெற்றி.

௮௮

அரும்பதவுரை.

கூ. மயகா தம்பெருமான். பங்கம	௨௨. அலரி-சூரியன். பன்னகம-
இன்று - குற்றமில்லாமல்.	பரிமபு. நன்னர் - நன்மை.
கக. அருகுறு - குறையாத. திரு-	௨௩. சொல - புகழ்.
செல்வம்.	௨௪. புனாத்த - உயர்த்த.
கங. விராய - கலந்த. பூமேற்றின	௨௫. பனிவ நங்கண்ணர் - துளிக்
வன் - பிரமன்.	கும கண்ணர். பரவி - துதித்து.
கசு. கிலம - பழுது.	௨௬. உமபா - தேவா.
௨௦. தொக்க - கூடிய.	

பியையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
௧௫	௫	௨	தவா	தவ
௪௨	௨௦	௧	பன்னா ம	பன்னரு
௪௮	௨௧	௧	கடநிலை	கடநிலை
௫௧	௪௩	௨	யதா	பேதா

